

100 PTES.

Delta

LLOBREGAT

ANY VII N.º 82 SETEMBRE 1985

11, 12 i 13 D'OCTUBRE
TORNA EL FESTIVAL DE
MÚSICA POPULAR AL
DELTA DEL LLOBREGAT

Un català d'El Prat al cim del Món

Enric Lucas, un pregoner de gran
alçada per la nostra Festa Major

Programa de la
Festa Major

2^{on}

FESTIVAL
DE
MÚSICA
POPULAR
AL DELTA
DEL
LLOBREGAT

El Prat de Llobregat,
11, 12 i 13 d'octubre,
Centre Artesà, 1985

ADQUIRIU ABONAMENTS
DELS ACTES NO GRATUITS A:
RELOTGERIA «LA DIAMANTINA»
«SERVEI DE SECRETARIA»
CORAL «LO LLOBREGAT DE LES FLORS»

AVANÇAMENT DE PROGRAMA

Divendres, 11 d'Octubre

A les 8 de la tarda:

«Cercavila Musical pels Carrers d'El Prat», per la «Banda de la Societat Musical d'El Prat» i el Grup «Fic Flac».

A 2/4 11 de la nit:

«Jesucrist Superstar», i selecció musical dels «Beatles», per Orquestra i Coral Ars Nova i Societat Coral «La Lira».

Dissabte, 12 d'octubre

A 2/4 11 del matí:

Missa Baturra, organitzada per la «Casa de Aragón». 12 h. Festival Folklòric Aragonés. 5 h. tarda. Actuació dels «Acordionistes d'El Prat». 7 h. Concert per l'«Orfeó de Sants». 2/4 11 h. Antologia de 20 anys de cançó. Recital a càrrec de Núria Feliu.

Diumenge, dia 13 d'Octubre

12 h. del matí:

Cançó i animació infantil per l'Angel Daban.

6 h. de la tarda:

Concert per la Cobla «La Principal del Llobregat» i presentació de la «Dansa del Carnestoltes d'El Prat recuperada per l'Esbart del «Ballets de Catalunya».

10 h. de la nit:

Concert sobre temes del cinema musical per l'orquestra «Amics de la Música».

ORGANITZAT PER:

«Lo Llobregat de les Flors», «Associació Musical d'El Prat», Comissió Promotora de l'Ateneu
amb la col.laboració de:

Generalitat de Catalunya, Ajuntament d'El Prat
«Amics d'El Prat», «Casa de Aragón», «Periòdic Delta»

a la portada:

UN RAIG D'ESPERANÇA

La nostra Festa Major té avui un significat encoratjador: l'estímul que significa assolir en aquest cas el cim del món. L'esforç humà d'un home de la nostra terra que juntament amb un equip de gent del seu talant han conquerit aquesta fita transcendent per la història del nostre País.

Enric Lucas ha donat una lliçó de constància i de treball ben fet, això és el que dessitgem que serveixi d'exemple per a la comunitat pratencs i tots plegats en el meravellós idal de fer poble, aconseguim units per tot allò que és positiu que aquest lluminós raig d'esperança ens faci autèntics servidors del nostre poble i el seus habitants.

Feliç Festa Major pratencs.

Delta no subscriu necessàriament les opinions expresades en els articles signats, els quals són d'exclusiva responsabilitat dels seus autors.

<p>5. Editorial
Quan arribin les plujes</p> <p>7. Es noticia
Es commemorà el novè aniversari del 17 de setembre</p> <p>9. Crònica política
Carles Ponsa vol que desviïn el Llobregat
Presentat a la Generalitat el Pla Urgent d'Actuació Escolar</p> <p>13. Colaboracions</p> <p>15. Coses d'El Prat
Alguns aspectes de l'aeronàutica naval al nostre poble</p> <p>17. Tribuna
Rics i pobres per l'anell olímpic
Los acuerdos de Helsinki y la ofensiva del imperialismo
Tornem-les-hi?.... i per què no!
A propòsit de l'avortament</p> <p>27. Treball
La desaparición de Focolor</p> | <p>29. Reportatge
Sesenta aniversario de «La Seda de Barcelona, S.A.»</p> <p>34. Entrevista
«Historia de una plaza», un llibre reeditable
A Jaume Ventura Tort</p> <p>39. 30 dies
Enric Hernáez y Quico Pi de la Serra actuaron en el Centro Artesano
Programa de Festa Major-85
Una cámara anda suelta
El somni del pratenc Lucas s'ha fet realitat</p> <p>49. Esports
Comienza la temporada 85-86
Ciclismo. Campeonato de julio y agosto
Taekwondo. Cuatro pratenses en el Mundial
Golf. El V Open Sanyo superó su definitiva reválida europea.</p> |
|---|---|

Delta
LLOBREGAT

EDITA
SOCIETAT DE COMPTES
DE PARTICIPACIO
"DELTA DEL LLOBREGAT"
GESTOR I DIRECTOR
Jaume Monés i Albet

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Pau Casals, 47, baixos
Tel. 379 05 33
El Prat de Llobregat

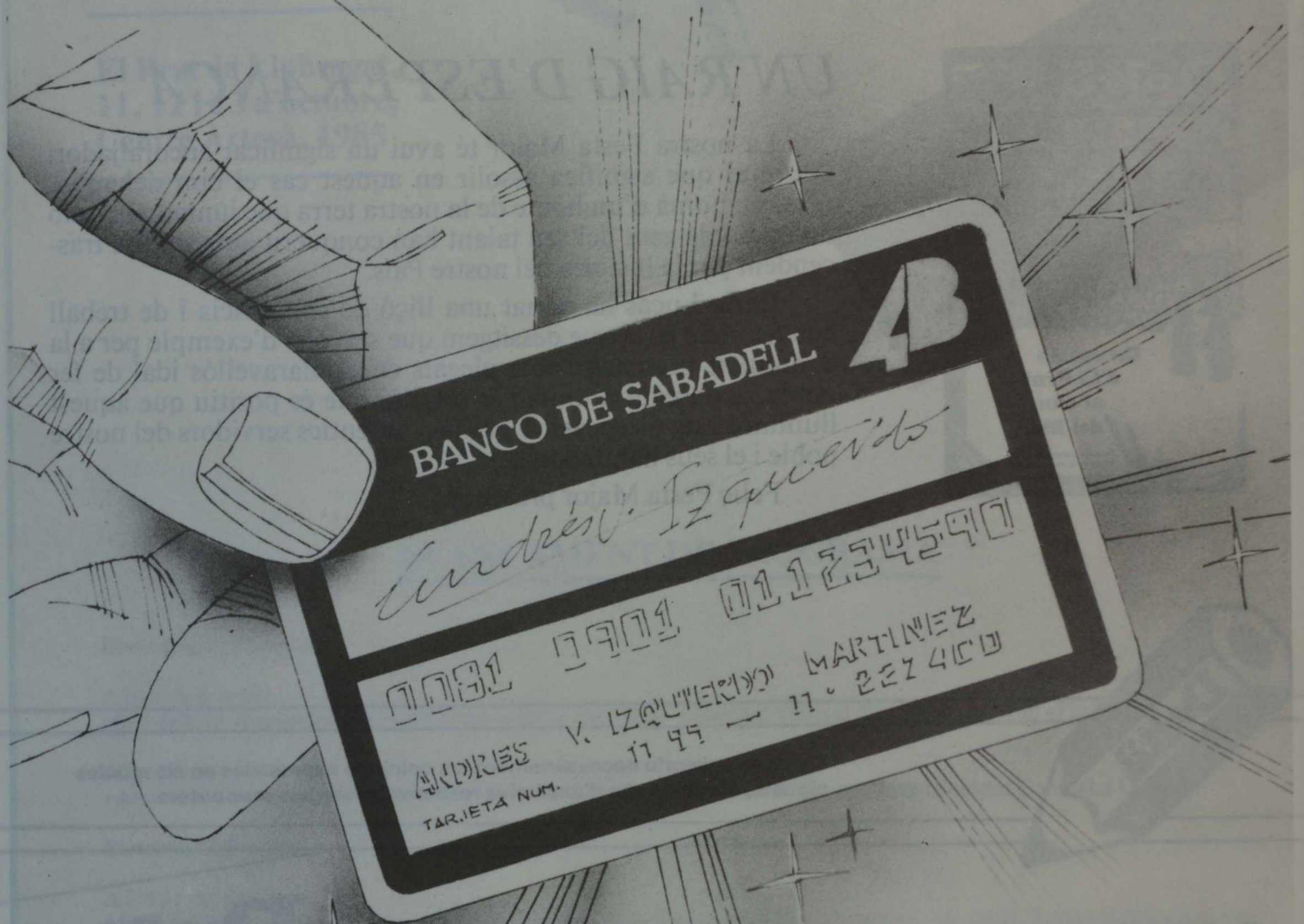
HORES D'OFICINA:
Dimarts, de 18 a 20 h.
Divendres, de 11 a 13,30 h.

FOTOCOMPOSICIO:
Gráf. Fomento
Perill, 8. 08012-Barcelona

TRAMES FOTOGRAFQUES:
Servei Secretaria, S.A.
Castella, 27 - El Prat

IMPRIMEIX:
Impremta Comercial
Pau Casals, 161-163 - El Prat
D.L.B. 48419 - 1977

Diners on vulgui i quan vulgui

A mb la Targeta «4B» del BANC DE SABADELL pot realitzar qualsevol tipus d'operació, tant de dia com de nit, a tot Espanya, gràcies a l'extensa xarxa de «TELEBANCO 4B», amb més de 500 Caixers Automàtics.

BANC DE SABADELL

Bon Servei

Quan arribin les pluges

La tardor de 1985 ens arriba amb un seguici de fets que podrien significar canvis importants pel procés de millora en la qualitat del nostre poble.

Si les obres iniciades a principis d'estiu segueixen el seu ritme normal, aquest any quan arribin les pluges, ja no veuren la quasi típica imatge del barri de la Bunyola inundat, convertit en la tristament famosa «Venècia» d'El Prat.

El col·lector de la part dreta de la Bunyola entre els carrers Mataró i Avinguda Verge de Montserrat es va adjudicar a l'empresa Entrecanales per 39 milions de pessetes amb el compromís d'acabar les obres d'ací a dos mesos. Aquest col·lector en principi és separatiu només per les aigües pluvials, encara que s'han previst uns forats de comunicació amb la claveguera existent al costat per quan aquesta vagi plena.

Per més endavant estan previstes les obres del col·lector de l'esquerra, el tram entre la Bunyola i el carrer Gaiter del Llobregat, el de la Plaça de Catalunya i entre la Bunyola i l'Avinguda Onze de Setembre.

És una llàstima que les previsions generals no vagin al mateix ritme i mentre que la depuradora de Gavà sembla que per fi començarà a funcionar, la d'El Prat o Prat-Sant Boi encara va de llavi en llavi. Mentrestant el col·lector llençarà les aigües al col·lector a cel obert del camí de la Bunyola que comença a l'alçada de la masia de Cal Costelleta, on s'ajunta amb el que ve de l'Avinguda Anselm Clavé pels carrers Joan Maragall i Carretera Marina.

Aquest punt suposa un estretament i el canal a cel obert, difícil de netejar en profunditat, pot resultar insuficient quan les pluges fortes portin tota l'aigua que fins ara quedava embassada al barri de la Bunyola, inundant els camps de conreu veïns d'aigües pluvials i fecals, mentre no es porti a terme tot el pla de sanejament.

L'inici de la tardor també ens porta cada any la nostra Festa Major i el

retrobatment del ritme habitual de la vida del poble. Aquest any, després d'una Diada Nacional de Catalunya ben desgarrada, s'obrirà la Festa amb la presència d'Enric Lucas, el nostre escalador arribat fa pocs dies de l'Everest, que llegirà el Pregó de Festes des del balcó de l'Ajuntament a on pujarà per l'escala normal.

La Plaça de la Vila estarà d'actualitat, doncs coincideixen una sèrie d'actes que tenen a veure amb ella. D'una banda, aquest any en fa vint-i-cinc des que En Jaume Codina escrigué el seu primer llibre «Historia de una Plaza»; de l'altre, el dia 27 s'inauguren les noves dependències de l'Ajuntament al carrer Major, on es donarà cabuda un dia després i durant una setmana a l'exposició pública del treball «Les quatre places», projecte de regeneració del nucli històric d'El Prat de Llobregat, encarregat per l'Ajuntament a un col·lectiu d'arquitectes locals i amb la col·laboració del Grup d'Estudis Pratencs. Aquest treball és un intent

de resoldre amb una visió globalitzadora i una forta base històrica l'ordenació de la zona més representativa del poble, desafectant edificacions, obrint espais i posant els elements necessaris per dinamitzar la vida social al lloc.

Altres novetats que ens porta aquest final de setembre són la inauguració de la residència d'avis del carrer Penedès, la reedició del magnífic cartell que per la nostra Festa Major dibuixà l'artista Grau Sala l'any 1935 i la notícia que el segon festival de Música Popular al Delta del Llobregat també es celebrarà al Centre Artesà d'El Prat de Llobregat com el darrer any.

D'aquests fets, els uns perquè són ja una realitat i els altres perquè obren possibilitats i expectatives, se'n desprèn la inèrcia del nostre poble a lluitar per enfortir la convivència i la consolidació ciutadana. Dels resultats ja en tornarem a parlar des d'aquestes planes quan arribin les pluges.

LA ODISEA RADIO

CADENA 30 RADIO

* MÉS POTÈNCIA

* SO ESTEREOFÒNIC

* NOUS PROGRAMES

* 24 HORES CADA DIA

* ARA, EN ELS 102 · F M

CADENA 30 RADIO

La Cadena jove de Catalunya

Manuel Bertrand, 22

Teléfonos 370 52 81 y 370 53 11 Comercial

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Concentració convocada per la Comissió de Defensa

Es commemorà el novè aniversari del 17 de setembre

Poc més de tres-centes persones va aplegar-se el dia 17 de setembre a l'acte que, organitzat per la Comissió de Defensa d'El Prat, commemorava el novè aniversari de la manifestació que el mateix dia però nou anys enrera va fer-se per paraitzar les obres de desviament del Llobregat. Aquella històrica manifestació va congregat més de vint mil persones i va donar nom a la plaça on ahir es ve celebrar l'acte d'aniversari.

Jaume Codina, historiador, president del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat i un dels principals organitzadors de la manifestació ja històrica, recordà als assistents a l'acte que aquell moviment popular serví per aturar les obres de desviament

que obeien a unes pures maniobres d'especulació». Aquestes maniobres tenien tres bessants, segons Codina: Primera, l'annexió a la Zona Franca de Barcelona dels territoris d'El Prat que quedaven entre la nova llera del riu i l'actual; segon, els milers de milions de pessetes de beneficis que suposava per a l'empresa excavadora obrir una nova llera i, tercer, l'especulació d'una empresa immobiliària que, propietària dels terrenys que restaven entre les dues lleres, volia instal·lar un port esportiu de la seva propietat. Totes aquestes especulacions, segons Jaume Codina, continuen actualment i, per això, demanà que es tornés a dir «No al desviament». «Si el poble, que sou vosaltres, no ho vol, el riu no es desviarà», digué Codina.

Per la seva banda l'alcalde Lluís Tejedor recordà la situació de perill que viu El Prat a causa que el tram final del Llobregat no es canalitza perquè no s'ha decidit si el riu es desvia o no, desviació mai acceptada ni per l'Ajuntament ni pels veïns. La desviació no ha estat possible perquè ningú no s'atrevit a tenir la responsabilitat de prendre una decisió que va contra els interessos d'El Prat», indicà Tejedor, que afegí que «la responsabilitat de la decisió en última instància està a Catalunya, és de Govern de Catalunya». L'alcalde incidí novament en la tesi que el port de Barcelona encara pot créixer molt sense necessitat de desviar el Llobregat.

El novè aniversari del 17 de setembre aplegà escàs públic.

De dreta a esquerra: Lluís Tejedor, Jaume Codina i Jordi Gili, que fôu el presentador de l'acte.

AUTO MARINA

COMPRA-VENTA DE AUTOMOVILES

Carretera de La Marina, 16
Teléfono 370 74 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

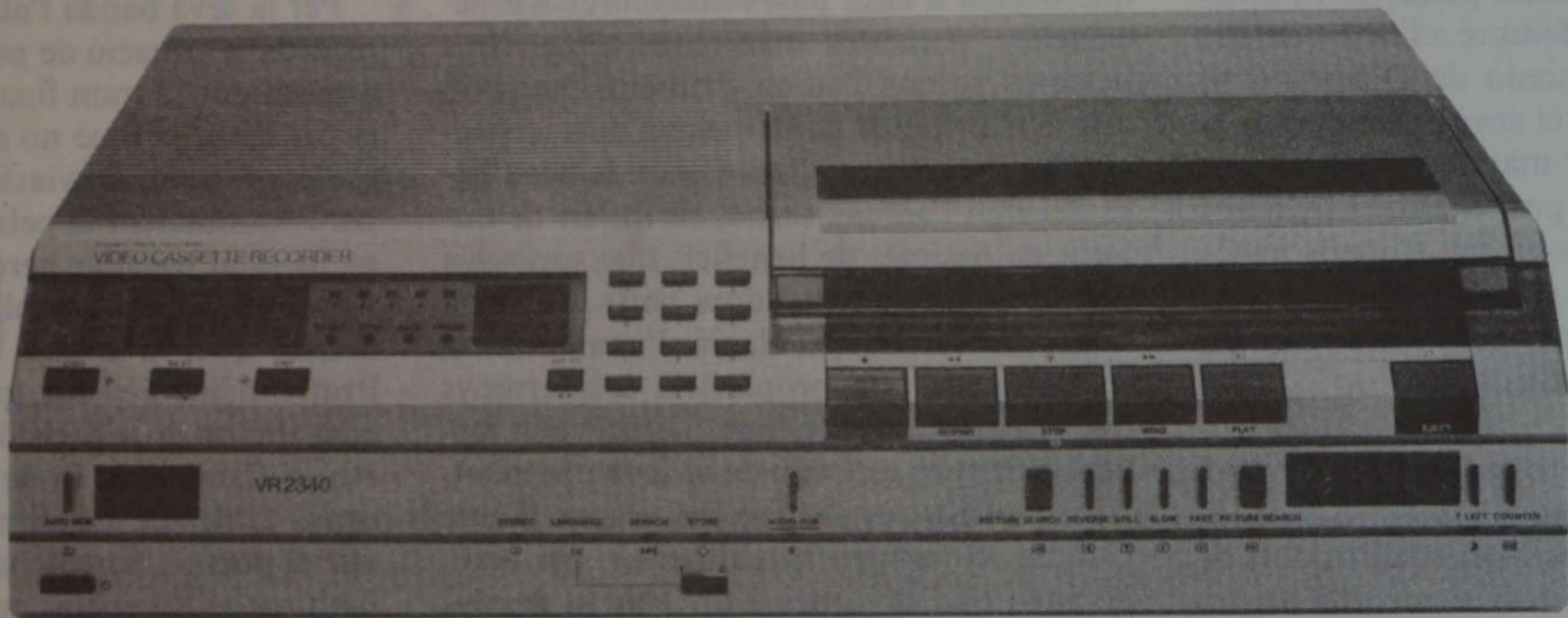
Antenas Colectivas
Porteros Electrónicos
Alarmas Antirrobo

Av. Montserrat, 233-235 - Tel. 379 18 29 - EL PRAT

VIDEO PHILIPS

CON ESTE LO VERA MUY BIEN

VIDEO PHILIPS

PAL

Y CON ESTE TAMBIEN LO VERA BIEN

Películas 2000 y VHS

SERVICIO TECNICO PROPIO

Distribuidor
oficial:

AGUSTIN

TeleServicio

Castilla, 77-79
Teléfono 379 37 96
EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

Carles Ponsa vol que desviïn el Llobregat

El proppassat dia 3 d'agost el nou president del Port Autònom de Barcelona, Carles Ponsa, efectuava unes declaracions als diversos mitjans de comunicació en les que manifestava el seu desig de disposar d'un port amb els millors serveis del Mediterrani. Per tal d'aconseguir aquest objectiu, Ponsa va demanar la desviació del Llobregat: «Advoquem pel desviament del Llobregat com a necessitat per a l'ampliació del port de Barcelona, i hem de córrer per estar en condicions de prestar serveis adequats en el futur».

Carles Ponsa afegí que «el desviament del Llobregat que proposem no és el projecte màxim que existia en un principi, sinó un projecte intermig, que representa la desviació del riu un parell de quilòmetres en la seva actual desembocadura». La necessitat de molt de terreny per tenir una zona industrial vinculada al port és exposada per Ponsa com una de les raons per demanar el desviament. A més a més «la idea central del projecte és guanyar terreny al mar més que ocupar molta terra. Això es fa necessari perquè volem arribar a calats més profunds», indicà el president del Port Autònom.

Per la seva banda Josep Pérez, que en aquell moment actuava d'alcalde en funcions qualificà les paraules de Ponsa de «frivolitat» i de «senyal de prepotència», a més a més de «manca de sensibilitat davant un problema que preocupa la població. El tractament que s'ha de donar a l'assumpte ha de ser acurat». Pérez no es mostrà estanyat del resultat de l'informe que encarregà

el Port Autònom per estudiar les possibilitats d'ampliació de les instal·lacions actuals. Segons Pérez aquests resultats eren «més que previsibles, ja que els va encarregar el port autònom, una de les dues parts interessades, Si l'estudi l'hagués encarregat l'Ajuntament, les tesis pratenques serien les beneficiades. És per això que fa mesos que nosaltres vàrem proposar que fos la Corporació Metropolitana qui s'encarregués de fer un estudi seriós».

Pérez assenyalà també que si el propòsit del port és proveir-se de terrenys industrials per a una futura hipotètica ampliació, la qüestió pot ser debatuda, ja que justament per on es vol el desviament El Prat compta amb la ZUR (Zona d'Urgent Reindustrialització). L'assumpte, doncs, és poder arribar a un acord sense que hi hagi necessitat de desviar el riu. D'altra banda, i respecte les paraules de Ponsa de preferir guanyar terrenys al mar i no a la terra, Josep Pérez manifestà que «per fi tenen una mica d'imaginació i proposen que el port s'ampliï mar endins i no terra endins, que no es altra cosa que el que nosaltres sempre hem dit».

La decisió de demanar oficialment el desviament del riu és previst que sigui presa abans d'acabar aquest mes de setembre per la comissió del port, de la qual formen part representacions de la Corporació Metropolitana de Barcelona, Ministeri d'Obres Públiques (a través de la Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental), l'Ajuntament d'El Prat, el Consorci de la Zona Franca i el Port Autònom de Barcelona.

S'urbanitzarà l'avinguda Pompeu Fabra

La Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament han arribat a l'acord de subscriure un conveni per a la gestió i coordinació del procés d'execució de les obres d'urbanització de la Unitat d'Actuació del barri Sant Jordi consistent en la urbanització de l'avinguda Pompeu Fabra i enllaç amb les infraestructures ja existents. El projecte costa setanta-sis milions i mig de pessetes, dels quals seixanta-quatre i mig són per a la urbanització de l'avinguda, dos i mig per a expropiacions de sòl afectat i més de nou per al cobriment del canal de l'avinguda Remolar.

La Generalitat, a través de l'empresa pública ADIGSA (creada per l'Institut Català del Sòl per a la gestió del seu patrimoni immobiliari) es farà càrrec de més de quaranta-nou milions de pessetes del cost total de les obres que han estat desglossades en dos projectes. El primer, sanejament de l'avin-

guda Pompeu Fabra, entre l'avinguda del Remolar i la Zona Esportiva Sagnier, té un pressupost de vint-i-quatre milions. El segon, pavimentació i il·luminació de l'avinguda Pompeu Fabra i sanejament de l'avinguda del Remolar, té un cost de gairebé cinquanta milions de pessetes.

D'altra banda Pere Baltà, Director General de l'Habitatge Social, efectuà una visita al barri Sant Jordi el passat 22 d'agost. Els veïns del barri es van queixar de la situació dels habitatges, als quals manquen reparacions importants, com són escletxes, goteres i humitat a la façana. Baltà es comprometé a realitzar les reparacions més urgents, així com realitzar, a través dels tècnics d'ADIGSA, un estudi global de la situació per a poder reparar adequadament els habitatges del barri. Baltà visità anteriorment el barri de Sant Cosme, on també es realitzaran reparacions al habitatges.

Residència d'Avis al carrer Penedès.

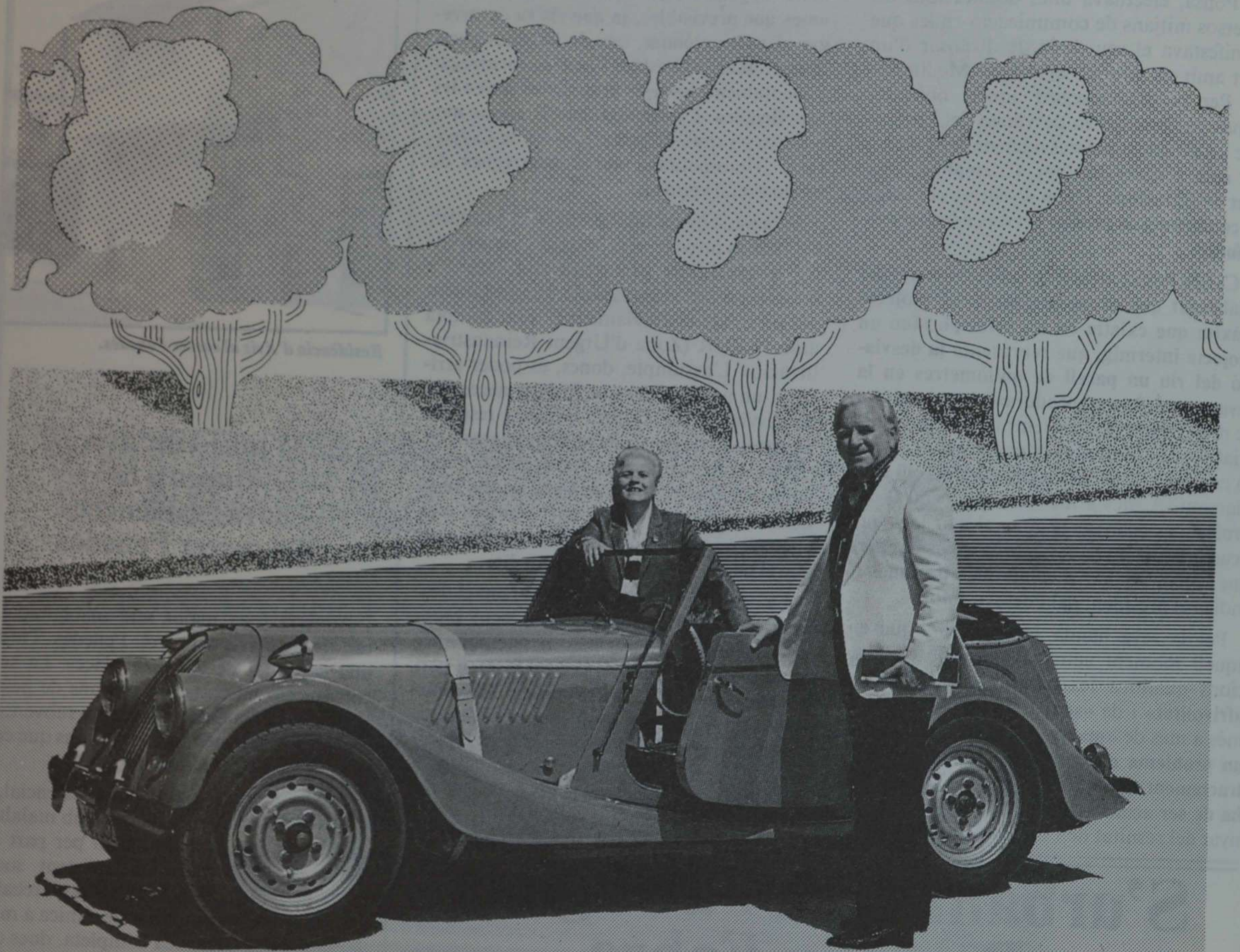
Vint-i-cinc avis viuran a la nova residència del carrer Penedès

Aquesta festa major serà inaugurada la residència d'avis del carrer Penedès. Tindrà una capacitat de 22 a 25 places. La seva construcció ha costat 31 milions de pessetes, del quals la Generalitat n'ha subvencionat 18, a més a més dels sis milions que costà l'expropiació del terrenys.

La residència serà de tipus assistencial, és a dir, els interns hi seran avis amb malalties cròniques que rebran atenció per part del personal encarregat. Un assistent social (que en serà el responsable), dos treballadors familiars, un auxiliar de clínica a mitja jornada i dos a jornada completa, dues cuineres i dues dones de neteja (l'una amb jornada completa i l'altra a mitja jornada) és la plantilla que tindrà la nova residència.

L'equipament de la planta baixa i els tres pisos ha costat sis milions de pessetes, del quals la Generalitat n'ha pagat tres. A la planta baixa es troben els serveis de cuina (amb capacitat per a tres-centes places), menjadors, sala d'estar, barra de bar, despatx d'administració i consergeria, a més a més del pati que té una zona enrajolada i una altra de terra per a diverses activitats dels residents. La primera i segona planta són idèntiques: sala d'estar, serveis adaptats, i habitacions (dobles i individuals). La planta tercera té terrassa, zona per a rehabilitació i els aparells de neteja (rentadors i secadores). Finalment, damunt la tercera planta hi ha una altra terrassa que serà utilitzada per a estendre la roba, etc. Els avis de la nova residència aportaran entre el 70 i el 80 per cent de la seva pensió.

Llibreta / Pensió i Vostè tranquil

*Vingui a parlar-ne
a qualsevol de les nostres oficines.*

Llibreta / Pensió *Una jubilació jove*

Caixa d'Estalvis del Penedès

Breus

● Pepín Fernández, tinent d'alcalde d'urbanisme, obres i serveis municipals, manifestà en el transcurs de la sessió de ple del dia 5 d'aquest mes que el canvi d'empresa constructora de la zona esportiva Estruch «és un problema de faldas». Fernández explicà que l'empresa VECSA, s'havia dissolt a causa de la separació del matrimoni propietari. Per aquest motiu «nos quedamos con el culo al aire, entre comillas», digué el tinent d'alcalde d'urbanisme. El consistori aprovà per unanimitat tornar a fer la licitació de les obres.

● Amb els vots en contra dels grups socialista, convergent i popular, el ple de l'Ajuntament aprovà autoritzar quatre noves contractacions: un tècnic en esports, un llicenciat en medicina i diplomad en infermeria per al servei de salut escolar, un tècnic d'ensenyament i auxiliars administratius. Mentre comunistes i socialistes independents eren d'acord a l'hora de votar les noves contractacions, el grup del PSC s'hi oposava, entre d'altres raons, perquè «pràcticament es fa un contracte a dit», «perquè s'ha de tenir una previsió» i perquè «això no és seriós». Per la seva banda, els convergents argumentaven que aquestes contractacions no eren incloses en el Pla laboral aprovat fa uns mesos, «perquè hi ha improvitació», «perquè per a uns tècnics hi ha uns criteris de contractació diferents als d'altres tècnics» i «perquè no se'ns ha demostrat la necessitat de crear la plaça».

● El 6 de febrer del 1984 van començar les obres de les noves dependències municipals del carrer Major (al costat del mercat municipal) que s'inauguraran finalment aquesta Festa Major. Les obres han estat fetes per l'empresa TORCA, SCL. a qui li foren adjudicades per un import total de 38.293.537 pessetes. L'habilitació i equipaments del nou edifici ha costat 24.384.000 pessetes, dels quals el 24,6 per cent (sis milions) han estat una subvenció de la Diputació de Barcelona segons el Pla d'Acció Municipal.

A la planta baixa de l'edifici nou passen els serveis de governació, estadístiques i multes que fins ara eren a la Casa de la Vila. La segona planta es destina a serveis (aigües, escombraries, etc.), que fins ara eren al primer pis de les dependències del carrer Ignasi Iglésies. La tercera planta l'ocuparà el servei tècnic, que deixarà d'ocupar la planta baixa de l'Ajuntament. D'altra banda, i com a conseqüència de la inauguració del nou edifici, la planta primera de les dependències del carrer Ignasi Iglésies seran ocupades per Cultura, Ensenyament, Joventut i Esports, mentre que els serveis socials passaran als baixos, que compartiran amb el Centre d'Assistència Primària en Salut Mental.

Presentat a la Generalitat el Pla Urgent d'Actuació Escolar

A finals del mes de juliol l'ajuntament va fer una proposta al conseller d'ensenyament de la Generalitat de Catalunya «amb l'objectiu d'equilibrar la descompensació que arrossega El Prat en tota mena de dotacions escolars». Aquesta proposta és anomenada Pla Urgent d'Actuació Escolar, estudi fet per l'I.C.E. de la Universitat Autònoma de Barcelona.

El Pla Urgent d'Actuació Escolar resumeix en tres els problemes de l'escolarització al Prat. En primer lloc, els centres, amb «edificis extraordinàriament deteriorats, gran nombre d'aules habilitades, desestructuració de nivells en la majoria d'escoles i dispersió d'aules d'un mateix centre». En segon lloc, l'alumnat presenta un «elevadíssim índex de fracàs escolar, relació alumne/aula molt elevada i absentisme escolar». Com a tercer punt problemàtic, el professorat, amb «dotació baixa de personal als centres, mobilitat alta del professorat, absència de plans de formació i manca de realitats i projectes de catalanització».

Com a solució per a aquests problemes, el Pla sol·licita la creació de cinc centres d'EGB més dels dos previstos al Pla Quatriennal de la Generalitat. Quant a professorat, se sol·licita un increment de mestres especialistes de català, un pla de formació per a la normalització lingüística, un increment de mestres d'educació especial així com cursos i seminaris cara a la seva formació professional.

A finals d'agost una nova entrevista amb el conseller d'ensenyament de la Generalitat donà com a resultat les promeses de la creació d'un centre de recursos per als professors, més mestres d'educació especial, ampliació del nombre de mestres de català, la dotació al col·legi Ramon Llull d'un segon director per tal de dividir aquest centre (que té les classes entre els mercats Centre Comercial Marina i El Remolar) en dos, i un pla de formació per als mestres.

Pel que fa a l'inici del curs, enguany hi haurà 103 aules habilitades. Les noves construccions escolars Charles Darwin (Cal Saio) i Galileo (Can Viver) seran ocupades per les aules de Plaça Blanes i barracons de Prínceps d'Espanya, el primer, i pel Bertrand i Serra, el segon. En el capítol de Batxillerat cal destacar que els barracons de l'institut ja funcionen com a Institut-2, independentment del Baldiri Guilera. A més a més hi ha la possibilitat (de moment no és res més que possibilitat) que l'Institut-2 que havia de construir-se a Sant Cosme sigui edificat davant del nou Institut de Formació Professional, restant els terrenys on havia d'anar a un nou centre d'EGB que substituiria l'actual Sant Pere i Sant Pau. Finalment cal destacar que el nou Institut de Formació Professional serà inaugurat el mes d'octubre. S'hi impartiran les mateixes matèries que fins ara, però ampliament-les a segon cicle. A més a més s'està estudiant el projecte de poder ensenyar també agricultura.

Projecte de regeneració del nucli històric d'El Prat

Durant els dies de Festa Major serà exposat, al nou edifici municipal del carrer Major, l'avantprojecte de regeneració del nucli històric d'El Prat anomenat «Les quatre places». L'Ajuntament encarregà el treball a un col·lectiu d'arquitectes format per Felip-Neri Gordi, Joan Comanges i Climent Marín, que compten amb la col·laboració de Santiago Ubeda i la supervisió de l'arquitecte municipal Josep Vaccaro. També tindran l'assessorament històric del Grup d'Estudis Pratencs.

El projecte inclou diversos aspectes que pretenen la dinamització de la zona on va produir-se l'embrió d'El Prat remodelant les places de la Vila, de l'Església i de l'Estació, creant passeigs que uneixin tots els espais peatonalment i obrint racons que actualment resten residuals per donar-hi cabuda a activitats d'esbarjo.

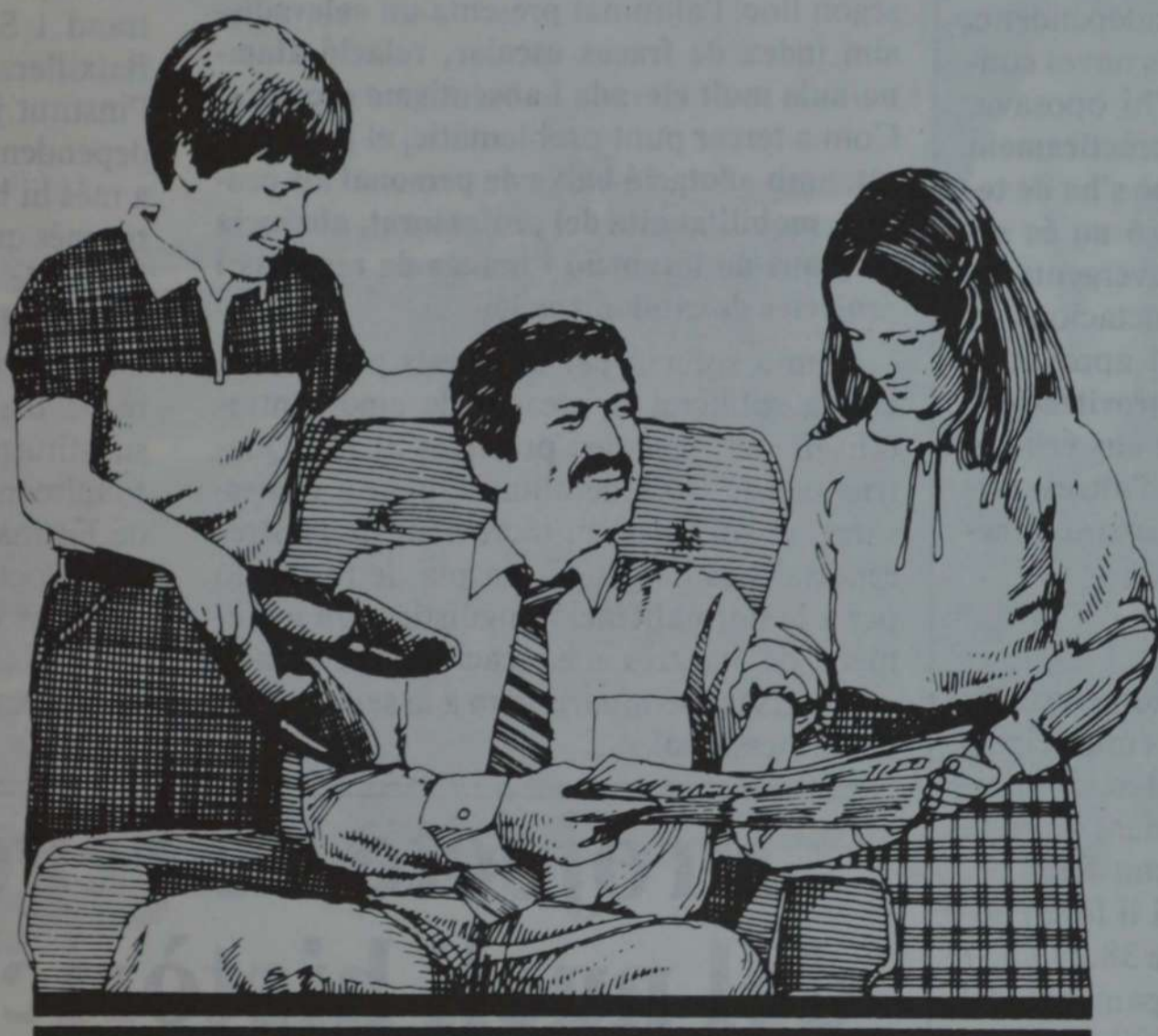
Es tracta d'un treball amb una visió àmplia del lloc on es localitza i del seu entorn immediat que seria la continuació d'aquest procés de recuperació que passa per molts i complexos processos, un dels quals és de qualificar els espais on s'ha de produir la convivència ciutadana i els intercanvis de tota mena.

Altres punts que s'integren dins el projecte són els habitatges del carrer Major que són situats darrera l'Ajuntament fins a la via del tren, afectades des de fa temps pel pla comarcal, i la planificació i disseny de l'impacte que suposarà la construcció del pas soterrani per suprimir el pas a nivell, per tal de minimitzar el problema des del punt de vista urbanístic i estètic dins la zona en qüestió. Aquest avant-projecte estarà exposat a les noves dependències municipals des del dia 27 en espera d'ésser debatut

Edificio **PUIGMAL**

Pisos para los que
"les gusta estar
bien en casa".

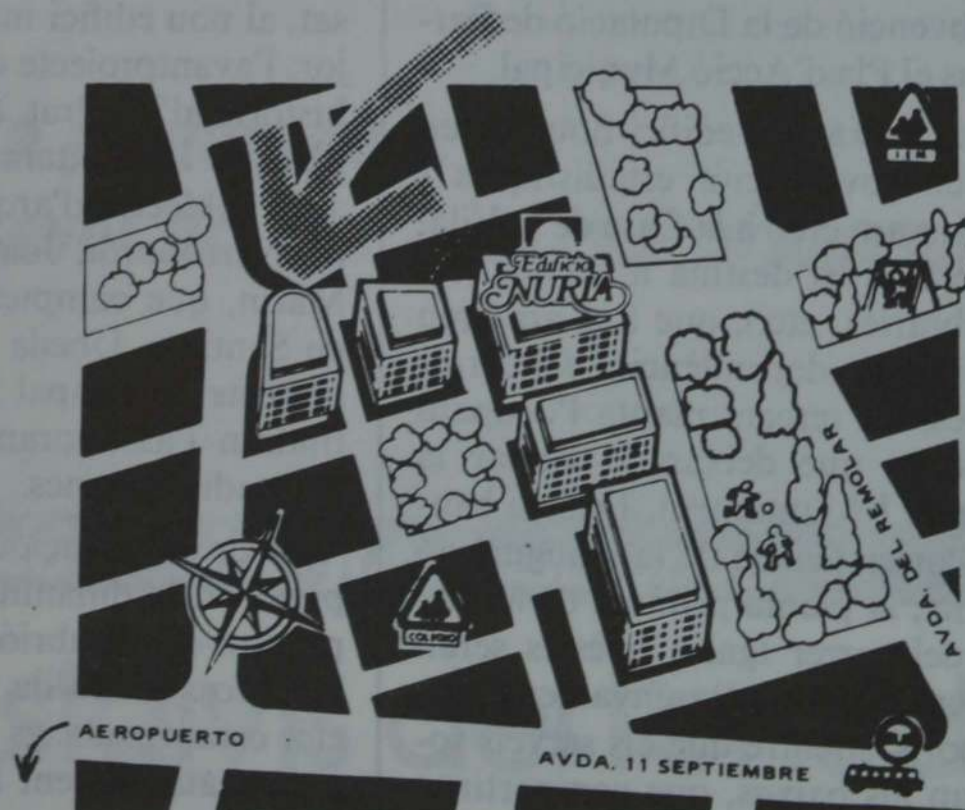
Expte. N° 08-1-0002-80-C.R.

ES OTRA PROMOCION DE

RESIDE S.A.
PROMOCIONES INMOBILIARIAS

INFORMACION Y VENTA: AV. POMPEU FABRA, N.º 39-43
TELEFONOS: 379 55 54 - 379 53 12
PRAT DE LLOBREGAT

La policía informa

Es importantísimo que tengamos conciencia de que la seguridad, hoy nos compete a todos.

Los Cuerpos y Fuerzas de la Seguridad del Estado, tienen como misión garantizar los derechos y libertades constitucionales, y la seguridad ciudadana, evitando y persiguiendo el delito. La seguridad total, sin embargo, no existe. Por ello resultará imprescindible la colaboración ciudadana con Policías y Guardia Civil— para alcanzar una mejor autoprotección a nivel individual y colectivo.

PROTEJA SU VIVIENDA

Si vive en un piso bajo, a la altura de la calle, instale rejas en todas las ventanas y terrazas con barrotes separados menos de 10 cm.

Instale una puerta, a ser posible blindada, con puntos fuertes en los laterales del marco.

El marco debe ser ajustado con garantías de solidez a las paredes laterales. Coloque cerraduras de seguridad de muecas con estrías o de cilindro con antiperforación, y aquellas que lleven elementos de bloqueo adicionales.

Refuerce la parte de las bisagras con pivote de acero y ángulos metálicos que no permitan apalancar.

La mirilla debe ser panorámica, que permita ver de cuerpo entero a la persona que llame y no produzca zonas sin visibilidad.

Use permanentemente cadena de seguridad. Ponga resbalón independiente de la cerradura.

Dote a sus ventanas de un cierre hermético eficaz y, si es posible, utilice cristales inastillables de láminas compactas.

Los delincuentes pueden fácilmente penetrar a través de salientes, tuberías, voladizos, etc. Vigile éstos accesos cerca de los balcones y ventanas.

Si llega a casa y observa la puerta forzada o abierta, avise inmediatamente a la Comisaría de Policía sin penetrar en la vivienda.

Si es posible conecte una alarma acústica a su puerta de entrada.

No olvide los accesos a su vivienda desde patios interiores.

Pueden estar preparando UN ROBO

Los malhechores suelen preparar con antelación los asaltos a domicilios. No les de facilidades.

—Si pierde las llaves, cambie inmediatamente de cerradura.

—Presencie la reproducción de sus llaves.

—No ponga la dirección, nombre ni teléfono en los llaveros.

—No abra a desconocidos, a vendedores etc. Pídales siempre que se acrediten documentalmente.

—Si vive solo, no lo divulgue en lugares públicos.

—Tenga en casa únicamente el dinero imprescindible, deposite en cajas de seguridad sus joyas y objetos de valor.

—Los ladrones registran en primer lugar los cajones, ropas de armarios interior de vasijas, libros, cuadros etc. Evite usarlos como escondite.

—No accione el portero automático si es un desconocido quien solicita entrar.

—Marque todos los objetos de cierto valor, joyas, electrodomésticos, tocadiscos, televisores, para dificultar su venta a los delincuentes y facilitar su recuperación.

RECUERDE

Una efectiva colaboración de los ciudadanos con los Cuerpos y Fuerzas de la Seguridad del Estado, se traduce siempre en una mayor autoprotección.

No dude en acudir a la Comisaría de Policía o al Cuartel de la Guardia Civil más próximo si tiene cualquier duda.

COMISARIA DE POLICIA DE EL PRAT DE LLOBREGAT.

C. Mariscal Joffre, 3. Teléfono 379 52 50.

Al campesino muerto

*Agonizaba el día
entre aquel apagado silencio
y resbalaba irremediadamente muerta
la tenue luz del véspero.*

*Escribía la noche
su poema de estrellas
de blanco brillante
y tenue se escuchaba
aquella voz de blanquecinas estelas.*

*Se retorció sin vida
el eco de aquel cántico
del campesino muerto
que lloraba entre madera sepultado.*

*La noche lo miraba enternecida,
con ojos compasivos
la noche lloraba...
lloraba ya sin vida el cuerpo del campesino*

José Miguel Campoy

«La Zonilla»

Un buen día, no hace mucho, mi hija, con el desparpajo y la espontaneidad que le imprimen sus 16 años, se despedía, al atardecer, con un lacónico: «Me voy a dar una vuelta por la Zonilla. Hasta luego».

Antes que nada, he de reconocer que, como consecuencia inevitable de permanecer atrapado entre los tentáculos pulposos que imponen las obligaciones laborales, se acaba, en ocasiones, por desligarse no ya del yacimiento de nuevos barrios pratenses, sino, y esto es lo más penoso, de la existencia de nuevos conciudadanos e incluso de la curiosidad por seguir el curso de las nuevas generaciones que, como siempre, están imponiendo su propio estilo de vida. Son, sin duda, las servidumbres del inexorable paso de los años y las de residir en una ciudad-dormitorio.

Pero un pequeño intento por recobrar el actual pulso de la ciudad, me intereso por la Zonilla, (definitoria e impersonal expresión que para guinda también me aclaran que se denomina «hollywood»). Entonces en casa me precisan su ubicación, entre Avda. Verge de Montserrat y Fco. Gallart Monés, al tiempo que me recriminan que ignore tal cosa, resaltándome el bullicioso ambiente que, sobre todo en verano, suele respirarse en dicho enclave pratense.

Y como quiera que conviene acomodarse a los nuevos tiempos, un día decido acercarme a la Zonilla. Y una vez allí, compruebas que, efectivamente, se está bien, que hay ambiente y todas esas cosas. Pero uno no puede evitar una cierta sensación de extrañeza. A la mente acuden otros tiempos, no tan lejanos, en los que los fértiles campos de El Prat se erguían, todavía orgullosos, por todas partes, ignorando, quizás, su triste holocausto en aras de un progreso embutido en frío cemento.

Manuel Dobaño

DELTA comunica a tots els lectors el nostre interès en fer-nos portaveus de tots els esdeveniments socials que tinguin lloc en el nostre poble.

A vostès, com a protagonistes d'una part important dels esdeveniments socio-laborals que passen en el nostre poble, els agrairíem ens els fessin arribar, periòdicament, i nosaltres ens en farem ressó i ho donarem a conèixer per mitjà de DELTA.

Si la seva empresa o associació publica algun butlletí o noticiari, els agrairíem molt que ens els fessin arribar. Gràcies!

Redacció

FESTA MAJOR

"la Caixa" s'uneix
a la vostra alegria

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

al PRAT DE LLOBREGAT

- 130 Sucursal EL PRAT DE LLOBREGAT
Plaça de la Vila, 8
- 320 Agència AVENIDA
Avinguda Verge de Montserrat, 116
- 454 Agència LA MARINA
Carretera de la Marina, 30-32
- 634 Agència EL REMOLAR
Avinguda Verge de Montserrat, 226
- 635 Agència PLAÇA ESTALELLA
Avinguda Pompeu i Fabra, 12-18
- 743 Agència LA BUNYOLA
Carretera la Bunyola, 11

● ESPLAI - Plaça de la Vila, 11

Alguns aspectes de l'aeronàutica naval al nostre poble

Ara fa justament dos anys que publicàrem en aquestes mateixes planes un article que feia referència a l'arribada de l'Aeronàutica Naval a El Prat, en el qual fèiem esment de la nostra intenció de publicar un posterior treball que recollís alguns dels aspectes més significatius dels 10 anys de presència a la nostra població dels «marinos» de l'Aeronàutica. Doncs, bé, ara amb el present treball intentem complir aquell compromís. (1)

Certament, l'existència de l'Aeronàutica Naval propicià les visites al nostre terme municipal de personalitats de tota mena, des de la visita del Rei d'Espanya, Alfons XIII, el 31 de maig de 1925 (2), fins l'efectuada pels membres de la «Comissió del Paludisme de la Societat de Nacions», presidits pel Dr. Nocht, Director de l'Institut de Medicina Tropical d'Hamburg, el mes de setembre del mateix any. En aquest cas l'Aeronàutica Naval posà a disposició de la citada comissió internacional dos dirigibles de l'Escola, a fi de poder inspeccionar la zona des de l'aire. (3) No cal dir que al llarg dels gairebé onze anys de permanència de l'Escola de l'Aeronàutica en el nostre terme, aquesta fou visitada sovint per diferents ministres i alts càrrecs del comandament militar.

Cal consignar, en un altre ordre de coses, que els «marinos» confraternitzaren sovint amb la població pratenc, especialment durant la celebració de determinades festivitats. En aquest sentit cal recordar les commemoracions de Ntra. Senyora del Carme, patrona de la Marina, que hom anomenava la «Festa dels marinos», que en els primers anys se celebraren al local del Centre Autonomista.

La «Festa dels Marinos» de l'any 1926, segons ha deixat escrit el metge Josep Pujol, presenta unes connotacions més de tipus institucional, com descobrirem amb les següents notes que tot seguit reproduïm.

«Amb els omnibús de l'Aeronàutica Naval moltíssima gent del poble han anat al camp d'aviació. S'ha celebrat al camp perquè el Batlle governatiu ha posat dificultats en que el ball es celebrés a la Moderna».

El dia següent, 17 de juliol de 1926: «L'Ajuntament en obsequi als marinos de l'Aeronàutica Naval ha organitzat una festa a la plaça de la Constitució».

«S'ha adornat la plaça amb 82 globus japonesos, banderetes i trena. La façana de l'Ajuntament amb bombetes elèctriques com el dia de la Festa Major».

«La cobla Catalunya ha tocat 4 sardanes i després ball rodó fins a les dos de la matinada. Molta concurrència i cap incident». (4)

Era habitual també en aquell temps, la participació dels «marinos» a les processons del Corpus. El comandant metge de l'Aeronàutica, Lluís Figueras, el conegut «metge dels marinos», formava part de la presidència i una secció de «marinos» en perfecta formació i marcant el pas tancava la comitiva, cosa que ens han dit satisfesia a mossèn Anton, rector de la parròquia.

Cal consignar també per la seva significació una nota tràgica: ens referim a l'accident d'aviació esdevingut el 30 de juliol de 1926. Aquest dia morí d'accident durant unes maniobres aèries celebrades sobre el mar, prop del Cap del riu, el tinent de navili Juan Manuel Durán, excel·lent pilot i navegant que es formà a l'Aeronàutica Naval i que havia estat un dels herois del «Plus Ultra», el gloriós hidroavió que travessà l'Atlàntic. (5) Al seu enterrament, que se celebrà a Barcelona, hi assistí l'Ajuntament d'El Prat en corporació i el Jutge Municipal Josep Guilera.

Malgrat que els reglaments militars no permetien les activitats dels pilots civils a les instal·lacions de l'Aeronàutica, les relacions entre els pilots civils i militars eren en aquella època molt bones. Prova d'això és

la seva participació al III Concurs de Tardor organitzat per l'Aero Club de Catalunya, que se celebrà el 8 i 9 de novembre de 1928. En relació a aquest fet, en Josep Canudas, Director de l'aeròdrom Canudas d'El Prat on se celebrà el concurs, ens diu en el seu llibre:

«Aquest any hi hauria una novetat important; per primera vegada hi prendrien part els pilots de l'Aeronàutica Naval, que donant una prova d'esperit esportiu, s'havien inscrit a totes les proves, malgrat que en alguna, la de rendiment per exemple, era materialment impossible lluir-se tripulant avions de combat...». En les proves «acrobàtiques, que va ésser la part més atractiva de la festa i en què els pilots de l'Aeronàutica Naval es van fer els amos absoluts i es van lluir de debò». (6)

Finalment cal dir que l'Escola de l'Aeronàutica Naval, excepte la Base d'hidros de Barcelona, fou traslladada a l'any 1931 a la nova Base Aeronaval de San Javier (Múrcia), tot seguint el Pla Aeronaval elaborat pel Ministeri de Marina l'any 1927. (7)

Josep Ferret i Pujol

1) «1921: L'arribada de l'Aeronàutica Naval», J. Ferret, article publicat a DELTA n.º 60, setembre 1983.

2) «El Prat i els dirigibles», J. Ferret, article publicat a DELTA n.º 49, juliol-agost 1982.

3) «La Comisión del paludismo de la Sociedad de Naciones en Barcelona», article publicat per «El Noticiero Universal», el 7 de setembre de 1925.

4) Dades del dietari del Dr. J. Pujol, Arxiu Ferret.

5) «Història de l'Aviació Catalana», Josep Canudas, pàgs. 137 i 138, Edicions La Magrana, 1983 i dades del dietari Dr. Pujol.

6) «Història de l'Aviació...», J. Canudas, pàgs. 159 i 160.

7) «Los orígenes del aeropuerto de Barcelona de Barcelona — LA VOLATERIA», José Llácer i Juan Romeu, La Vanguardia, 7 de febrer de 1980.

ESTUDIS D'INFORMÀTICA «AVINGUDA»

INFORMACIÓ: Av. Verge Montserrat, 133
El Prat de Llobregat

Oberta inscripció

Grups reduïts

Pràctiques equips propi Centre

Cursos: Informàtica Bàsica

Llenguatges: Bàsic, Cobol i
R.P.G.

JUNTO AL AYUNTAMIENTO

c/ IGNACIO IGLESIAS, 19

GIMNASIO

ALEX

• TAE-KWON-DO

KARATE COREANO

- DEFENSA PERSONAL NUNCHAKU
- GIMNASIA FEMENINA - SAUNA
- PREPARACION FISICA - PESAS - MANTENIMIENTO

PARA COMBATIR LA OBESIDAD, FLACIDEZ MUSCULAR, FATIGA, STRESS Y CONSEGUIR MAS FUERZA, AGILIDAD, ELASTICIDAD, DINAMISMO, SEGURIDAD, EN DEFINITIVA MAS SALUD.

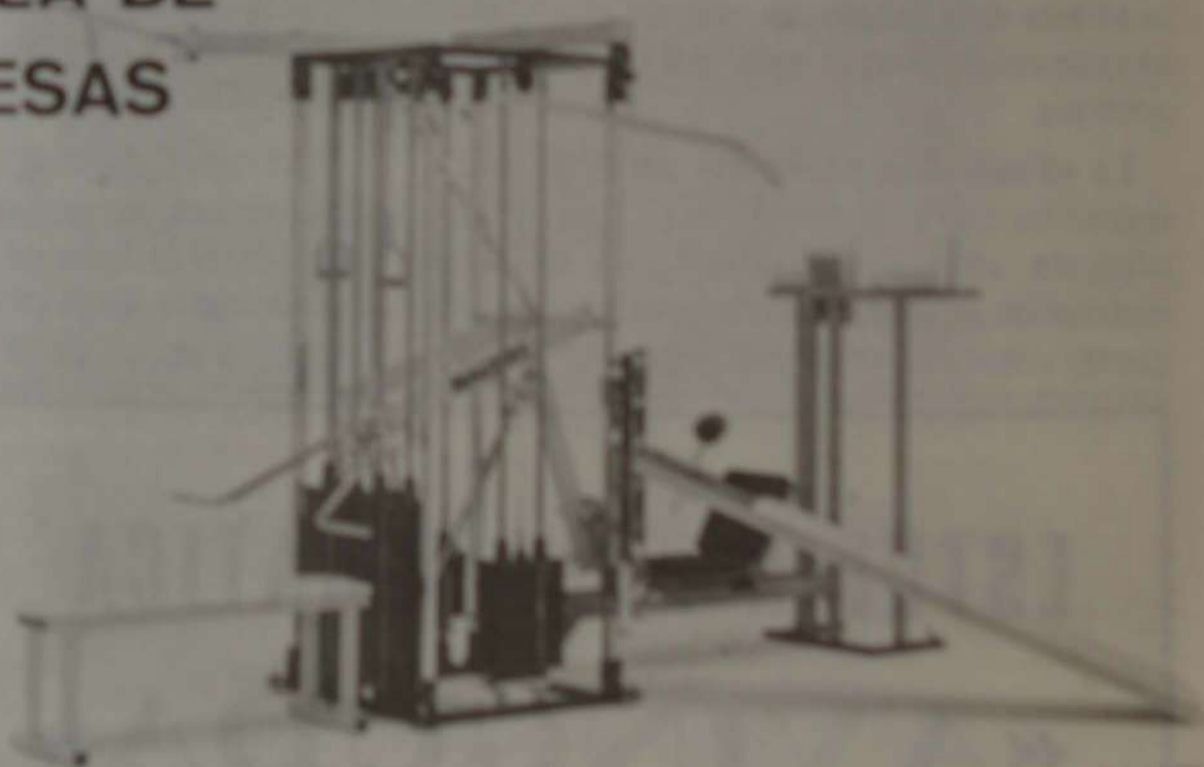
RESULTADOS INMEDIATOS

INAUGURACION
SALA DE
PESAS

CLASES ESPECIALES PARA NIÑOS Y NIÑAS

DIRECTOR TECNICO: J. J. MARTINEZ

• CAMPEON INTERNACIONAL

EN EL ENCUENTRO COREA-CATALUNYA

VENCIENDO AL COMPETIDOR

• CAMPEON Y SUB-CAMPEON DE ESPAÑA

INDIVIDUAL Y POR EQUIPOS

INFORMACION. c/ IGNACIO IGLESIAS, 19 MAÑANAS DE 9 A 12 - TARDES DE 5 A 10.

Rics i pobres per l'anell olímpic

Hi ha savis homologats que es miren amb superioritat ensuperbida els localistes-comarcalistes. De bon grat els farien pujar a casa per l'escala de les minyones, si això del servei encara funcionés. Mentre els savis homologats fan síntesis galàctiques i comparen monarquies absolutes amb corrupcions afro-asiàtiques, els estudiosos comarcals descobreixen que tot microcosmos és un cosmos en petit. I que les grans lleis de la natura i de la història i del comportament humà són també observables —amb garanties més sòlides— si l'objecte d'estudi va marcat amb l'estigma de «local». (Aquesta era la tesi del doctor Jaume Codina, important historiador del Delta del Llobregat, de qui encara resta inèdita —per a vergonya de la col·lectivitat catalana— la història, en cinc volums, de L'Hospitalet de Llobregat).

Tinc al damunt de la taula un sòlid volum (de 740 pàgines) que recull les aportacions de la XXV Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos (que havia tingut lloc a El Prat durant la tardor de 1980). El volum és presidit, sense gaires protocols, per quatre ponències importants: Els arxius històrics parroquials del Baix Llobregat, Evolució natural i entròpica del Delta del Llobregat. Els aprofitaments artesianos al Delta del Llobregat entre 1893 i 1942 i La immigració francesa al Delta entre el 1400 i el 1700. Ve després una trentena de comunicacions, dedicades la majoria a problemàtiques (culturals, socials, polítiques) baixllobregatines: des del canvi de sistema de camins a la comarca fins al plet de termes i pastures entre

Gavà i Viladecans, passant per la reivindicació de Pau Sans, un hospitalenc oblidat, o monografies d'esglésies diverses, estudis de governs municipals o d'entitats culturals... Tant com el valor del volum, m'impresiona que es tracti d'unes noces d'argent; ¿qui recorda que l'any 1950, als franciscans de Martorell, van començar a aplegar-se els estudiosos comarcalistes..., que només usaven el català per a parlar sobre aquella Catalunya ocupada?

Doncs bé: aquesta unió de savis pobres tenen l'audàcia que el d'Assís atorgava als més miserables. No s'estan de res i ara es decideixen a *preguntar* sobre el projecte olímpic barceloní, amb la sagaç ingenuïtat del pagès murri. Després de declarar-se incompetents, els savis pobres del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat (amb invitats d'honor, com el doctor Margalef, ecòleg de prestigi mundial, o el jove economista Antoni Montserrat) manifesten que els queden massa interrogants davant l'entusiasme general que la convocatòria olímpica per al 1992 provoca. Actitud tan humil com lúcida. (Era veritablement emocionant comprovar com el doctor Margalef responia les obvietats massa contundents d'un grup de joves ecologistes. O com els pagesos d'El Prat insistien, entre suors i entre angúnies, que tenien dret a defensar llenques d'identitat, zones humides, espais sense amenaces imminents de més pistes d'aeroport, aigua dolça i no salinitzada.) La gent de l'oficina olímpica, després d'un parlament abrandat de l'alcalde de Barcelona,

Pasqual Maragall, defensor de la pastanaga —aclariré més avall l'enigma—, aportava informacions múltiples, garantia, solidesa en els raonaments sobre finançament, instal·lacions, tecnologia de base i transformacions informàtiques de cara a un 1992 triomfant. Els escoltàvem amb un respecte enorme, prenien apunts, tornàvem a preguntar, explicàvem que no érem, malgrat les aparences, uns salvatges negativistes, que anàvem de bona fe: que érem, al capdavant, indis de civilitzacions antigues que escoltaven bocabadats els missioners que ens volien batejar. Ignoro, a hores d'ara, les conversions *ressenyables*. Però sí que vull donar fe tant de la dedicació professional dels de l'oficina com de la tossuda tenacitat dels savis pobres del Centre (i voltants).

El motor de la història, bandejada la lluita de classes, és la pastanaga dels grans-esdeveniments: hom parlarà de Barcelona (i de Catalunya) *abans i després del 1992* (sic), la celebració coubertainiana de la fàbrica de rècord marcarà fites transcendents per a la nació petita. Som a les portes de la glòria. Si hi arribem, ens convertirem en espectadors privilegiats d'un gran esdeveniment. L'esport amateur creixerà com l'escuma. Comptarem amb noves instal·lacions... És la pastanaga. La llàstima és que els ases savis del Centre d'Estudis insistien, capquadrats: «I tot això, a canvi de què? No ens fareu passar bou per bèstia grassa?».

La ingratitud dels savis pobres...!

I. RIERA «SERRA D'OR» Juny 1985

¡Huertos!

Una de las habituales imágenes que se dan hoy, es la de los huertos. El hecho en sí ya tuvo un precedente en la posguerra, al igual que el barraquismo. Hoy pues, huertos, barracas, etc... forman otra vez parte del entorno en núcleos urbanos importantes.

No necesariamente tienen ambas situaciones el mismo origen, pero sí cierto paralelismo. Y si bien lo de antaño era consecuencia de una carencia extrema junto con una emigración forzada, se trataba pues de supervivencia, cualquier tejado era válido para instalarse y el terreno alrededor era propicio pues para el autoabastecimiento.

Hoy la imagen y visión de la realidad suburbana es suficientemente elocuente ante las innumerables parcelas de las disparatadas formas y medidas, al igual que sus variopintos productos en ellas sembrados, y posteriormente cultivados. Todo esto parece ha empezado a inquietar a diferentes estamentos, representantes del poder central, y por supuesto pueden variar en sus formas de inquietud tal y como últimamente se ha hecho constar, tanto en documentos oficiales como en periódicos y otras publicacio-

nes. Inquietud por el hecho, así a grosmodo, de que todo aquel que cultiva una de esas pequeñas parcelas lo hace en principio por una necesidad material de primer orden.

Claro que después hay que empezar a clasificar motivos y necesidades reales, y es en ese preciso momento cuando en un 60 % de los casos, la inquietud se transforma en satisfacción al pensar que a los «listos» de siempre se les puede acabar sus maniobras y operaciones usureras; como arrendar, sea de palabra o sea en un trozo de papel, un pedazo o pedazos de fincas afectadas por zonas de equipamientos o industriales.

Existen también los que se han autoadjudicado la curva de una carretera, el rincón o patio trasero de una industria, etc., etc. ... y así, sin ningún escrúpulo, sea por ignorancia, sea simplemente por dejadez, cultivan la mayoría de las veces sus hortalizas con aguas fétidas y otros productos de inconfesable procedencia.

No hablemos de los avariciosos de turno, que no contentos con disponer de un trabajo estable y bien remunerado, engordan su

cartilla o cuenta bancaria con la venta de sus productos hortícolas a colmados y pequeños comercios locales, ignorantes o no éstos de lo que compran y que posteriormente sirven al público.

De éstos últimos pseudoagricultores son por desgracia los más numerosos y los más dañinos para lo que se supone es en principio una actividad de primera necesidad entre los que diferencio y separo un pequeñísimo porcentaje de amantes del campo de verdad, que lejos de sus lugares de origen y lejos de pensar en lucrarse con los productos del huerto o parcela, realizan con cuidado y esmero sus funciones de agricultura.

Necesaria sería una ordenación y control de lo que ya es habitual alrededor de núcleos urbanos como nuestra localidad.

Un control y selección auténtico y que en principio debería de ser realizado por los propios parcelistas, pero que a primera vista parece es imposible... dicen que el Ayuntamiento va a tomar cartas en el asunto. Esperamos lo haga por encima de criterios dictatoriales o de camaraderismo que le son ya habituales. Está en juego la supervivencia de algunas familias en el Prat, que una vez dejaron la chabola y el huerto y se dijeron inunca más!

J. Mateu

La jubilación a su medida.

PLAN
DE JUBILACION
PERSONAL

BANCO DE BILBAO

Avenida Virgen de Montserrat, 99-Teléf. 379 39 62 (3 líneas)

L'interès per un gual

Avui en dia la incidència i la circulació del diner a la societat actual és un problema que ens preocupa a tots. Així cadascun de nosaltres pensem treure el màxim rendiment al capital que podem estalviar, bé per tornar-lo a invertir o posar-lo en un banc.

Aquestes reflexions vénen a raó perquè a vegades hom pensa en els diners dipositats en l'Ajuntament pel fet de tenir un gual. Pot ser que el dipòsit sigui una quantitat mínima o bé ésser una quantitat màxima, però hi ha persones que pel sol fet de tenir una quantitat fora de les seves mans provoca que en certs moments hi somïi, volent-li donar un destí o satisfer unes necessitats que en aquells moments existeixen.

Llavors comencen a passar pel cap certes consideracions i circumstàncies fins que la consciència t'obliga a expressar-ne una, deixant a part les altres.

En establir l'Ajuntament un dipòsit s'ha de tenir una circumstància en compte, com l'establerta pel Codi Civil quan regula els dipòsits. L'article 1770, en relació a l'article 1724 del mateix text legal, estableix que quan el dipòsit sigui en diners i el dipositar (en el nostre cas l'Ajuntament) utilitza les quantitats dipositades, ha d'abonar els interessos corresponents. El que no pot fer l'Ajuntament és utilitzar diners aliens sense pagar un ral. Perquè de cap manera el que és dipòsit en diners es pot utilitzar gratuïtament pels dipositaris.

Què vol dir utilitzar el dipòsit? Destinar el dipòsit a altres fins que no siguin els establerts en el moment de la seva constitució, que és el garantir el compliment d'una obligació, i no es va pactar en aquell moment cap altra finalitat o ús.

El dipòsit ha de restar immòbil en la Dipositaría de l'Ajuntament; i si per qualsevol circumstància els diners s'utilitzen, els ciutadans es faran creditors del interessos.

En restar el dipòsit immobilitzat, el transcurs del temps provoca que la moneda perdi valor efectiu. El cost de reparar una vorera l'any 1985, no serà el mateix que el cost de l'any 1990, per exemple. Pot ésser que l'any 1990 qui hagi de reposar una vorera es planteji si és millor perdre el dipòsit i deixar la vorera a càrrec de l'Ajuntament i de tots els contribuents o bé reposar-la i que li restitueixin el dipòsit.

Aquest és el tracte correcte que al meu parer cal donar al diner, un dels personatges que en la societat actual se li dona més importància.

A.S.

Els camins del socialisme

El mes passat dèiem que el socialisme és intrínsecament bo pel seu objectiu i per la seva generositat, però que depenia de com s'implantés les conseqüències podien ser pitjors que les dels sistemes liberals.

Continuem parlant-ne, posant, pel cas, el que ha vingut a denominar-se la Revolució russa, que encara no ha pogut implantar un autèntic socialisme, les conseqüències del qual han estat nefastes per a l'individu. ¿Fou en realitat una revolució? De cap manera. Fou, ni més ni menys, que la usurpació del poder dels tsars per uns altres que aspiraven a implantar una nova societat. Però de fet varen canviar les cares, les persones, però no van canviar el modus, l'estil, perquè en realitat no fou una revolució, fou la conquesta de l'Estat. L'única revolució, en el sentit estricte de la paraula, va ser la francesa, i la història dirà si les revolucions xina i cubana es corresponen a un altre model, perquè avui només podem judicar prou objectivament la francesa i la russa.

Quina va ser la causa que a Rússia no es produís una autèntica revolució? Senzillament, que es va implantar un socialisme que no obeeia al que per socialisme s'entén. Tampoc la revolució no es va fer per la base de la societat, es va fer de certs nivells cap amunt, però com sempre, pagant les conseqüències els nivells més baixos de poder, als quals no fou permès l'accés a les mínimes àrees d'aquest, i, si es vol que una revolució sigui tal, ha de fer-se una ruptura completa dels esquemes anteriors amb accés del poble de base a les àrees de poder. Això no va succeir, sinó tot al contrari. Naturalment en aquella societat no existirà mai la desaparició de l'Estat per incorporació de tota la societat. Continuarà dividida en una oligarquia dominant, la burocràcia, i una gran massa de dominats, el poble que vegeta.

L'ideograma es corresponia perfectament als esquemes que a l'esquerra es tenen, si *l'esquerra és, com penso, un moviment que tendeix a la menor concentració de poder i a una major redistribució dels béns comunitaris i dels fruits del rendiment del treball.* És evident que era convenient un diagnòstic de la societat d'aquell moment històric perquè fos possible una terapèutica —que és el que va fer en Marx molt encertadament—. Però també és evident que, tot i tenir un diagnòstic correcte, hom recorre sovint a un remei que pot agreujar el mal en lloc de corregir-lo. Així va passar amb la revolució russa, que va donar com a resultat una major concentració de poder en unes poques mans, la de l'oligarquia burocràtica i, naturalment, en perjudici de les llibertats i del dret a la iniciativa de l'individu. La integració no va aconseguir abolir l'Estat sinó tot al contrari, es va crear un Estat macrocefàlic en què una oligarquia instrumentalitza

les mínimes possibilitats de decisió del poble. Es tracta, a la Rússia d'avui, d'una oligarquia burocràtica mentre que als països occidentals es tracta d'una oligarquia financera. Quina de les dues és més perjudicial per a l'individu?

Pot assolir-se un socialisme partint del sistema capitalista i pels mecanismes democràtics? És evident que els governs socialistes que s'han succeït al llarg del nostre segle no han donat encara resultats prou satisfactoris. Està clar que tampoc no s'ha implantat el socialisme, sinó que els socialistes han implantat les formes de la socialdemocràcia per corregir els vicis existents.

S'objectarà que en els països occidentals governants per partits socialistes, no s'ha instaurat una societat socialista, un model socialista. No es té en compte que ni tan sols a la Unió Soviètica no s'ha implantat un model de societat socialista. S'ha deshumanitzat i sense humanisme no és possible el socialisme si entenem per tal un model de societat en què l'home se senti lliure i realitzat. Ha creat un sistema que denominen socialista i que es caracteritza perquè s'ha elimitat l'explotació de l'home per l'home, però en què apareix l'explotació de l'home per la societat. Continua existint l'explotació.

Realment, tant en els països occidentals com en els de l'Est no podia succeir d'altra manera, perquè el socialisme és o serà, més que un model de societat, un model de conducta, una norma de convivència o una civilització. En realitat, tant en uns països com en altres es tendeix al socialisme perquè, es vulgui o no, és la fita ineludible del nostre temps.

Pere Pedrals.

ORIGINALES PARA PUBLICAR EN DELTA

Se comunica a todos quienes envíen escritos para publicar en DELTA que estos deben obrar en poder de la Redacción antes del día 10 de cada mes, si se pretende que se publiquen en el número correspondiente a dicho mes. Sólo en casos excepcionales se publicarán artículos entregados en fechas posteriores.

J. Roca
Foieria-Pelotgeria

Feliç Festa Major

Ferran Puig, 59
El Prat de Llobregat

PIERA

ASESORIAS Y SERVICIOS

Les desea Feliz Fiesta Mayor

y comunica que a partir de 1.º de Octubre, su

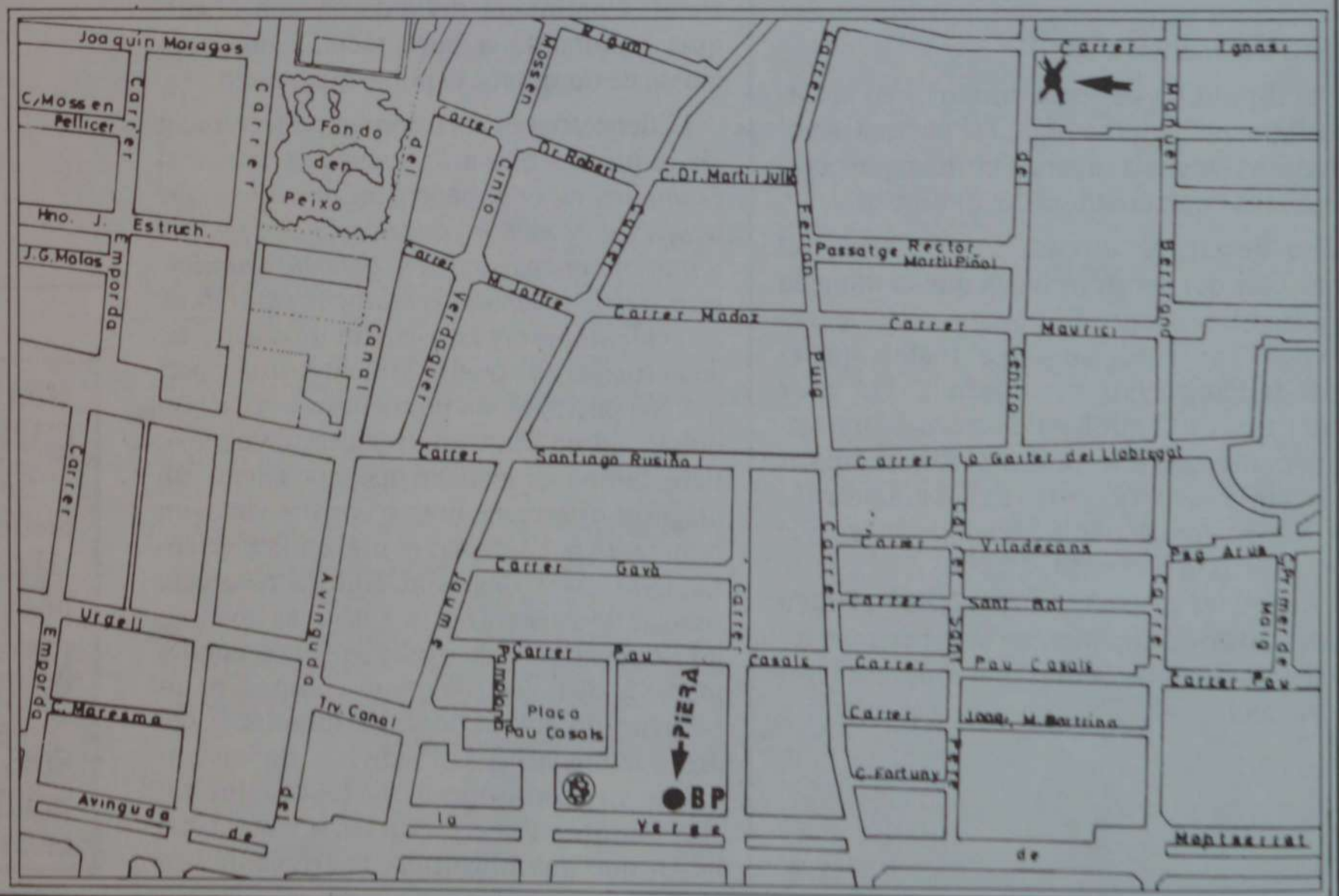
CAMBIO DE DOMICILIO

Rogamos
 tomen nota
 de nuestro
 nuevo
 domicilio

Av. Virgen de Montserrat,
 114, 1.º, 1.ª

Teléf. 379 81 22 (provis.)

EL PRAT DE LLOBREGAT

Un debate sobre Federalismo y Nacionalismo

Pienso que es muy interesante que se haya abierto un debate sobre federalismo y nacionalismo en las páginas de DELTA. Quiero dar también mi opinión que creo puede aportar más elementos sobre este tema. Empezaré con unos comentarios sobre cuál es la realidad que estamos viviendo en Catalunya y en el resto del Estado.

A nivel estatal el Gobierno del PSOE se está moviendo en el plano del Estado neocentralista. El actual Estado de las Autonomías, además de gravoso y políticamente ineficaz, no ha conseguido resolver el problema de las naciones históricas, nacionalidades y distintos pueblos de España, mientras que ha impulsado por el contrario un complejo de agravios comparativos, falsas expectativas que están alentando la formación de dinámicas cantonalistas y neocentralistas. Renuncia así al reconocimiento del derecho de autodeterminación de las naciones y pueblos de España, ignora el carácter plurinacional de España e impone un modelo de Estado de las Autonomías que no ofrece solución a los seculares problemas existentes.

En Catalunya no hay duda de que CiU representa y expresa los intereses de la gran burguesía nacionalista catalana, unida por condiciones de clase a la española. La política de CiU no es una política de defensa de los intereses del pueblo de Catalunya, sino que refuerza la penetración del capital mo-

nopolista y el de las transnacionales (el reciente viaje de Pujol al Japón es una buena prueba de lo dicho) aceptando la situación de subordinación en el terreno económico, político e ideológico. El Gobierno de CiU no desarrolla a fondo el Estatut y acepta tácitamente el Estado de las Autonomías, con una actitud antiobrera en el uso de la Generalitat. En el plano cultural el Gobierno de CiU lleva a cabo una política nefasta, en base a «mongetes amb botifarra, sardanes i barretina», pero que en la práctica se traduce en un colonialismo y extensión de la cultura imperialista, por ejemplo en la proliferación en TV3 de películas y telefilms yanquis aunque, eso sí, convenientemente traducidos al catalán.

Por supuesto que una nación no es la definición simplista que da el Sr. Joan Lluís Ferret. Una nación, como ya apunta el amigo Salvador Balcells, es algo más, es una comunidad de hombres, estable, históricamente formada y surgida sobre la base de la comunidad de idioma, de territorio, de vida económica y de psicología, manifestada ésta en la comunidad de cultura. Vemos que efectivamente Catalunya es una nación, como lo son también Euskadi o Galicia.

En cuanto a la forma que ha de asumir el Estado español, dadas las particularidades diferenciadas que la evolución histórica de España ha determinado en las diversas naciones y regiones que la integran, considero

que ha de ser la República Democrática y Federal. Este Estado Federal ha de garantizar a cada comunidad el derecho a la autodeterminación.

En Catalunya hace falta la puesta en práctica de un programa que una a todas las fuerzas de izquierda y que en el tema de la defensa nacional de Catalunya debería contemplar lo siguiente: Sobre la base del principio de autodeterminación de las naciones, abolición de la LOAPA y plena aplicación del Estatut de Catalunya. Plena libertad de decisión en todas las cuestiones que tienen que ver con la estructura territorial, con la defensa de la calidad de la vida o con decisiones nacionales internas, con la disolución de las Cámaras Agrarias. Defensa desde la Generalitat de la enseñanza y sanidad públicas. Por la unidad de la Nación Catalana, impedir la existencia de dos comunidades diferenciales por razones étnicas y lingüísticas. Restablecer el principio de que son catalanes todos los que viven y trabajan en Catalunya. Defensa de la normalización de la lengua catalana, de acuerdo con los ritmos adecuados, por tal de que la educación generalizada haga también general el conocimiento y el uso de la lengua catalana, garantizando el máximo respeto a la lengua y a las expresiones de los no nacidos en Catalunya.

JAUME FONT I LOPEZ DE MARIA

Nacionalisme o Federalisme?

Esquerra Republicana de Catalunya voldria puntualitzar, sense ànim de polèmica però d'enriquiment de l'opinió pública, la seva postura en el tema de l'article intitulat «Nacionalisme o Federalisme», ja que som un partit *Nacionalista i Federalista*, primera diferència doncs amb l'article publicat que contraposava els dos conceptes.

No volem entrar a rebatre els diferents punts, cadascú té dret a les seves opinions, creiem més lògic presentar els nostres principis i només si hi ha algú que els volgués discutir entrariem en diàleg.

Per nosaltres *Nació o Nacionalitat*, que és el mateix, és una comunitat natural d'homes ajuntats en vida comuna per unitat de territori, d'origen històric, de costums, de cultura i de llengua, i tenint consciència d'aquesta comunitat, i amb voluntat d'afirmar-la i de fer-la respectar.

L'Estat és un organisme político-jurídic i administratiu, que exerceix la seva autoritat sobre tots els grups socials que viuen en un territori determinat. La nació en canvi és un conjunt social, segons la definició que hem donat. Un Estat pot incloure dins les seves fronteres diverses nacions, com és el cas de l'Estat soviètic, i una nació pot estar repar-

tida entre diversos Estats, com els Països Catalans i el País Basc que estan repartits entre l'Estat espanyol i l'Estat francès. La confusió entre Estat i Nació l'han fomentada especialment els sectors dominants d'aquells Estats que són l'eina de submissió d'una Nació imperialista contra altres Nacions oprimides.

ERC ha lluitat i lluita simultàniament pel dret d'autodeterminació amb un horitzó d'independència, i a la vegada, per una societat més justa, en què es respecti plenament la llibertat individual sense menystenir la col·lectiva quan sigui necessària pel cos social. Ajudar aquests dos objectius neix d'un acte de voluntat, no d'una exigència indefugible.

Aconseguida l'Autodeterminació, i sempre d'acord amb la voluntat popular, Catalunya, per raons de solidaritat, econòmiques o geopolítiques, podrà associar-se a altres pobles en forma confederal, federal o de semblant estil.

Per ERC, doncs, el fet federal o confederal no pot existir sense «ens» lliures i autònoms; el sistema confederal, a part de ser un acte lliure i voluntari és la culminació o coronació de l'alliberament nacional. Les Na-

cions lliures i voluntàriament es confederen i cedeixen a la confederació la part de la gestió que lliurement acorden. Mai no és la confederació la que reparteix poder. El federalisme que entén l'ERC és el de sempre, el que va de baix a dalt; no hem de confondre mai federalisme amb centralisme democràtic —típic de les doctrines comunistes—. Tot el poder el té el centre, els de dalt i el reparteix segons la seva bona voluntat o la pressió que se li exerceix. El federalisme és sempre de baix a dalt.

Els Països Catalans són una nació i per tant tenen dret a l'autodeterminació i a la independència. A més tenen dret a la seva integració en una organització política comuna, preferentment de tipus federal. Ara bé, el procés d'integració, donats els diferents nivells de consciència existents, ha de basar-se en la progressiva conscienciament dels nuclis menys desvetllats, de manera que els passos d'integració política es vagin donant amb la voluntat majoritària de cada un dels pobles que componen els Països Catalans. Semblantment el procés cap a la independència haurà de passar per una maduració gradual de la consciència.

UNIO DE BOTIGUERS D'EL PRAT - CAPIN

Apartat de Correus n.º 136

Botiguier!

Tens problemes d'assessorament fiscal o qualsevol altre de tipus comercial? La Unió de Botiguers t'ajudarà a resoldres.

Uneixte a nosaltres. Quants més serem, més força tindrem.

¡Comerciante!

¿Tienes problemas de asesoramiento fiscal o cualquier otro tipo comercial? La Unió de Botiguers te ayudará a resolverlos.

Unete a nosotros. Cuantos más seremos, más fuerza tendremos.

Feliç Festa Major

Opel

en El Prat.

Servicio Oficial

Venga a conocernos
Toda la gama OPEL-85
Además todas las
marcas en vehículos de
ocasión, Revisados y
Garantizados por 1 año

PRAT MOTOR

Coronel Sanfeliu, 143 - 11 de Setembre, 189
EL PRAT DE LLOBREGAT - Telef. 370 93 61

Los acuerdos de Helsinki y la ofensiva del imperialismo

El acta final suscrita en Helsinki en 1975 sobre la seguridad y la cooperación en Europa, introdujo en la práctica de las relaciones internacionales nuevos elementos importantes. Colocó los cimientos políticos de la distensión con los principios universalmente reconocidos de relaciones entre Estados Unidos, trazó un amplio programa de cooperación económica, comercial y cultural, creó el mecanismo de futuras negociaciones colectivas, imprimió un carácter multifacético al proceso de la distensión, atrajo a ese proceso a todos los países del continente Europeo.

Los Estados participantes declaran que están resueltos a respetar y a llevar a cabo en sus relaciones, entre otras, las siguientes disposiciones que están de acuerdo con la Declaración sobre los principios que rigen las relaciones entre los Estados Participantes:

Dar efecto y expresión, por todos los medios y formas que estimen oportunos, al deber de abstenerse de recurrir a la amenaza al uso de la fuerza en sus relaciones mutuas.

Abstenerse de cualquier acto de coerción económica encaminada a subordinar a su propio interés el ejercicio, por parte de otros Estados participantes, de los derechos inherentes a su soberanía y conseguir así ventajas de cualquier índole.

Adoptar medidas efectivas que, por su alcance y por su carácter, constituyan pasos encaminados al objetivo final del desarme general y completo bajo un control internacional estricto y eficaz.

Realizar todos los esfuerzos para solucionar por medios pacíficos toda controversia entre ellos, cuya prolongación sea susceptible de poner en peligro el mantenimiento de la paz y la seguridad internacional en Europa, y procurar en primer lugar, una solución por los medios pacíficos estipulados en la carta de las Naciones Unidas.

Sin embargo los círculos agresivos de EE.UU. y de otros países de la O.T.A.N. consideraron que la normalización de la situación internacional y el fortalecimiento de la distensión contradicen sus intereses.

En la divisoria de los años 80 pusieron rumbo al antagonismo franco y directo emprendiendo una ofensiva global («cruzada») contra el socialismo, que se basa en un programa político elaborado en todos sus detalles y que comprende los aspectos políticos, económicos, ideológicos y militares, incluyendo las medidas más extremas, el equilibrio al borde de la guerra y recalando que están decididos y dispuestos a ir a una declaración militar con la UNION SOVIE-

TICA. Los EE.UU. intentan poner al servicio de sus intereses todos los recursos de Occidente, aplicando a los aliados medidas de presión que llegan incluso a la imposición directa.

Se pone la mira principalmente en cambiar la correlación de fuerzas a su favor y alcanzar la supremacía militar, en el uso de la fuerza en las relaciones internacionales. Aunque el filo de esta política tan insensata dirigida contra la Unión Soviética y otros países socialistas, apunta al mismo tiempo contra el mundo en su conjunto.

Cuestionar ahora la conferencia de Crimea, Yalta de febrero de 1945 y los acuerdos de Helsinki alegando que favorecen a la U.R.S.S. no es más que el deseo de justificar una eventual agresión contra ésta, es buscar excusas para el rearme, para la instalación de los misiles de primer golpe en Europa. Propugnar un proceso de revisión de fronteras, para dar gusto al revanchismo alemán mientras se siembran de pershings la R.F.A., es un juego peligroso, que pone al mundo y a Europa al borde de la 3ª guerra mundial.

Pero no todos los Estados participantes en la firma y acuerdos de Helsinki, han hecho las mismas aportaciones a la distensión la cooperación y el desarme.

Los esfuerzos de la U.R.S.S. y otros países socialistas han contribuido a la estabilidad y a la paz en el mundo. Han desarrollado amplias iniciativas de paz a fin de detener la febril carrera armamentista e impedir el conflicto que pudiera llevar a la destrucción de la civilización humana.

El socialismo no necesita guerras para propagar sus ideas, su arma es la preponderancia haciéndose cada vez más evidente en la organización de la sociedad, la democracia para las masas populares, el humanismo, en la economía, la elevación del nivel cultural y espiritual de la población, que vence al viejo sistema capitalista. La meta suprema son la satisfacción de las necesidades materiales y espirituales del hombre trabajador, el establecimiento de condiciones para la vida en paz de todos los pueblos. La política exterior de los Estados socialistas, se orientan a lograr estos objetivos, para que los pueblos escojan sin presiones políticas ni económicas su destino en libertad.

ANTONIO MARQUEZ GRANADOS
«Responsable de Organización
del Comité Local del
Partit del Comunistes de Catalunya
de El Prat de Llobregat»

El verdadero sentido de l'agraïment

No constitueix cap despropòsit afirmar que el fenomen de l'agraïment està a través de moments de notòria crisi; volem dir que mai no és degudament correspost.

L'agraïment ultrapassa les fronteres, volem dir que son aborigen obeeix la pendència d'una GRÀCIA o FAVOR lliurament atorgats creditors d'un remerciament ministrat amb plenitud. No sempre, però, es manifesten les coses com hauria d'ésser. El desagraïment sembla maldar per a cancel·lar la virtut de l'agraïment.

Quan es presenta l'ocasió de fer palesa la força de l'agraïment en reconeixement d'una GRÀCIA o FAVOR rebuts no hi cap emprar el «compta gotes» ni el «regateig», sinó l'abundor de mitjans per tal de correspondre a l'autèntic significat del FAVOR o GRÀCIA percebuts.

En la gènesi i eficiència de tot homenatge deuen marcar-s'hi tres factors ben nítids, ben definits; primer, la sinceritat despresa de tota mena d'engreïment per part dels factors de l'homenatge; segon, valorar, sense limitacions i amb tota exactitud els mèrits que es donen en la persona, subjecte passiu del mateix; i el tercer, no dar per CONSUMAT EL SENTIT de l'homenatge, que és com dir, que LLUR ESPERIT SEGUEIXI VIU, SENSE SOLUCIÓ DE CONTINUÏTAT.

Aquestes reflexions mal estereotipades, he volgut reflectir-les en el paper de DELTA a fi de que resti constància del que, a mon pobre judici, té d'ésser l'homenatge (els detalls del qual desconec) a tributar al nostre volgut Sr. Rector amb motiu dels vint-i-cinc anys de la seva ordenació sacerdotal. No és fàcil organitzar un homenatge, molt més, quan en la persona a la qual va dirigit s'hi donen trets tan rellevants com són la humilitat, la prudència, el dinamisme i cultura del nostre Sr. Rector Mn. Lluís Portabella, la presència del qual entre nosaltres volem que al socaire del pertinent Canon del Codi de Dret Canònic, sigui per temps INDEFINIT.

R. Roigé
(Agost de 1985)

Li convé
anunciar-se a

Delta
LLOBREGAT

**EXPOSICION
Y VENTA EN :**

**AVDA.
DEL CANAL, 138
Telf. 379 3898
EL PRAT DE LL.**

UNISPORT

Major, 29

SPORT-2

Lleida, 79

Teléfono 379 04 28 - EL PRAT DE LLOBREGAT

Ofrece a sus clientes las máximas garantías en todos sus artículos

Les desea a sus clientes y amigos unas Felices Fiestas

Especializados en:

Material escolar ● Chandals (60 mod. a escoger) ● Calzado deportivo

● FUTBOL

● BALONCESTO

● CAZA

tramitación de documentación

● PESCA

● MONTAÑA

● SKI

● CICLISMO

● TENIS y deporte en general

● TROFEOS Y COPAS

PRIMERAS MARCAS: Nike - Adidas - Mito - Karhu - Le coq sportif

Tornem les-hi? ... i per què no!

No fa gaires dies, llegiem les declaracions del nostre President pel que fa al important tema del finançament autonòmic, en elles i després de fer una glosa de l'actual situació de l'autonomia catalana, el President feia novament esemen de la qüestió de les valoracions, finalitzant amb la sentència de que si tot continua com fins ara caldrà pensar-se en tornar algunes de les competències transferides per l'Administració Central novament a aquesta.

El lector em perdonarà si no es ben bé aquest el sentit de les declaracions, però en darrer cas es el que en aquells moments vaig entendre.

Les declaracions he de dir que en varen sobtar i, mes dins d'un marc noticiable ple de bajanades i/o notícies poca soltes que han omplert les pàgines de diaris i revistes «serioses» i no tant «serioses» aquest estiu. No fa falta que especifiqui, oi?

Tant aviat em va ser posible, vaig tornar a reellegir la Llei Orgànica 8/1980 de 22 de setembre, sobre Finançament de les Comunitats Autònomes, es a dir, la «LOFCA». En ella es diu com a principi general que, les Comunitats Autònomes gaudiran d'autonomia financiera pel desenvolupament i execució de les competències que, d'acord amb la Constitució, li atribueixin les Lleis i els seus Estatuts. Un principi que tot sigui dit, formalment ha estat complert, encara que en la pràctica, que es el veritablement important, no ha estat així en la majoria d'ocasions desde el mateix moment d'aprobació de la Llei. És adir, perquè ens entenguem tots, desde la seva aprovació s'han anat produint una sèrie de transferències a la Generalitat de Catalunya, en comptagotes tot sigui dit, paral·lelament a aquestes s'ha anat valorant amb les corresponents transferències econòmiques de l'Administració Central a la Generalitat de Catalunya. Les Valoracions han estat més aviat carrinclones i escanya pobres que no altre cosa, permeteume la llicència, però es ben cert que l'Administració Central no ha estat el generós que hauria d'haver estat, dubto que en el cas de ser ella la titular de la competència hagues quantificat aquesta de la mateixa manera.

En aquest moment, i fent un salt quantitatiu i qualitatiu en la història, ens trovem que segons la Disposició Transitòria 1.ª de la Llei Orgànica 8/1980 finalitza el període de transitorietat pel que fa a la financiació dels serveis transferits, conseqüentment s'hauria ja de contemplar un nou sistema de finançament. I això, no es ni de bon troç el que es preveu que pugui succeir (tot el contrari), ja que el mes probable es un considerable retall en la partida de transferències a les Comunitats Autònomes, tot això materialitzat en la nova Llei de Pressupostos de l'Estat.

I un es pregunta, quines poden se les raons de tants despropòsits? Sembla ser que per al Govern Central, moltes: contenció de la despesa pública, estabilització,... i com no la solidaritat, juntament amb un ample llistat que en casos com aquests ens llegeixen els economistes del PSOE com si de la llista dels reis gods es tractés. Per a mi, no es ni mes ni menys que una, la completa i reiterada manca de sensibilitat per els temes autonòmics del Govern socialista.

Es evident que això no es pas nou, encara que alguns pensavem segurament ennuvolats pels vapors etílics del «cambio» en que tard o d'ora s'aniria millorant aquesta situació. Quan l'esperança fa temps que ha anat desapareixen, ens hen trobat en que allò que eren indicis racionales son ara proves irrefutables i presumiblement condemnatòries, es així sense aquells vells dogmatismes com cal reconeixer-ho.

Uns dies després a que el President Pujol efectués aquestes declaracions, apareixien a modus d'entrevista unes altres de Francisco Fernández de Villavicencio membre i President del Consell Consultiu. Conec desde fa temps al Professor Villavic, vaig tenir la sort de ser alumne d'ell en la Facultat de Dret de la Universitat Central, compartin com a membre de la Junta de Govern de la Facultat (en l'època en que ell fou Dega) hores de treball molt profitós. El Professor Villavicencio sempre ha estat un home independent, honés, en definitiva un hom bó, per això les seves declaracions em mereixen la mes absoluta credibilitat. En elles posava de manifest el absurd de mantenir encara a hores d'ara en l'Administració Central un nombre considerable de Ministeris que son pràcticament buits de contingut, tenin en compte que han estat transferides moltes de les competències d'aquests a les Comunitats Autònomes.

El raonament del Professor es cert i el comparteixo completament, es evident que quan es parla de despesa pública, de contenció, i de tantes i tantes coses, el primer que hauria de fer el Govern Central es racionalitzar la pròpia Administració Central. Després en el terreny de la financiació dels serveis transferits, s'ha de produir una justa valoració d'aquests, en una primera fase a través de la Comissió Mixta Estat-Generalitat, encara que tot carregats de paciència, sembla molt proper el dia en que els representants de la Generalitat hauran (si no ho han fet ja de qüestionar-se que si l'administració Central pot gestionar serveis al «preu» que ens «ofereix» perquè els gestionem nosaltres, molt bé, QUE ELS GESTIONIN; PERÒ QUE ELS GESTIONIN ELLS.

Ramon Arcarons i Simon

A propòsit de l'avortament

A títol merament personal i sense ànim de dur a convenciment de tercer el meu criteri sobre la normativa de l'esmentada llei en matèria tan delicada, entenc:

a) La interrupció de l'embaràs per perill de la deformació del fetus en el claustre matern, estimo que no cap oblidar-se allò que disposa la llei civil en regular el naixement de la persona; en efecte, els articles 29 i 30 del Codi Civil assenyalen «que el naixement determina la persona», però el «concebut es té per nascut per a tots els efectes que li siguin favorables, sempre que el fetus tingui figura humana i visqui vint-i-quatre hores enterament després de les entranyes de la mare»; d'això, pot deduir-se que la intervenció mèdica en casos de presumir-se l'existència de deformació del fetus durant el període de gestació, sembla ésser «prematúra», poguent-hi cabre una oportuna «espera», o sigui, el moment del naixement.

Tot atemptat a allò establert per l'article 15 de la Constitució constitueix un acte il·lícit i immoral: «tots tenen dret a la vida i a la integritat física i moral»; «i això des del moment mateix del coite».

c) En la interrupció provocada de l'embaràs hi intervenen dos agents; la futura mare i el ginecòleg i això explica que a aquest pugui assaltar-li el dubte de procedir a tota intervenció que col·lisió amb el seus sentiments de fervent cristià.

d) Pels catòlics els moments són difícils; s'imposa atendre sense esquinxos els ensenyaments i directrius del magisteri de l'Església; el Papa ha parlat amb insistència en allò atenyent a tan greu problema i altes jerarquies eclesiàstiques espanyoles han fet sentir llurs certes paraules en moments tan delicats.

e) Talment sembla que s'intenti obrir ampli camí a la interrupció de l'embaràs i provocar l'avortament, en oposició a les exigències de l'ètica i moral cristianes.

R. Roigé Calzada
Setembre de 1985

AUTO TORRAS

Manel Torras i Balada

Servicio Oficial

RENAULT

Juan Maragall, 37-39

Teléfono 379 05 82

EL PRAT DE LLOBREGAT

Calzados

SANTOS

Jaime Casanovas, 135 - Barcelona, 19-23 - Avda. Virgen de Montserrat - EL PRAT

(Esquina Castilla)

(Esquina Gallart Monés)

Víctor Balaguer, 42 - Avgda. 11 de Setembre, 31 - SANT BOI

Feliç
Festa
Major

Feliz
Fiesta
Mayor

Breves

- Durante los calurosos días pasados en El Prat en época de vacaciones, el PSUC local organizó el ya habitual festejo mitinero en pro de su órgano periodístico El Treball.

La Plaza de Cataluña de El Prat fue el escenario elegido para tal celebración, y los «decibelios» utilizados para amenizar el acto junto a las altas horas de la noche elegidas, hicieron que no pocos trabajadores manifestaran su malhumor públicamente, además de tener constancia DELTA de alguna que otra llamada efectuada al Gobierno Civil de Barcelona protestando ante tanta insensibilidad para con los vecinos y barrio en general mayoritariamente trabajadores con horarios de turno mañana-tarde y noche. El resto del acto consistió en recordar la historia del partido, comparar el trabajo de las abejas para combatir elefantes, quejarse por no salir en la «tele», no admitir el despido libre en una abierta amnesia de historia y la consabida arenga pre-electoral con la inauguración de la nueva iluminación de la Plaza, amenizada con presencia del Alcalde. En definitiva, una noche a recordar por muchos trabajadores que no pudieron dormir.

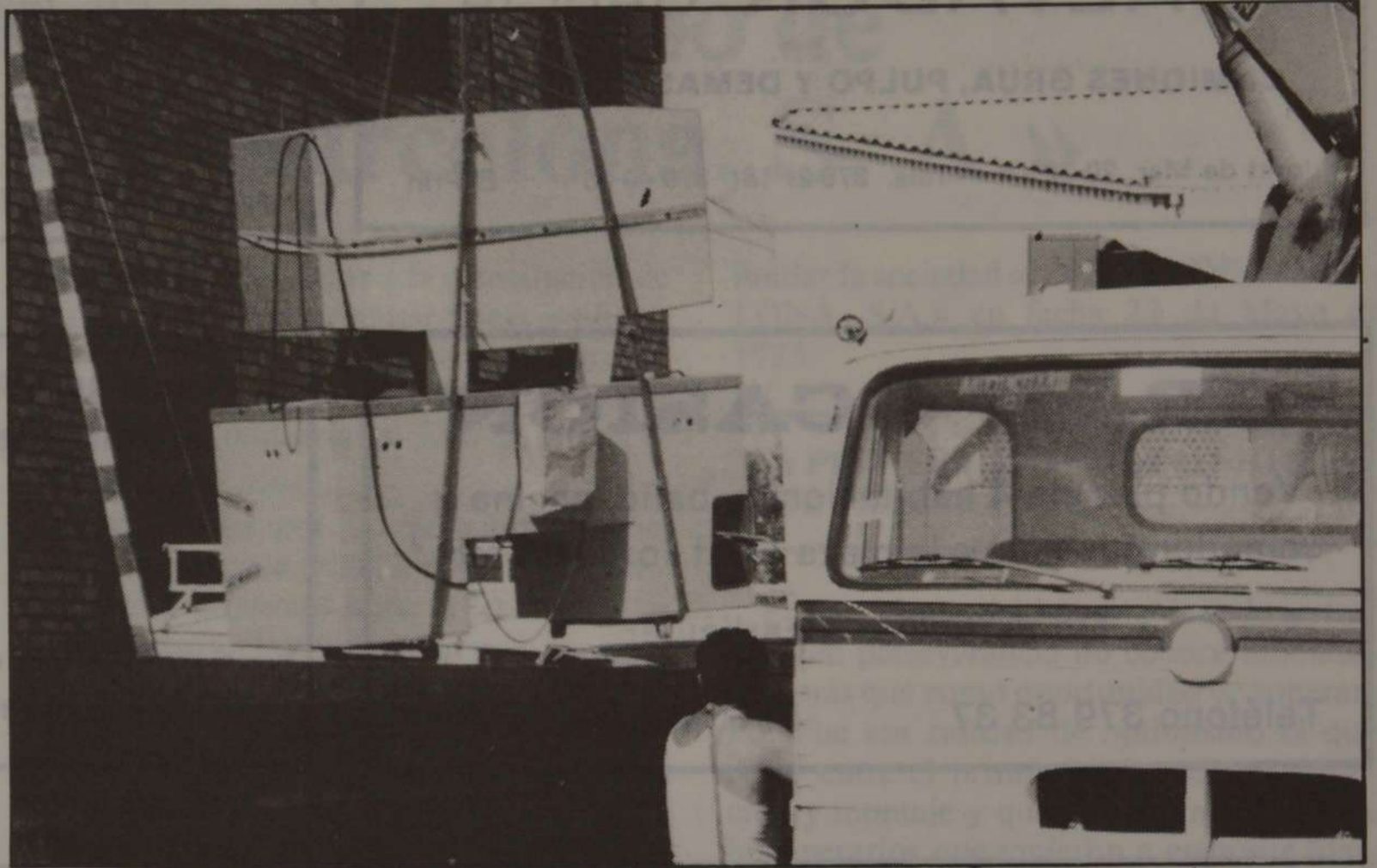
- Lujosa y llamativa propaganda municipal se distribuyó en El Prat anunciando una serie de cursos veraniegos relacionados con la mar salada.

Presentes nuestros colaboradores en el lugar de los hechos, y sorpresa por nuestra parte ante lo que en teoría tenía que ser el banco de pruebas y aprendizaje. Una provisional piscina desmontable más propia de un jardín de infancia, era el tan cacareado motivo de los cursos municipales, que para más cachondeo el Club Nàutic tuvo que hacer las veces de Entidad, de Servicios como duchas, etc...Y para colmo de colmos el Club Nàutic tuvo que prestar durante varias jornadas sus piscinas porque la «bañera» o «piscina» municipal no funcionaba.

Faraónica fue la operación de llenado del estanque por parte de los empleados municipales que con cubas iguales a las utilizadas para drenar cloacas, estoicamente utilizaban.

- Vint-i-un aturats de la vila es veuran beneficiats dels diners que, destinats a la creació de treball, van sobrar dels plans d'ocupació corresponents a l'any 1984. A aquestes 21 persones els manca des de 6 dies a sis mesos de treball per a poder cobrar el subsidi d'atur. La contractació serà feta pels temps que els manqui a cadascuna d'elles per acollir-se al subsidi.

Redacció Treball

El crítico momento en que «FOCOLOR» es desmantelada «por la puerta de servicio».

La desaparición de Focolor

Ante la confirmación de cierre de la empresa Focolor en El Prat, DELTA hizo acto de presencia en el momento de estar produciéndose el traslado de maquinaria y enseres a su nueva sede comercial en Barcelona, denominada L.N.S. Color.

En el instante en que nuestro fotógrafo y colaborador hizo su aparición en el lugar de los hechos para realizar su labor informativa, los trabajadores y el Comité de empresa coaccionaron e intimidaron a nuestro compañero para que entregara el material fotográfico utilizado en ese momento, a lo cual éste se negó e hizo que le Empresa, a petición del Comité de Empresa, solicitara la presencia de la Guardia Civil.

La Empresa en ningún momento quiso

que DELTA recogiera el traslado de máquinas y enseres de una firma cerrada hoy a otra abierta en Barcelona con diferente nombre.

Puestos al habla con Pérez Moya, teniente de alcalde de El Prat, al igual que colaborador y asesor de ambas empresas, en todo este proceso llamémosle de «reconversión», éste nos garantizó en todo momento la legalidad de toda la operación al igual que su sorpresa por la presencia de la Guardia Civil en Focolor Prat, a petición de los trabajadores, actitud ésta por parte del Sr. Pérez que DELTA quiere entender fue en todo momento honesta.

Redacció Treball

«L.N.S. COLOR» es la nueva empresa formada con casi todos los trabajadores de «FOCOLOR» (empresa ubicada en El Prat) incluida maquinaria y mobiliario.

TRANSPORTES

SALVADOR GARCIA

CAMIONES GRUA, PULPO Y DEMAS SERVICIOS

Lloret de Mar, 20-22

Tels. 379 21 18 - 379 40 06

El Prat

COMIDAS
TAPAS
BOCADILLOS

**BAR-RESTAURANTE
LOS GALLOS**

Polígono La Granja, Tienda 4 - Tel. 379 59 40 - Cra. Aviación - EL PRAT

GRAN OCASION

Vendo piso de 4 habitaciones, baño, cocina y comedor, fachada a la plaza Sant Jordi, 83 mts.²

De particular a particular

Teléfono 379 83 37

El Prat de Llobregat

Venta de materiales para la construcción

Azulejos, Sanitarios y Grifería

Materiales EL PRAT

Colocación de techos de escayola

Carretera Marina, 71

Teléfono 379 39 24

EL PRAT DE LLOBREGAT

REPARACION DE:

RADIO TV-COLOR

ANTENAS COLECTIVAS

Federico Soler, 18 - Tel. 379 05 38 - El Prat de Llobregat

Autocares FERSPRAT, S. A.

EXCURSIONES EN GENERAL

COLEGIOS EN BARCELONA

VIAJES POR TODA ESPAÑA

Cra. Marina, 100 - Teléf. 379 38 84 - EL PRAT

Suministros
Accesorios y
Maquinaría para la
Industria y la
Construcción

**EXTINTORES
TORRENTS
SAGIC**

Lloret de Mar, 11 - Teléfonos 379 40 95 379 31 18
EL PRAT DE LLOBREGAT

Suministros
Accesorios
Materiales contra
Incendios y sus
Complementos

JOSE BARTOMEU

DECORADOR

Jaime Casanovas, 114-116, ático. 4.ª

Teléfono 379 32 32

EL PRAT DE LLOBREGAT

PROYECTOS DECORACION - PRESUPUESTOS
OBRAS E INSTALACIONES

**TRANSPORTS
PUGES**

Av. Anselm Clavé, 17-19

Telèfon 379 02 32

El Prat de Llobregat

Servei diari de recaderia a Barcelona
Combinat a tota Espanya
Càrregues completes. Serveis per hores
AGENT DE CARREGA D'IBERIA
Més de cent anys de servei

Sesenta aniversario de «La Seda de Barcelona, S. A.»

Escribir un simple artículo intentando resumir la historia de «LA SEDA DE BARCELONA, S.A.» desde su fundación el 23 de Mayo de 1925 representa una tarea compleja debido a la multitud de acontecimientos importantes que se presentan, los que clasificados resultan ser de orden tan dispar que no pueden entrelazarse en un sólo relato.

Muchas cosas, naturalmente, han ocurrido en estos doce lustros de existencia, por lo que me limitaré a realizar una visión muy superficial en los siguientes puntos, dejando siempre un espacio para anécdotas históricas:

UNA MIRADA HACIA ATRAS

Aún cuando la aparición de las fibras artificiales en el mundo textil tuvo ya lugar en los albores del siglo actual, fue a partir de la terminación de la primera guerra mundial cuando se produjo rápido incremento de producción de la materia textil entonces conocida por «seda artificial» que más tarde pasaría a llamarse «rayón».

En aquel entonces el consumo era relativamente pequeño, añadiendo perfiles de rayón a tejidos de algodón, empezando a utilizarse para género de punto, pasamanería, etc... pero rápidamente iban sucediéndose nuevas aplicaciones, tales como forrería, crespones, estampados y en general fue completa su penetración en la industria del vestir dando también lugar, más tarde, a su consumo para usos industriales. Por su precio módico y su parecido a la seda natural, hizo posible a las clases menos adineradas su consumo, acortando así la distancia entre ellas y las que podían permitirse el lujo de vestir de seda natural.

Hasta el principio de la década de los años veinte, no existía verdadera industria de fibras artificiales en España, salvo un intento en la provincia de Santander y otro en la ciudad de Barcelona. Ambos casos no prosperaron. Si el cierre de una de las dos fábricas se debió a falta de medios, en el otro caso cabe pensar en una posibilidad de que el grupo extranjero interesado en el proyecto hubiese preferido aplazar su realización. Unos años más tarde, sin embargo, empezaba la construcción de una importante fábrica cerca de Barcelona, empresa que se llevaba a cabo con cierta reserva, sin traslucir al público.

Fue entonces cuando un grupo de industriales textiles de Cataluña, tal vez creyendo que la fábrica en curso de montaje podría convertirse en un monopolio, decidió unirse para establecer contacto con uno de los varios grupos extranjeros productores de fibras artificiales, con cuya colaboración y

asistencia técnica llegar a la constitución de una empresa para producir fibras artificiales en España con miras a abastecer principalmente el consumo que de ellas hacían los referidos industriales. Ello sería por el año 1923.

Capitaneados por D. Salvador Casacuberta, importante hilador y tejedor (también tinte) del sector lana, se trasladaron a Arnhem para entrevistarse con el Sr. Hartog, director general de la Sociedad E.N.K.A. la cual, por la excelente calidad de su producto, gozaba de fama inmejorable mundialmente.

Poco tiempo después de iniciado dicho contacto se produjo, por causas que hoy se ignoran, la ruptura entre ambos lados. Algunos de los componentes de dicha comisión optaron, a su regreso a Barcelona, por desinteresarse del proyecto, pero unos pocos, también con D. Salvador Casacuberta como principal promotor, persistieron en llevar a buen término su iniciativa, para lo cual necesitaban, naturalmente, la colaboración y ayuda técnica de otra entidad extranjera del mundo de las fibras artificiales.

Fue así cuando, sabedores que en Holanda funcionaba en la ciudad de Breda otra fábrica de seda artificial viscosa similar a la ENKA aunque más pequeña, D. Salvador Casacuberta entró en relación con D. Carlos Stulemeijer, fundador y director general de la sociedad Hollandsche Industrie (H.K.I.). Por parte española y como segundo de a bordo estaba D. Juan Giró, fabricante de alfombras y de mantones en Badalona. Y por parte holandesa colaboraban con el Sr. Stulemeijer los señores Bernsen y Reuchlin.

Puestos de acuerdo los grupos de H.K.I. y los industriales españoles, se procedió a

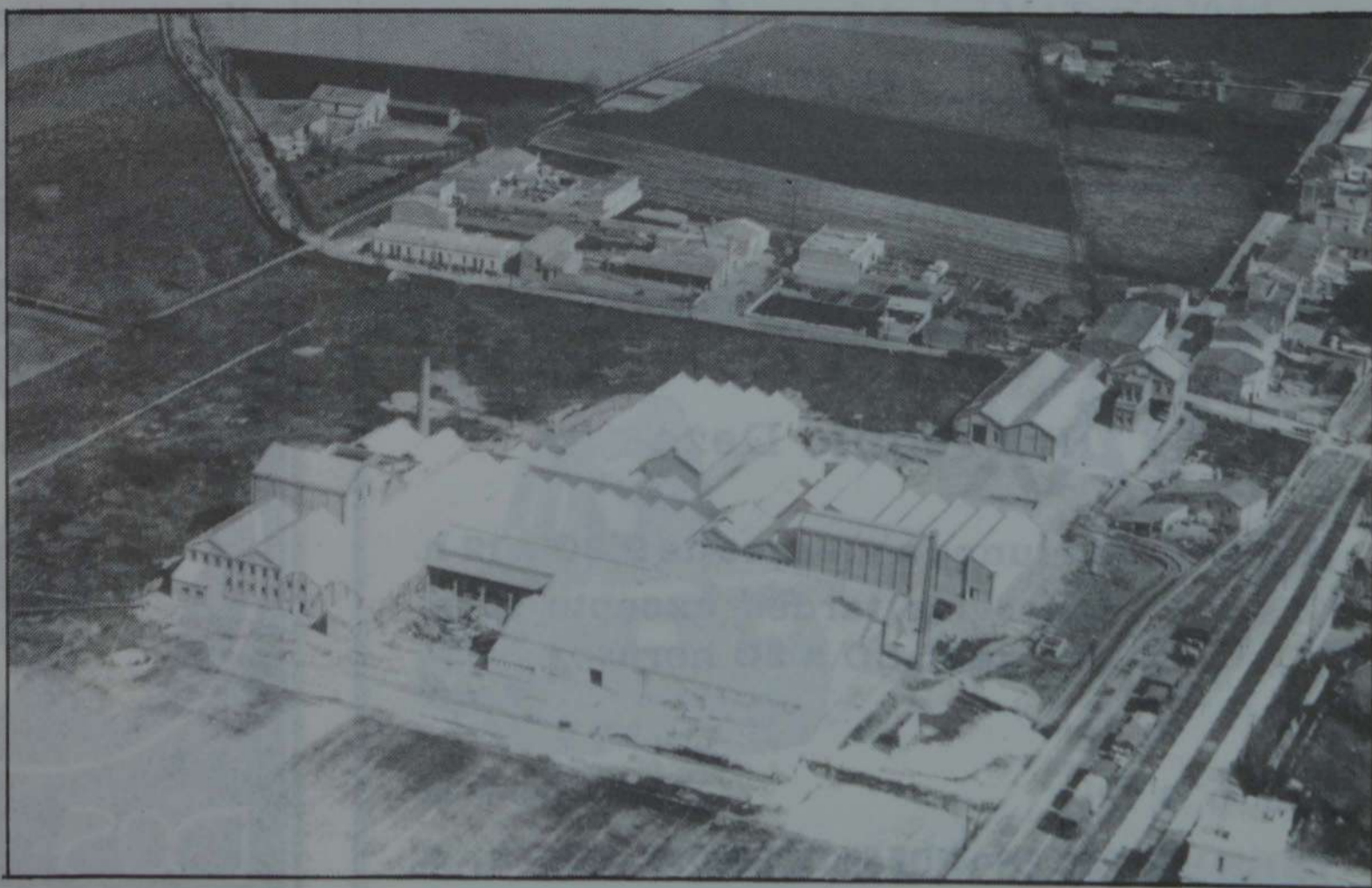
fundar la sociedad «LA SEDA DE BARCELONA, S.A.» en fecha 23 de Mayo de 1925.

LA PRIMERA ANECDOTA: SE HILA POR PRIMERA VEZ

El optimismo del hombre cuando se traduce en perseverancia no conoce dificultades, más que como oportunidad de superarlas. Fue esa calidad de optimismo el que reinó entre el primer equipo de construcción y montaje y que se comunicó a todos los operarios que vinieron a engrosar filas, en primer lugar residentes en El Prat y luego procedentes de la Capital.

Mientras que el equipo técnico «hacía» las cosas, los precios del rayón habían bajado aún más; pero lejos de dejarse impresionar, nuestros hombres de los primeros tiempos vieron como buenos optimistas la oportunidad para un esfuerzo de categoría. Como disfrutaron de su propia actividad y se deleitaron ante la perspectiva de tener la primera máquina de hilar dispuesta para entrar en escena. Trabajaron y triunfaron: la primera máquina estaba ya completamente montada a las 10 semanas de la llegada del cargamento de las piezas. Y otras tantas a punto de terminarse. Y así fue como se acercó ya el glorioso día, el del primer hilo.

Ya formada la primera plantilla de fabricación para entrar en función, se había pedido a la Casa Madre (H.K.I.) cediera temporalmente unos cuantos hiladores de Breda más algún personal femenino especializado en aspeaje, blanqueo, clasificado, etc..., para la enseñanza a los presuntos hi-

Vista aérea de LA SEDA DE BARCELONA en sus comienzos, corría el año 1927.

GRANJA BERLIN

Laborables, de 6'30 de la mañana a 10 de la noche
Domingos y festivos, de 9 mañana a 10 de la noche

BAR - GRANJA - DESAYUNOS - APERITIVOS - MERIENDAS
Local climatizado - Música ambiental

Castilla, 22 - Tel. 379 35 97 - El Prat de Llobregat

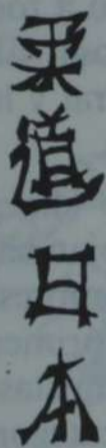
CANSALADERIA Cal Cinto de la Remei

ANY 1898
IGNASI RIBAS

FERRAN PUIG, 2
TELÈFON 379 01 41

EL PRAT DE LLOBREGAT

JUDO-NIPPON-PRAT

JUDO Y JIU-JITSU
DEFENSA PERSONAL
JAZZ MODERNO
GIMNASIA FEMENINA
SAUNA FILANDESA
SALA DE PESAS

CLASES: Para ambos sexos
Infantiles y adultos

Castilla, 52-54 - Tel. 370 58 52
EL PRAT DE LLOBREGAT

CLASES MAÑANA Y TARDE
INFORMACION DE 5 A 9

PEDRO Sports

ARMERIA Y PESCA

Deportes, Caza, Tiro, Pesca, Trofeos
Accesorios, Reparaciones
Cebos vivos para pesca
Tramitaciones, Permisos Licencias

Pau Casals; 45
Teléf 370 08 02

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

CLINICA DENTAL

Dr. Teófilo Deza

Horarios: de lunes a viernes de 9,30 a 12 h.
todas las tardes excepto sábados
de 15,30 a 20 horas

Flaquer, 9, 1.º

Teléf. 379 10 50

EL PRAT DE LLOBREGAT

GÉNERES DE PUNT - CONFECCIONS
LLENCERIA

Ramon Casanovas

els hi ofereix els seus serveis

Martí Piñol, 3 - Ferran Puig, 43

Telèfon 379 00 72 - El Prat de Llobregat

GESTORIA

PONS - MORENO

Se complace en ofrecerles los servicios de Gestoría y Asesoría de Empresas en sus distintas especialidades relacionadas con:

- Toda clase de tramitaciones ramo del automóvil
- Administración de fincas
- Seguros en general
- Revisiones y canjes carnets de conducir
- Seguridad Social
- Declaraciones de renta
- Legalización de empresas
- Aperturas de establecimientos

Cuenta con la ventaja de estar muy próximo a Vdes. para evitar desplazamientos. Disponemos de personal especializado para tramitar cuantos servicios precise. Contamos con la colaboración de abogado, notario y arquitecto.

Oficinas: Av. V. Montserrat, 108, 4.º, 2.ª - EL PRAT DE LL.
de lunes a viernes de 9 a 2 y de 4'30 a 7'30 - Tel. 379 21 28

Salón de belleza - Perfumería - "NOSOTRAS"

Sauna individual - Cinturón - Bicicleta
Gimnasia pasiva - Ionización

MASAJE
RECUPERACION
REUMA-ARTROSIS
CIRCULATORIO (Varices)
ATROFIA MUSCULAR
FLACIDEZ
TRATAMIENTOS
ADELGAZANTES
OBESIDAD-CELULITIS

Tratamientos especiales:
Facial-corporal
Limpiezas de cutis
Tratamientos de choc
Ultravioletas
Tratamientos antiacnéicos
Depilación a la cera
Maquillajes, etc.

HORAS A CONVENIR
Horarios de lunes a viernes,
de 10 de la mañana a 8 tarde
Sábados, de 10 a 2

Lleida, 93
Tels. 370 07 21 - 379 60 48
EL PRAT

SOLO SEÑORAS

CALÇATS

DOS PEUS

ESPECIALITAT
INFANTIL

ORTOPEDICO
Y
HORMA RECTA

Cra La Marina, 112
EL PRAT

ladores de entonces y a los demás de la recién nacida plantilla de fabricación.

El día 4 de Febrero de 1928 se produjo el esperado logro: en L.S.B. se hilaba por primera vez. El acontecimiento tuvo lugar en aquella fecha, pero la primera «torta» (corona de rayón) la obtuvo el día anterior uno de los hiladores venidos de Holanda en calidad de instructores: Marinus Van Hassel.

EXPANSION DE NUESTRA INDUSTRIA

La Seda de Barcelona inició sus actividades con la fábrica de Rayón Textil y a partir de 1945 amplió la producción de la fábrica al Rayón Industrial (RAYOFIL).

Posteriormente, en el año 1961, se inicia la fabricación de Terlenka (hilos y fibras de poliéster) en una nueva planta industrial separada de la fábrica de Rayón por la vía férrea.

En 1966 se emprende la fabricación, dentro del recinto de la fábrica de Rayón, de una nueva fibra denominada «ENKAS-WING» (fibra de elastómero), la primera fábrica que funciona en España.

Por estas fechas, la firma «CYANENKA, S.A.» asociada a L.S.B. posee una factoría en El Prat, en la vecindad de Terlenka, en la que produce la fibra acrílica denominada «CRILENKA».

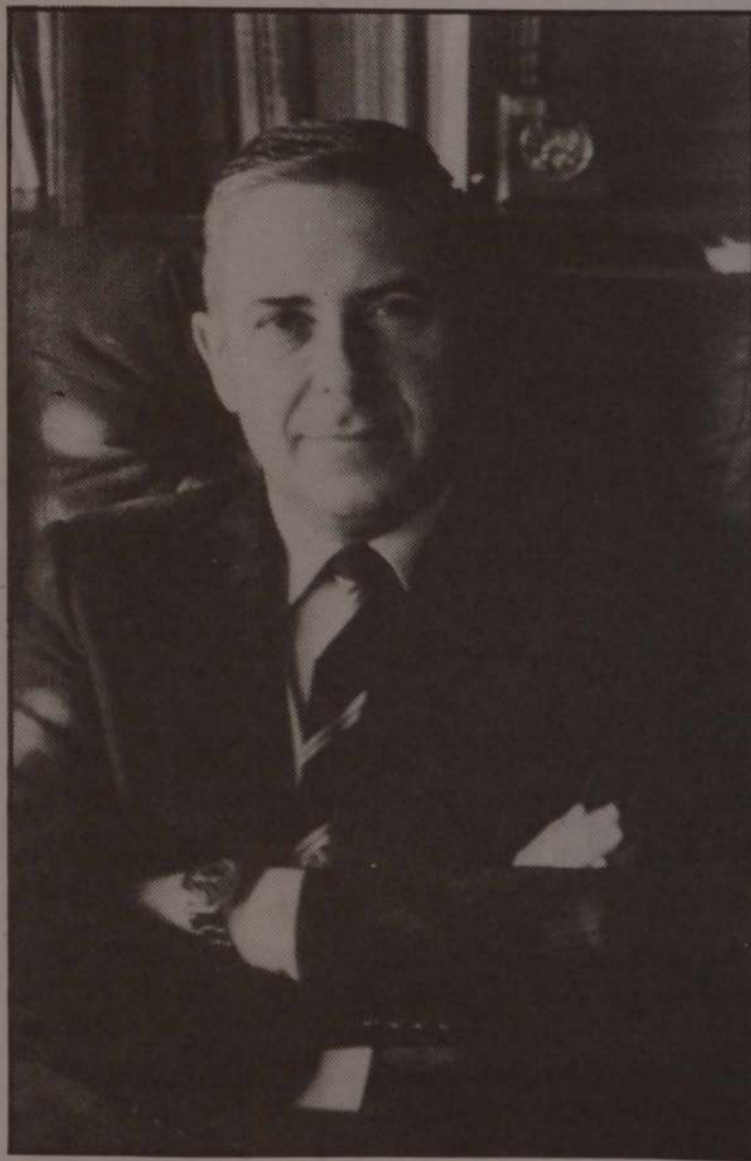
El grupo holandés A.K.U. se fusiona con la Koninklijke Zout-Organon (año 1969) y el resultado de este proceso de integración es la nueva Akzo, N.V. poderosísima organización internacional, con fábricas y sociedades comerciales en 40 países, agrupando a más de 100.000 colaboradores y donde LA SEDA DE BARCELONA, S.A. forma parte.

La investigación y el desarrollo constituyen dos de los pilares básicos en que se apoya L.S.B. La colaboración estrecha con el grupo AKZO, hace beneficiarse de las últimas novedades salidad de sus centros de investigación.

Además del apoyo recibido de AKZO, La Seda desarrolla ampliar actividades de investigación aplicada en sus propios laboratorios y centros de investigación, que dan empleo a numerosos técnicos y especialistas.

Todos estos esfuerzos hacen situar a los productos de LA SEDA DE BARCELONA, S.A. en vanguardia del mercado textil español.

A. Gonzalez

*D. Lorenzo Gascón Fernández
Consejero y Director General de
LA SEDA DE BARCELONA, S. A.*

C.B. PRAT CRUZCAMPO

CONVOCATORIA DE ASAMBLEA GENERAL ORDINARIA

Estimado socio:

Conforme determina el Art. 19.º de los vigentes Estatutos del Club, convoco a Vd. como socio del mismo, a la ASAMBLEA GENERAL ORDINARIA, que tendrá efecto el próximo día 4 de octubre, viernes a las 22 horas en primera convocatoria y a las 22.15 horas del mismo día, en segunda convocatoria, en el CASAL DELS AVIS, de la CAIXA D'ESTALVIS DEL PENEDÉS, sito en el Avgda. Verge de Montserrat, 88-92, de ésta, la cual se celebrará, bajo el siguiente

ORDEN DEL DIA

- 1.º Lectura y aprobación, si procede del Acta de la última Asamblea General.
- 2.º Memoria, Liquidación y Balance de la Temporada anterior, Rendición de Cuentas y Aprobación, si procede.
- 3.º Presupuesto para la Temporada 1985/86.
- 4.º Proyectos y Propuestas de la Directiva.
- 5.º Propositiones que formulen los Sres. socios y que deberán ir firmadas, al menos, por el cinco por ciento de los mismos. Deberán entregarse con una antelación de 48 horas en las Oficinas del Club, previas a la celebración de la Asamblea.
- 6.º Ruegos y Preguntas.

POR LA JUNTA DIRECTIVA
EL PRESIDENTE

Fdo. José M.ª Tarrida Vidal

Corón's

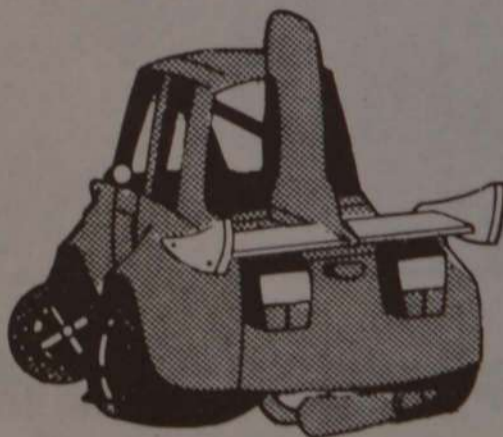
LENCERIA PARA LA CASA
Y CORTINAS

Jaume Casanovas, 105
Tel. 379 15 26

EL PRAT DE LLOBREGAT

AUTO - RADIO

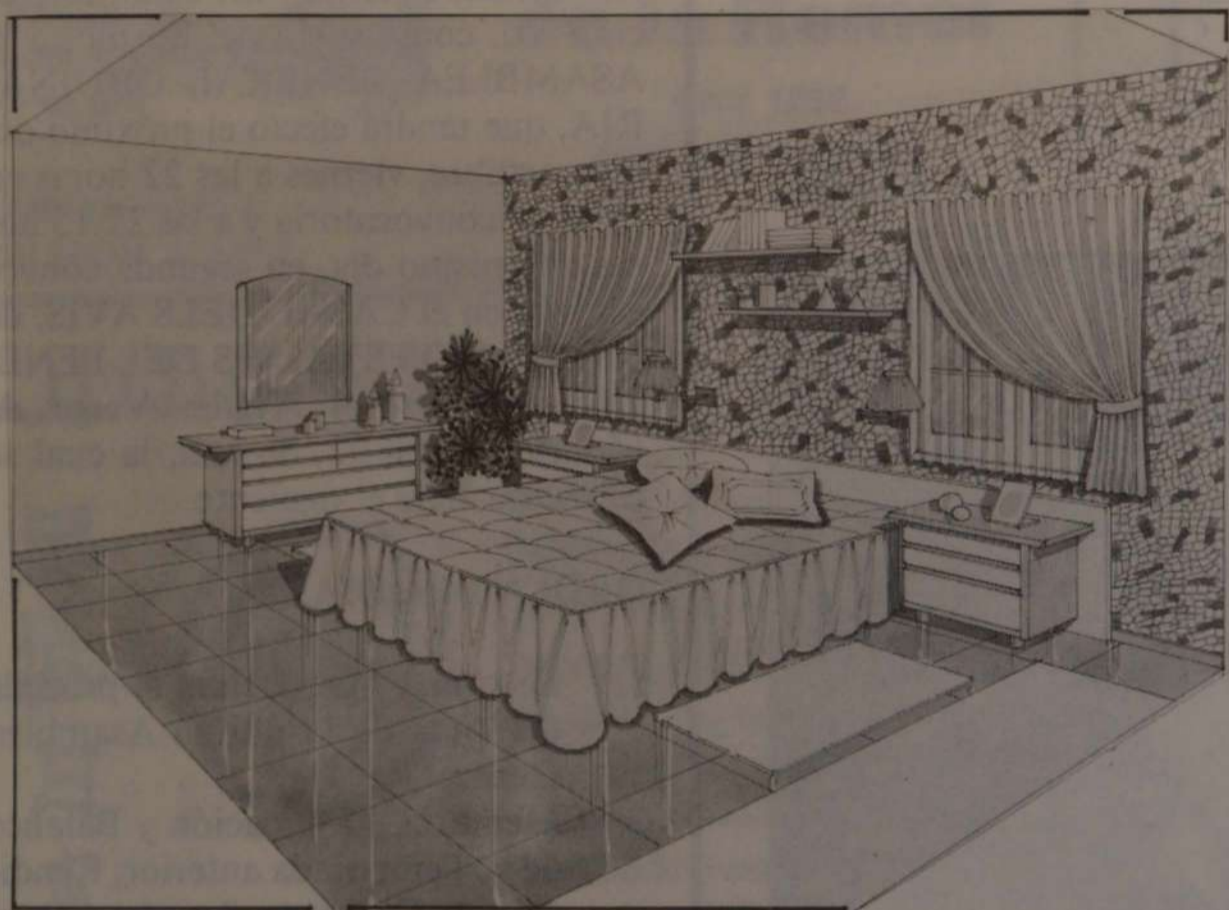
XAVI

Coronel Sanfeliu, 83-85 - Tel. 370 02 03 - EL PRAT DE LLOBREGAT

muebles ...

TEMA Disse

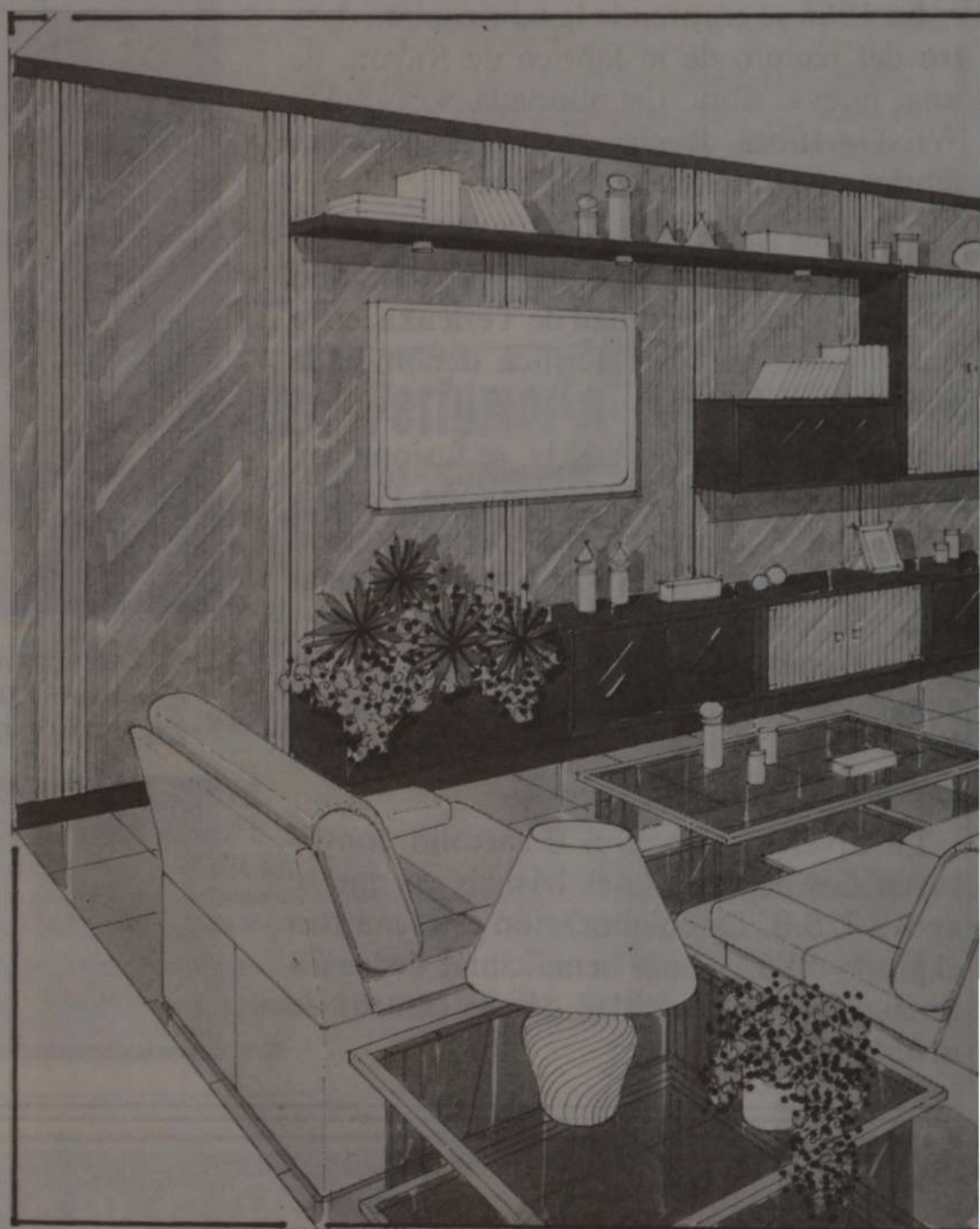
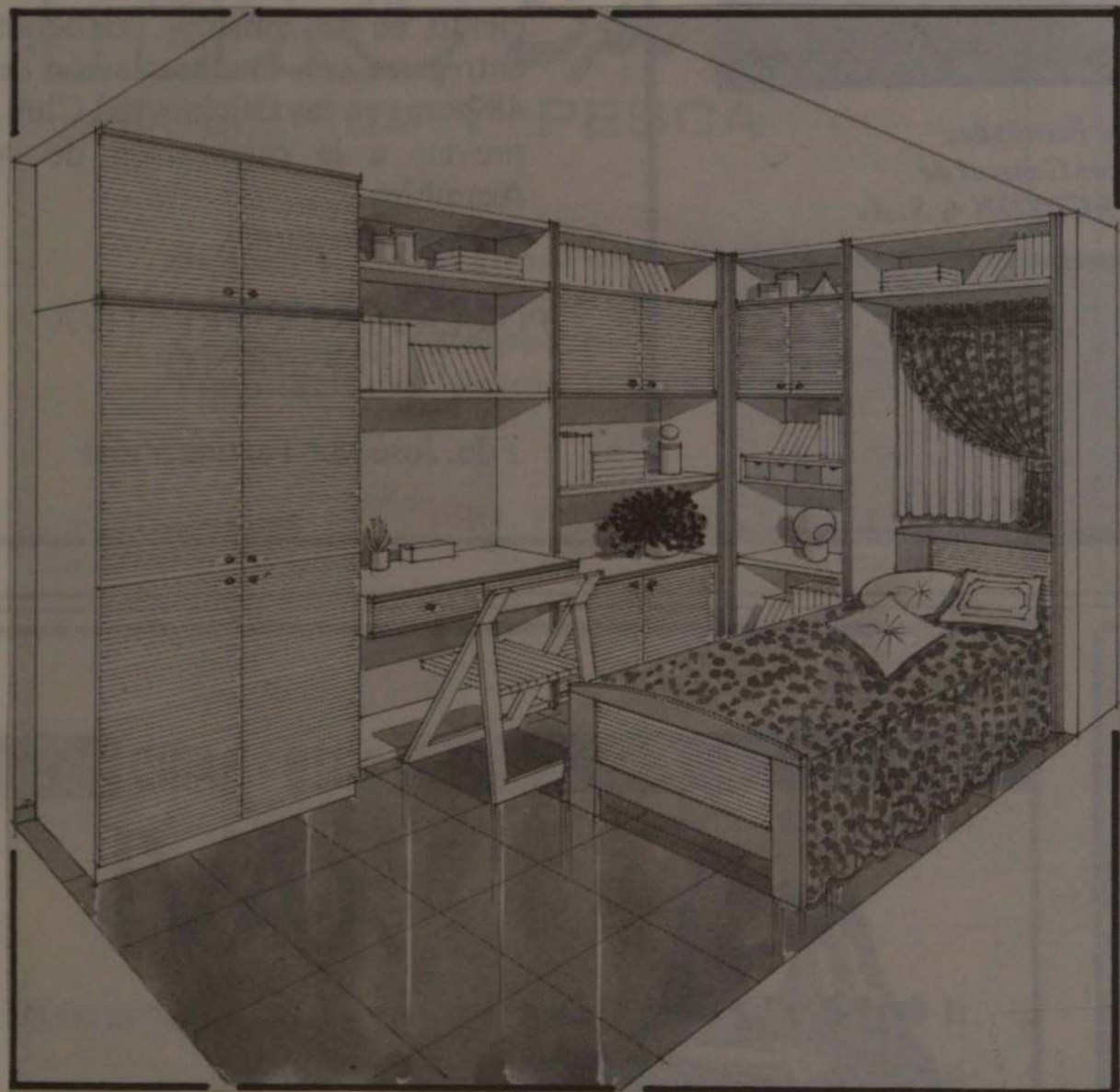

el equipo de pro

TEMA Dis

les ofrece:

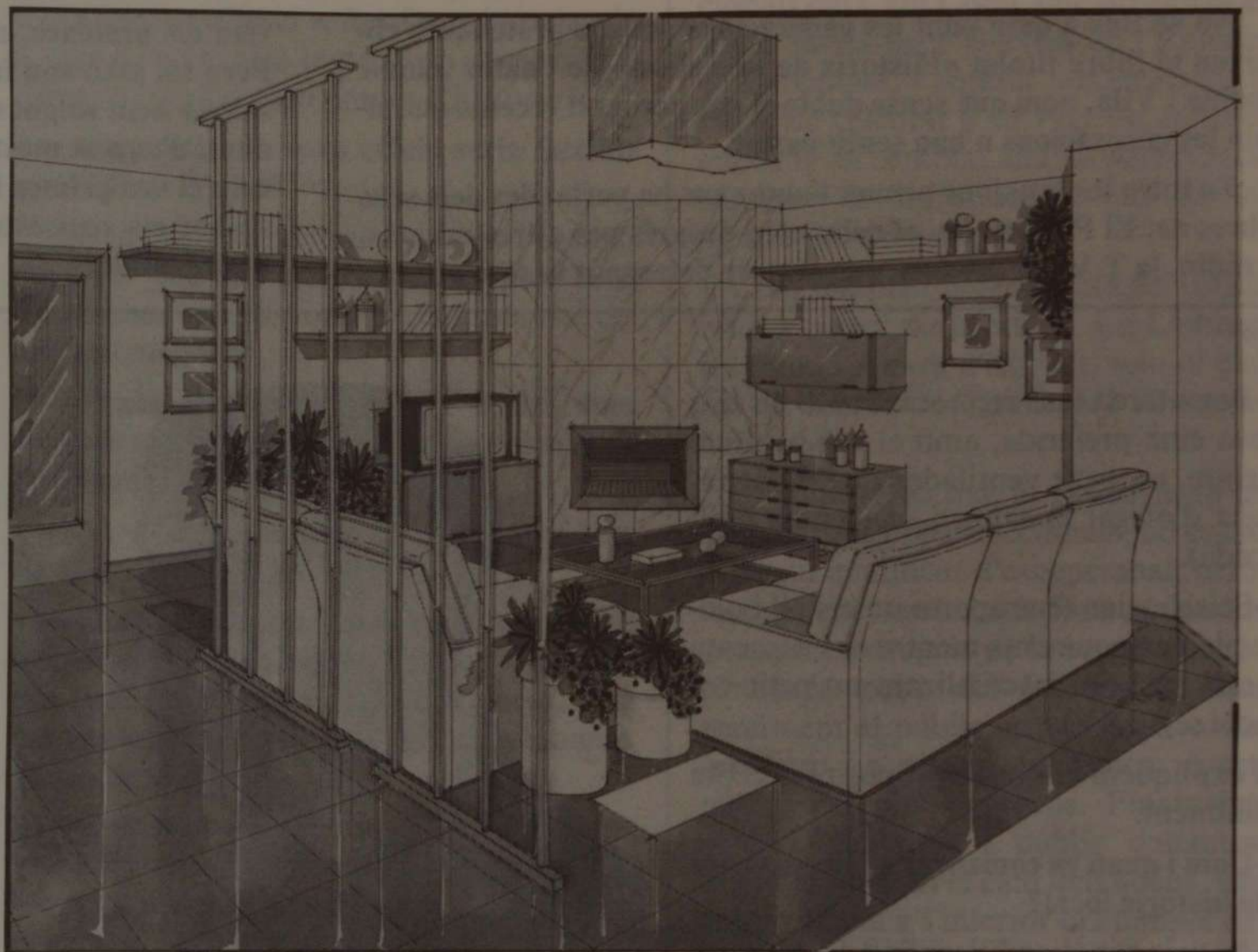
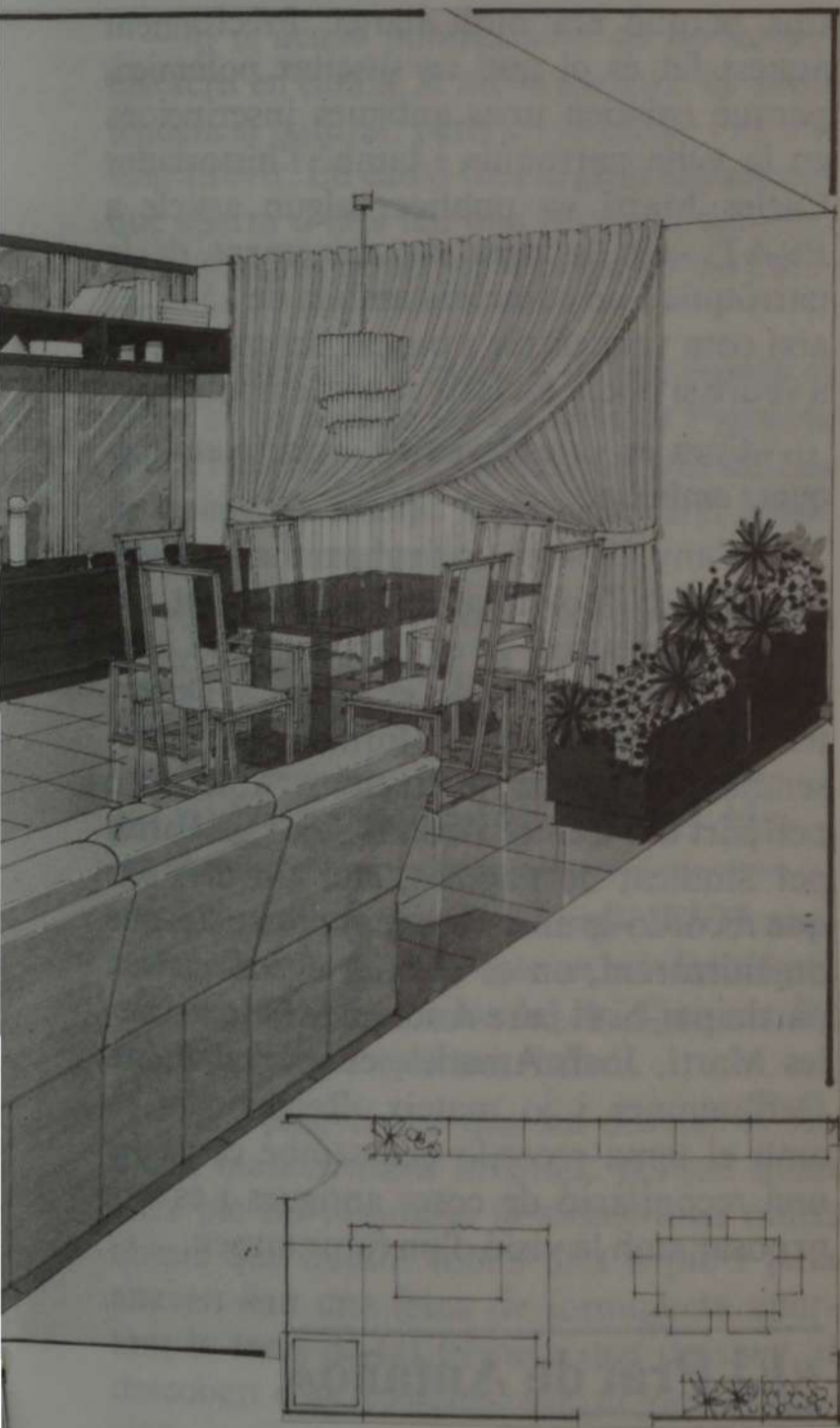
**presupuesto
sin compromiso**

**visite nuestro estudio
de Decoración**

- Máxima calidad
- Diseños exclusivos
- Condiciones econ

ny
esionales de
seny

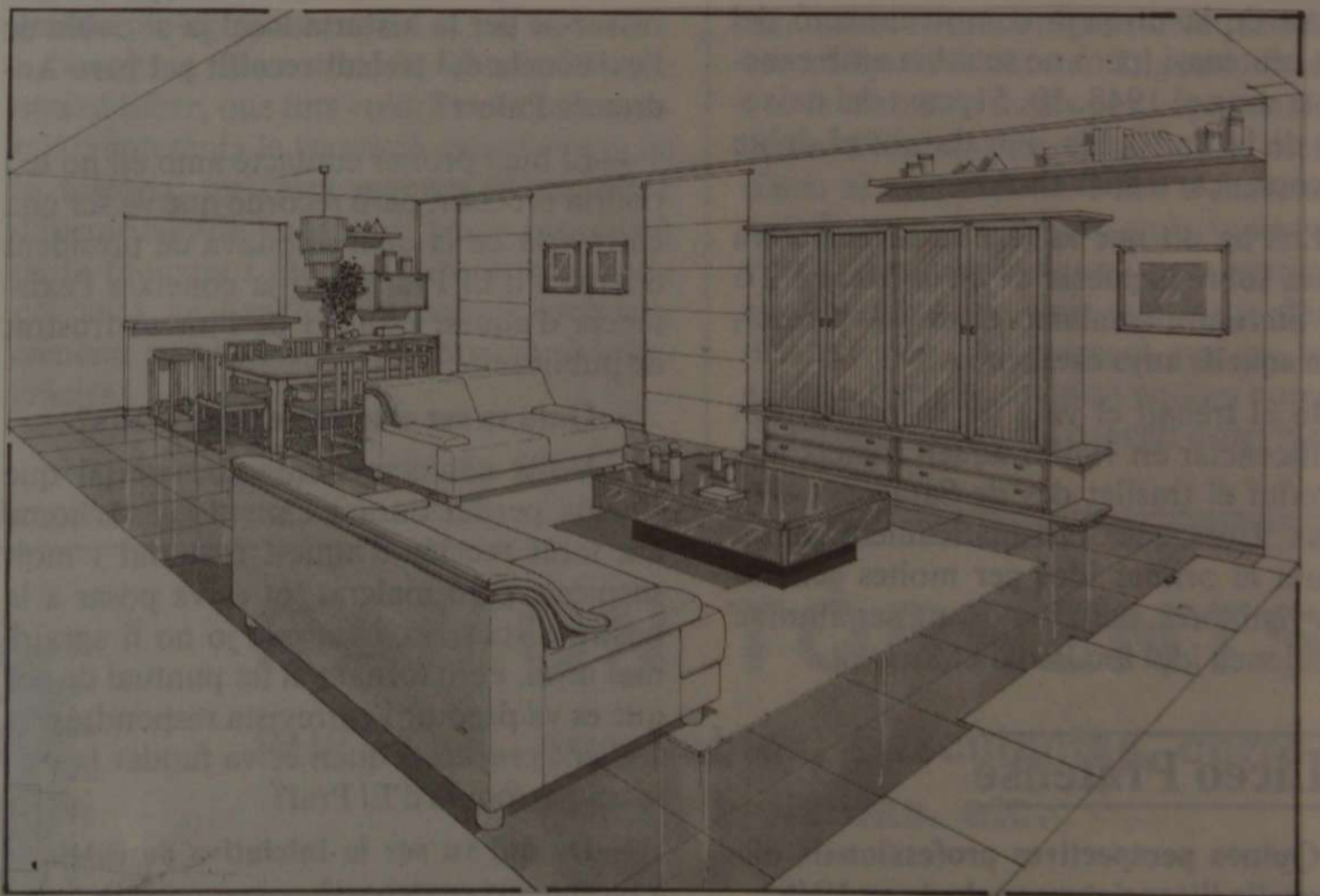

Avda. Montserrat, (esq. Fdco. Soler) - Tel. 370 71 96

EL PRAT DE LLOBREGAT

San Mariano, 47 - Teléfono 658 81 21

VILADECANS

nicas a convenir

Fa 25 anys que Jaume Codina el va escriure

«Historia de una plaza», un llibre reeditable

No sé fins a quin punt les generacions actuals pratenques coneixen el llibre titolat «Historia de una plaza» de l'autor Jaume Codina i Vilà, nom que sense dubte sí que per molt recents que siguin les generacions n'han sentit parlar.

En totes les ocasions primer l'autor ens ha parlat des dels seus llibres de: El Prat, el riu, el delta etc.; després per altres mitjans, la ràdio, la T.V., la premsa, etc. sempre defensant la seva postura

vers els pratencs, moltes vegades traient la cara per nosaltres... Però tot això són facetes que estan vives en els nostres dies i nosaltres hem volgut saber els orígens d'aquesta muntanya d'humanitat, d'aquest mestre exemplar, d'aquest historiador tenaç. Com neix el seu primer llibre? Com era el Dr. Jaume Codina quan va acabar els seus estudis? Com es va interessar per la història del nostre poble?

—Bona tarda (ens rep tocant amb els dits la seva eina preferida, amb el seu habitual somriure, un petit ventilador que no aconsegueix d'ofegar la calor, i una gateta molt educada).

—Seieu, seieu (ens aparta un cistell boletaire ple de documents mentre ens comenta que està traduint i actualitzant un petit volum del segle XV).

Li expliquem el nostre propòsit i accepta cordialment.

—Com i quan va començar a interessar-se per la història local?

—Jo vaig estudiar Filosofia i Lletres que aleshores tenia els dos primers anys comuns i els altres tres d'especialitat; els meus professors d'història varen ser Antonio Romeu de Armas i Alberto del Castillo i Yurrita, però us podeu imaginar el pla antic: memòria i més memòria, i a més a més costava d'aprovar. La meua afició en un principi no era la història sinó la literatura (filologia romànica); fins i tot la meua llicenciatura versa sobre la poesia de Joan Maragall. Cap a l'any 1952 em vaig començar a interessar per les qüestions d'història d'una manera directa a través del meu poble, perquè es parlava de la propera commemoració del quart centenari (però no se sabia amb exactitud si seria el 1948, 50, 51, etc.) del naixement de la Parròquia, i jo davant el dubte vaig començar a anar als Arxius.

—Ens ha dit que la tesi de llicenciatura versava sobre la poesia de Joan Maragall o sigui literatura catalana. Com ho va resoldre en aquells anys escabrosos?

—Jo el treball el vaig fer en català. Em vaig llicenciar en 1948 i aquell mateix any es produí el trasllat des de Saragossa d'en Vicens Vives, que carismàticament representaria el primer ídol per moltes generacions venidores, però jo no vaig ser alumne d'ell, el meu ídol fou Badia i Margarit.

El Liceo Pratense

—Quines perspectives professionals oferia aquella llicenciatura acabada en 1948?

—La meua idea era obrir una escola a El Prat per fer el batxillerat, doncs forçosa-

El Dr. Jaume Codina

ment havies d'anar a Barcelona; la qual cosa vaig fer l'any 1950 i s'anomenà «Liceo Pratense».

—En l'època en què va començar a interessar-se per la història local ja se sabia de l'existència del treball recollit pel pare Andreu de Palma?

—El meu primer contacte amb ell no te'l podria precisar, però recordo que va ser una entrevista en la qual jo estava de president d'Amics d'El Prat, però ja coneixia l'existència d'aquest estudi i de l'intent frustrat de publicació.

—Quin va ser el tema de l'entrevista?

—Volia contactar amb el material que s'havia perdut durant l'any 1936. L'home era molt recelós d'aquest material i molt suspicax, però malgrat tot es va posar a la nostra disposició, cosa que jo no li agrairé mai prou. Però tornant al fet puntual de per què es va produir l'entrevista respondré a la següent pregunta: quan es va fundar la primera parròquia d'El Prat?

—De qui va ser la iniciativa de celebrar aquest quart centenari?

—De mossèn Josep Farrés no va ser la iniciativa, malgrat que després hi va partici-

par. No t'ho podria precisar, però possiblement Josep Romero o Narcís Bages, aleshores a l'Ajuntament l'any 1950, es van preocupar d'anar a visitar a mossèn Sanabre i els va trobar la butlla papal i els l'hi va traduir al castellà, la qual cosa va sortir publicat al diari local PRAT en tres números consecutius perquè era molt llarga. Precisament aquest fet és el que va suscitar polèmica, perquè existien unes antigues inscripcions en la vella parròquia i també l'historiador Carles Martí va publicar algun article a PRAT vers la data de naixement de la parròquia i no coincidia amb la de 1544. Es així com vaig entrar a buscar pel meu poble a veure si podia esclarir aquest embolic.

—Com es va esdevenir l'esclarament d'aquest embolic?

—L'any 1954 es va formar una comissió oficial amb l'hostilitat de l'Ajuntament, encara que més tard va enviar en Josep Lloret com a representant de «Cultura y Deportes». La comissió estava formada per representants d'algunes institucions: Albert Feu per part del Centre Artesà, Santiago Farrés pel Sindicat de Pagesos, etc. Un dels fets que recordo és un cercle de conferències que organitzàrem, on es debatia el tema i van participar-hi el pare Andreu de Palma, Carles Martí, Joan Amades, el geògraf Pierre Deffontaines i jo mateix. Relacionant-ho amb el tema recordo que també es va fer una recopilació de coses antigues i es van exposar amb la visió d'un futur museu.

«El Prat de Antaño»

—En el portaveu «PRAT» des de l'any 1953 fins 1960 apareix diversos articles sota el títol «El Prat de Antaño», que són temes diversos; d'on surten?

—Si us hi fixeu, en el llibre «Historia de una plaza» en un dels primers fulls hi posa que el treball és fruit de sis anys d'investigació. Aquesta era trenta dels arxius durant els dissabtes i les vacances d'estiu... A mida que anava recollint material feia un escrit.

—En aquesta època d'investigació les fonts eren sobretot barcelonines i locals, hi va haver moltes portes que se li van tancar respecte a les que se li van obrir?

—Aquí haig de dir que un dels meus llibres és dedicat a Serra Rosselló, arxiver de l'Institut Municipal d'Història de la Ciutat, obert el matí i tarda els dies laborables i els dissabtes tan sols al matí. Aquest home tenia fama que la gent li entrava per un ull o per l'altre, donant-se el cas que jo li vaig caure molt bé. Ell era un antifranquista molt catalanista. Un dia li vaig dir: «Sr. Serra, s'ha acabat! Ho sento! M'han fet alcalde i ja no podré venir més». Ell va contestar: «Sap què? Què faig jo el dissabte? Aquí almenys m'entretinc. Vingui a la tarda». I així ho vaig fer durant cinc o sis anys, que per cert, el dia que van degollar a mossèn Josep jo era a l'arxiu i quan vaig arribar ja era operat i tot. Altres persones que m'han ajudat molt són el Sr. Madurell i en Carles Martí, de Sant Boi. Respecte als Arxius no hi ha hagut mai rebuig per ser normalment oficials. Però en El Prat sí que he tingut alguna porta tancada, però crec que més aviat era per por a rebuscar coses de família.

—Què va representar fa vint-i-cinc anys el sortir el llibre sent simultàniament alcalde?

—Jo m'acuso públicament de no haver-ho escrit en català, la meua llengua, la meua tendència natural; però jo era batlle i no em vaig atrevir. En canvi tinc la gran satisfacció que «Serra d'Or» féu una ressenya del meu llibre malgrat no fer-ne d'originals no catalans.

—D'entre els 72 capítols de què consta el llibre hi ha seqüències on domina l'aspecte poètic i anecdòtic. Les anècdotes són difícils de trobar als arxius. Com se'n surt? intuïció, poesia, imaginació...?

—Sí i no, hi ha de tot. Com que he seguit el processos judicials, hi ha seqüències extretes d'aquí i n'hi ha que són meves.

El primer desviador del riu

—Recordo un pagès del segle XVII anomenat Jaume Oriol, que se'ns manifesta com el primer desviador del riu. Què ens diu del tema ara que està tan viu?

—És l'únic home que ha desviat el riu d'una manera molt original; perquè quan anés ple no l'inundés la casa, llogà molts obrers que durant molts dies a pic i pala anaven fent una feina de formigueta apartant la terra de tal manera que deixava al descobert d'altres veïns, que el van denunciar.

—En una xerrada a La Masia que es va

fer el 29 de febrer, o sigui vuit dies després de la sortida del llibre, es va manifestar insatisfet. A què es referia: modèstia, inexperiència...?

—No, jo veia que allò com a història no era acadèmic; avui dia un llibre d'història no es pot imaginar així. En això no penso com Pierre Vilar, que diu que un llibre d'història ha d'ésser xifres i que la redacció hi està de més; però tampoc no penso que el llibre en qüestió sigui només d'història.

—Creu que una nova edició seria factible per El Prat d'avui?

—Jo només puc dir que a través d'aquests anys en què ha estat exhaurit han estat nombroses les peticions de gent sobretot del ram del magisteri.

—Pensa que aquest mateix tindrà dues lectures si seccionem el casc urbà a través de l'avinguda de Montserrat?

—Sí, efectivament, però no dic quina seria ni millor ni pitjor.

—Creu que aquest llibre vist d'aquí a dos o tres-cents anys vista donarà peu a iniciatives similars basades en altres places, com per exemple «La Zonilla» (Gallart Monés), plaça Blanes, etc?

—Crec que sí. Recordo ara les crítiques que vaig rebre quan vaig intentar portar un Centre Cívic a la plaça Mestre Estalella. Sobretot per part de la gent gran del poble, que veien una contradicció grossa entre aquest fet i el meu, em sembla que provat, d'amor al poble. Sense entendre, doncs, que descentralitzar administrativament no vol dir deixar de potenciar tot el que es pugui el centre històric. Per tant, crec que sortiran altres històries d'altres places.

* * *

Se'ns ha fet tard, perquè pel qui no ho sàpiga, parlar amb el Dr. Jaume Codina és escoltar un torrent de petites històries, anècdotes, de personatges increïbles, de bibliografia antològica i actual...

Nosaltres hem tret la conclusió que aquest llibre, que tots voldríem veure en català, representa la transició cap al «verí» de la història; en certa manera és un llibre d'historiografia fet per un home procedent de la filologia i literatura, però tal vegada per això, té l'encant de posseir ambdues ciències magistralment fusionades. Moltes gràcies.

Agustí Casas i Felip-Neri Gordi

Concert del «Orfeón de la Mancha»

En el marc de les XXI Jornades Internacionals del Cant Coral, que organitza el districte Sarrià-Sant Gervasi de l'Ajuntament de Barcelona, i seguint una ja llarga tradició, s'ha celebrat a El Prat un concert que enguany ha comptat amb la participació del «Orfeón de la Mancha», que dirigeix el mestre Julio Sorribes.

Com sempre l'organització del concert ha estat a càrrec de la S.C.R. Lo Llobregat de les Flors i Amics d'El Prat, sota el patrocini de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament d'El Prat.

El concert, al que hi assistí prop de dos centenars de bons afeccionats, no és pas que es pugui qualificar d'excel·lent, però sí de força digne, arrancant forts aplaudiments en especial després de la interpretació de la coneguda peça «El Rossinyol», que en agraïment al públic en acabar el concert la repetiren i a petició del mestre director el públic l'escoltà dempeus. Finalment tots plegats, cantaires i públic donant-se les mans, entonaren el cant dels adéus, fent una gran rotllana a l'interior del temple de Sant Pere i Sant Pau on es celebrà el concert.

Com ja és tradicional, en acabar s'oferí un petit ressopó amb bon cava inclòs i molta gresca i germanor.

L'acte estigué presidit per en Josep Pérez en representació de l'Alcalde, que excusà, i n'Antonio Pedrero, cap de l'Àrea de Serveis Personals de l'Ajuntament, i els presidents de les entitats organitzadores.

En Josep Pérez lliurà a l'Orfeón de la Mancha en nom del poble d'El Prat, una artística plàca en record de la seva actuació i en Jaume Lajara, president de la nostra coral, també lliurarà alguns obsequis als seus companys d'Albacete. Diguem finalment que la massa de corals participants a les jornades d'enguany ha dificultat la presència d'una al nostre poble i fins a darrera hora no s'ha pogut comptar amb aquest orfeó, cosa que ha provocat una certa precipitació en l'organització, que gràcies a l'interès mostrar per l'Ajuntament per no trencar aquesta llarga tradició en poques hores quedà tot solucionat i el concert esdevingué un gran èxit.

TRIF
HIERROS Y
MECANICA

RAMON TORRENTS

PUERTAS, enrollables, basculantes, correderas, ballestas, etc.

Lloret de Mar, 9 - Tel. 379 40 95 - EL PRAT DE LLOBREGAT

A Jaume Ventura Tort

En la sardana «SÓC D'HOSPITALET» l'autor i amic ens deia:

«Sóc d'Hospitalet veí que és el lloc que m'ha vist créixer, que és la terra on jo vaig néixer i és aquí, on jo vull morir».

I a Hospitalet ha mort.

El 30 d'agost de 1985, a les 2,30 de la nit, el nostre amic i mestre Jaume Ventura Tort, ens ha deixat per sempre.

Feia tan sols un dia que l'havia vist per última vegada viu. Estava desfigurad, pàlid i quasi sense veu. Molt lentament i molt pausat va dir-me: —«Fernando, això s'acaba...» I es va posar a plorar. Al seu costat hi havia la seva tia que no va deixar-lo ni un sol moment.

La tristesa que sentí és difícil d'explicar, i per uns instants va passar per la meua ment la pel·lícula de la seva vida, de la nostra vida, i vaig recordar, com si fos ahir, la vegada que el vaig conèixer.

En la primavera de l'any 43 (feia jo pocs mesos que vivia a El Prat). A casa meua i per motius de negocis, ens reuníem un grup d'amics els dilluns de cada setmana; entre ells hi havia un tal Baldiri Carnicé, de Sant Joan Despí, compositor de música moderna; un tal Fusté, compositor de sardanes, i el propi Jaume Ventura, que en aquells temps, era viatjant de licors d'una fàbrica que tenia el seu sogre. De tots tres, el que més destacava era ell, ja que portava estrenades unes deu sardanes i algunes d'elles amb força èxit.

Era divertit el sentir com es discutien els èxits de cada u. El Baldiri Carnicé ens portava cada dilluns el «CANCIONERO», una espècie de full dominical on es publicaven les lletres de les cançons de més èxit de la setmana i quasi sempre en portava alguna d'ell. En Fusté es lamentava contínuament que no tenia sort, ja que no hi havia cobla que hi volguessin estrenar, mentres que l'amic Jaume es feia un tip de riure tot dient-li: Com vols que et toquin les teves sardanes si ets el compositor més dolent de Catalunya?

Les setmanes passaven i sempre la mateixa discussió; mentre per uns tot era teoria, pel Jaume Ventura Tort, ja tot era positiu. Estrenà en aquella època 43-44 les sardanes que avui encara es toquen arreu de Catalunya i amb força èxit: «EL RAMON I LA MARIA», «ÍDOLS DE FANG», «EL MENUT DE CASA», «QUIN TIPLE» i moltes d'altres que ara no em vénen a la memòria.

Un dia, érem ja al 45, jo havia escrit alguna lletra per l'amic Carnicé, en què ja havia aconseguit algun petit èxit, «Playa de Santa Cristina». L'havia tocat alguna orquestina d'aquell temps, però això a l'amic Jaume no l'hi agradava i sempre em deia: —No-

perdis el temps, que col·laborant amb ell no faràs mai res; si vols aconseguir «popularitat» tens d'escriure per mi».

No vaig tardar a fer-ho. A finals de juny li vaig entregar la lletra de «La Festa Major d'El Prat», la primera col·laboració que faríem. Recordo que vàreig dir-li: El pròxim setembre és la nostra festa major i la nostra festa és la més formosa de la comarca; a veure com et portes. «El pròxim dilluns la tindràs feta» —va contestar-me... I així va ser.

Una setmana després ja portava la partitura. —Necessito un piano, va ser el primer que va dir-me, i aquell piano va ser aquell que tenia el senyor CASAS al cafè del Centre Artesà i que feia servir pels balls de la pista que es feien aleshores. Aquell dia, per primera vegada vaig sentir «La Festa Major d'El Prat», sardana que després s'ha tocat milers de vegades arreu del Principat.

El 28 de setembre de 1945 (segon dia de festa major) a la tarda i a la plaça de la vila va ésser interpretada pels professors de la cobla «La Principal del Llobregat» i ballada amb gan alegria per la majoria dels sardanistes d'aquella època.

Després, noves sardanes i nous èxits, entre ells «Les noies de la Torrassa», la sardana que juntament amb «La festa major d'El Prat» havien copsat l'atenció dels sardanistes d'aquell temps.

La nit del 10 de febrer de 1949, amb un magne festival que la «Cervantes» celebrava amb motiu de la seva inauguració com a entitat legalitzada, com a fi de festa, estrenàvem la primera gravació en disc, que la casa «Columbia» havia llençat de les dues sardanes «La festa Major d'El Prat» i «Les noies de la Torrassa». Totes dues van ser ballades pels grups locals «Sóc del Prat» i «Els més petits», tots ells capitanejats pel

senyor Porcet, tot lluint uns formidables vestits de concurs. Al final entregaren un obsequi al compositor Jaume Ventura Tort...

Després, per motius que no vénen al cas, abandona Catalunya i marxa a viure a Villarrobledo, en plena Mancha, però el seu pensament estava aquí, a la seva plana llobregatana, i seguia escrivint i enviant sardanes. «Entre els pins i les sabines» i aquella que per iniciativa de l'amic Jaume Codina va compondre amb tanta delicadesa i pulcritud, plena d'enyorament i de records: «Ma terra plana».

De la Manxa, perteix cap a Andorra, D'allí, poques coses sé, sols recordo l'estrena de l'«Himne a la sardana» i «Les valls d'Andorra», aquesta última prou coneguda i recordada pels andorrans.

El que pasà després, no vull recordar-lo, ni tu tampoc voldries que ho fes. L'oblit, la misèria... fins que un bon amic teu va aconseguir portar-te novament al teu camí, a la teua casa, al teu poble, Hospitalet.

Novament vam renovar el contacte i rara era la setmana que jo no vingués a veure't o tu vinguessis al Prat. I vas començar novament la teua tasca, a compondre sardanes, a fer cançons, a dirigir Corals, a ensenyar música, en fi, recuperar la teua personalitat musical.

Després de l'èxit de «La festa major del Prat» ens vam proposar escriure uns sarsuela catalana. Sabíem el difícil que era aleshores, degut a la censura que teníem, però vam tirar endavant. Jo escriuria el llibre i un cop acabat, tu hi posaries la música. En marxar d'Hospitalet, tot va quedar en projectes, però no obstant, jo seguia escrivint fins arribar a acabar-ho.

Quan després dels anys, novament vaig tornar-te a veure, el primer que vares dir-me fou: —Ja tens el llibre acabat? Sí —vaig dir-te—. Doncs anem per feina».

Un any després tenia la partitura acabada. La música és meravellosa.

El dimecres, dia 15 d'abril de 1964 a les 10 de la nit, va ser estrenada al Centre Artesà amb l'assistència de «tot el Prat». Les dues triples que l'estrenaren foren Carme Vilalta (actualment actua a l'Escala de Milan) i Nuri Gili, els tenors Enric Oliveres i Antoni Lluch. El Mestre que va dirigir-la fou el famós Don César A. Vendrell i el Director d'escena Enric Piera. La part coral a càrrec de «Lo Llobregat de les flors», dirigit per Narcís Bages. A l'endemà, dia 16 a la nit, va ser estrenada al Teatre Opera d'Hospitalet. L'èxit fou complet, el públic va aplaudir tots els números i en particular al final de cada acte. Després va ser estrenada en diverses poblacions de Catalunya, per acabar en Televisió Espanyola, en l'espai de teatre català que feien cada setmana. ▶▶

Les dues representacions van ser patrocinades per l'Ajuntament del Prat i d'Hospitalet.

Uns anys després, inspirant-te en una obra de Josep M.ª de Sagarra, «Rondalla d'Esparvers», vas comprendre una òpera en tres actes. L'èxit més gran de la teva vida. Recordo el dia de l'estrena. El Gran Teatre del Liceu de Barcelona era de gom a gom, i tu, des de la llotja, rodejat d'amics, comparties amb tots la teva eufòria. Recordo que vares dir-me: «Saps què representa per a mi, sentir la meua música interpretada per vuitanta músics de la categoria dels professors del Liceu?». Vas saludar al final de cada acte, i al final de l'obra els aplaudiments van ésser interminables. La colla d'amics que d'El Prat vam assistir a l'estrena, vam sentir-nos orgullosos i tots vam coincidir: el mestre Ventura Tort, és un gran músic!

A part d'això, les teves composicions es multiplicaven contínuament, rara era la setmana que en poble o altre de Catalunya no s'estrenés alguna sardana teva, algunes més encertades que altres, però que els balladors acceptaven amb alegria, perquè deien que les sardanes del Ventura els feien ballar sense ganes.

Recordo el dia que la corporació Municipal del Prat va dedicar-te una plaça a nom teu. La festa va ésser extraordinària, El dia de la inauguració la cobla va interpretar sis sardanes teves. SIS. I totes elles dedicades al Prat. Aquell dia va ésser estrenada «AMICS DEL PRAT», sardana que vas dedicar a l'Entitat veterana del nostre poble i que tant estimaves.

Un any després i per encàrrec de l'«Associació de Veïns i Comerciants del carrer de Ferran Puig» vas entregar-nos l'última de les composicions dedicades a El Prat: «EL VELL CARRER», sardana que any darrera any, ballen els seus veïns i pratencs el dia de la seva festa amb un ramell de ginesta i espigues de blat per donar al seu ball un aire més romàntic i festiu...

Tot això m'ha passat per la memòria mentres tu et trobaves incorporat al llit, en aquell llit on tan sols unes hores després hi deixaries la vida.

Avui ja no ets entre nosaltres. Ja no tenim l'amic que ens acompanyava en el actes transcendents de la nostra vida quotidiana. Ens has dit «Adéu» com ens havies dit tantes vegades, però aquesta vegada, ha estat en «Adéu» per sempre, però si el teu cos ha partit per cercar el repòs etern, ens queda a canvi el teu esperit, la teva obra, aquestes boniques i airoses sardanes que ens faran recordar sempre la teva persona, i, tot ballant-les al so de la tenora recordarem allò que en dius:

«Al arribar la tardò
el Prat s'engalana
ballant la sardana
de festa major».

FERRAN CASANOVAS I CIVIT

Deu anys de vida del Taller de Teatre Kaddish

Si no estic mal informada, al mes de novembre d'enguany el Taller de Tatre «Kaddish» complirà 10 anys d'existència; quan arribi aquesta data farem una petita xerrada amb el director del Grup, Josep Costa, perquè ens en faci «cinc cèntims»; ara, però, ens dedicarem tan sols a anomenar les activitats que amb aquest motiu pensa organitzar l'esmentat Taller:

Al mes de setembre, els dies 28 i 29 a les 7 de la tarda i a l'Escola de Ballet «Olga Socias» «CONCERT KADDISH, 10 anys de cançons». Això vol dir que hi haurà peces dels espectacles «Nu», «Poeta en Nueva York», «L'Hotel París», «Vits», «Juntos hacia la eternidad» i «À mon seul desir», amb lletres de: K. P. Kavafis, Federico García Lorca, Vicent Andrés Estellés, Allen Ginsberg, Gregory Corso, Walter García i Luis Cernuda. La música serà d'en Juan Cebrián i Walter García, i estarà interpretat per Sílvia Comes, Josep Linuesa i Rosa Nicolás.

El mes d'octubre, concretament els dies 4 i 5 a les 10 del vespre i 6 a les 7 de la tarda, se celebrarà al Teatre de les Golfes del Casal de la Joventut el «CONCERT: SÍLVIA COMES», amb la presentació del nou grup i de noves cançons.

El mes de novembre, com és lògic, serà el més nodrit, doncs fins el dia 10 hi haurà una exposició d'aquests anys d'història del Grup amb fotografies, cartells, vídeos, etc., a la Galeria d'Art «Josep Bages». Els dies 15 i 16 a les 10 del vespre, i 17 a les 7 de la tarda, dins el teatre de l'Escola de Ballet «Olga Socias» s'oferirà la reposició del muntatge titulat «NU», basat en poemes de K. P. Kavafis i amb música de Juan Cebrián. Per cloure les activitats d'aquest mes, el dia 23 a les 10 del vespre i al Teatre Artesà es celebrarà la «GRAN FESTA D'ANIVERSARI».

I pel mes de desembre, durant els dies de la Fira Avícola s'oferirà una representació de l'obra d'en G. Janer Manila «EL CEMENTIRI DE LES ROSES».

Àngela Jové

«Lo Llobregat de les Flors», actuà per Múrcia

El proppassat mes de juliol, i com cada any, el cor «Lo Llobregat de les Flors» féu el seu viatge de fi de curs, aquest cop, per terres de Múrcia.

En la seva gira oferiren quatre concerts: el dia 8 a la residència d'avis de les «Hermanitas de los pobres»; el dia 9 a la Parròquia de Nuestra Sra. de Fátima, de Múrcia capital; el dia 10 de l'Auditori Municipal de Yecla, que s'omplí de gom a gom; i el darrer l'oferiren a Ribera de Molina, on cantaren dues peces juntament amb la coral d'aquell poble, «Cantores de la Vega».

El Director General de Cultura de Múrcia va rebre una comissió de la coral, que li féu entrega d'una placa de l'Ajuntament d'El Prat. També es va fer donació de plaques del nostre Ajuntament als de Yecla i Ribera de Molina, quedant així refermat l'agermanament de les cultures catalana i murciana.

Cal esmentar també que una part dels seus concerts fou oferta pel canal de Televisió «Telemurcia».

A. J.

Exposició d'esmalts de Judith Berga

La nostra veïna Judith Berga va participar amb una variada col·lecció d'esmalts a l'exposició col·lectiva de la sala d'art La Cava, de Vilanova i La Geltrú.

Junt amb ella exposaven Glòria Albà i Cristina Torrent amb ceràmica i tapís amb el lema de l'exposició: «Del foc l'esmalt, de la terra la ceràmica i de la natura el tapís».

Judith Berga, que va estudiar a l'escola Llotja igual que les seves companyes d'exposició, va presentar dotze peces d'esmalt de recent creació i diverses tècniques.

El seu és un art d'expressió vitalista, tant en els colors sovint suaus com en les formes, de dibuixos sempre sensuals i alats.

N.

HELADERIA

HORCHATERIA

LA JIJONENCA

TURRONES ARTESANOS

Avda. Fco. Gallar Mones, 10-12

Teléfono 370 98 51

EL PRAT DE LLOBREGAT

munit

SEGUROS GENERALES

- AUTOMOVILES (Obligatorio, Todo riesgo, Terceros, Ocupantes)
- INCENDIO ● ROBO
- ACCIDENTES INDIVIDUALES
- RESPONSABILIDAD CIVIL GENERAL
- COMBINADOS DE HOGAR

Plaza Cataluña, 25-26 - Teléfs. 379 41 45 - 379 38 96 - EL PRAT

PRENDAS DE TRABAJO

Buzos, batas, pantalones, camisas, etc., para talleres y empresas

Distribuidor oficial

AUTORECAMBIOS HERMA

J. Casanovas, 3 - Tel. 379 02 31
EL PRAT DE LLOBREGAT

GIMASIO

TAEBAEG

TAE BAEG

Taekwon-do

- TAEKWON-DO
- DEFENSA PERSONAL
- ARMAS ORIENTALES
- GIMNASIA SUECA

TAE BAEG

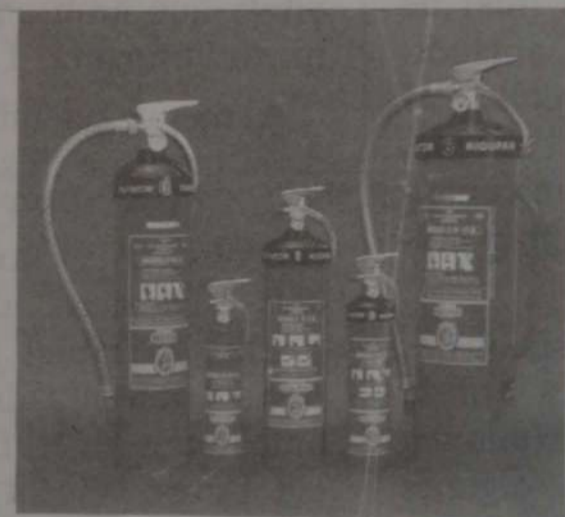
Gimnasia

- BAILE CLASICO
- JAZZ
- AEROBIC
- GIMNASIA RITMICA

MATRICULA GRATUITA HASTA EL 9 DE AGOSTO

C/. Barcelona, 25-27

EL PRAT DE LLOBREGAT

EXTINTORES

Industriales y domésticos

Colocación gratuita

5 años de garantía

Recarga de todas las marcas

J. Casanovas, 3
Teléf. 379 02 31
EL PRAT

AUTORECAMBIOS HERMA

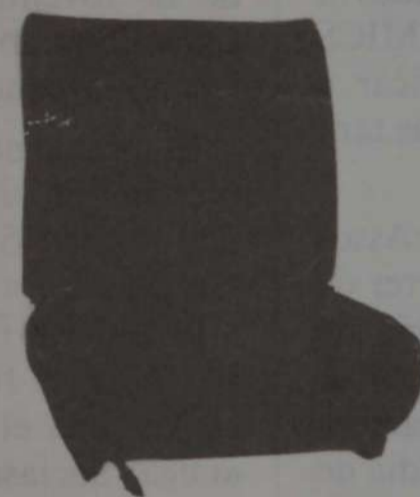
BAR RESTAURANTE RINCON DE ARAGON

Especialistas en todo tipo de carnes a la BRASA

● Paellas por encargo

● Esplugas, 49 (La Barceloneta)
Teléf. 370 52 54
EL PRAT

FUNDAS AUTOMOVIL

Tapizados confeccionados a medida

Colocación gratuita

Modelos exclusivos

J. Casanovas, 3
Teléf. 379 02 31
EL PRAT

AUTORECAMBIOS HERMA

Pastisseria
Jardi

d'en
J. Torren

Jaume Casanovas, 169 - Tel. 379 33 45
Carretera Marina, 43 - Tel. 370 22 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

C/. Rosa Ribas Parellada, 27

PRAT SERVICIO

Avda. Virgen de Montserrat

REPARACIONES ELECTRODOMESTICAS

FRIGORIFICOS
LAVADORAS

●
VENTA DE
RECAMBIOS

●
ROSA RIBAS PARELLADA, 27
TELEFONO 379 52 84
EL PRAT DE LLOBREGAT

Avda. del Remolar

Enric Hernáez y Quico Pi de la Serra actuaron en el Centro Artesano

El pasado día 10 actuaron en el teatro CENTRO ARTESANO, estos dos artistas en concierto organizado por el Ayuntamiento de nuestra localidad. En primer lugar salió ENRIC HERNAEZ, buen exponente de lo nuevo que está saliendo en Cataluña, que nos presentó el Show habitual en él, en esta gira que está haciendo a través de la región catalana. Presenta un grupo de buenos músicos a través de los cuales gira toda la obra de ENRIC HERNAEZ. Su línea algo indefinida con temas de sabor brasileño y otros ritmos funky, resulta interesante y novedoso, conforme, a lo que se hace, aquí en Cataluña. Con dos Lp's, en el mercado y a punto de sacar el tercero, se nos mostró con una personalidad fuerte en el escenario y con una voz, que a pesar de no tener grandes posibilidades, sí ofrece un interés y atractivo especial. El Show, gusto a los presentes en su presentación en El Prat, que fueron aplaudiendo todos los temas de ENRIC a lo largo de la actuación. Con ENRIC HERNAEZ hablamos al término del concierto sobre algunos temas, a los que contestó de la siguiente forma.

—¿Háblanos un poco, de cómo ha empezado esta historia?

—Bueno, hace un año y medio que puedo considerarme como un profesional y para ello estoy trabajando y luchando para mejorar esta profesionalidad y conseguir unos objetivos importantes. A los cinco años me pusieron un piano en las manos y mi familia es de músicos en distintas facetas. Podría decirse que así empezó todo.

—En tu música observamos grandes influencias brasileñas, ¿a qué se debe?

—Bien yo he pasado un tiempo en el Brasil, allí conocía a muchos cantantes brasileños de los cuales recibí estas influencias. Me gustó mucho mi experiencia en Brasil y he querido pasar mis sentimientos con este pueblo a través de mi música. De todas maneras en el próximo disco que voy a empezar a grabar, dentro de unos días esto cambiará un poco.

—¿Qué significa para ti la fiesta de «La Diada»? ya que estamos dentro de ella.

—Bien yo creo que es importante que Cataluña tenga su propia fiesta, sin embargo considero que no se está luchando como se debiera. Hace poco estuve en Inglaterra y me encontré con un irlandés que me preguntó de dónde era, al decirle que era catalán me abrazó, hecho que me impresionó. Creo que el pueblo catalán debería de luchar pero de otra manera.

—Tus proyectos al margen de la grabación de este tercer LP, ¿cuáles son?

—Bien ahora mismo, marcho a Esparreguera y después a Alicante para dar dos conciertos. Después a trabajar y mucho, para la grabación de este disco, en el que voy a po-

ner todas mis fuerzas y en el que creo que se va a conseguir algo importante. El disco será producido por mi amigo y gran productor ALFONSO PARRAGA.

Finalmente le pedimos su opinión sobre el marco de su actuación, en nuestra localidad, el CENTRO ARTESANO.

—Esto es una de estas cosas maravillosas que uno, se encuentra de tanto en tanto en una gira larga como la que estoy llevando este verano. Francamente es muy bonito y creo que un escenario como éste no debería de dejarse de perder de ninguna de las maneras. De los conciertos que he dado este verano que son bastantes, en ninguno he encontrado un escenario como éste. Creo que alguien debería de estudiar esto para que se convierta en algo que es importante para todos.

Francamente maravilloso.

Después de hablar de ENRIC HERNAEZ, muy nervioso de carácter y despedirnos de él hablamos con PI DE LA SERRA, que se nos mostró cansado y algo parco en palabras. Su concierto muy interesante acompañado también de un grupo bien sincronizado, nos presentó a un PI DE LA SERRA al que ya todos conocemos, sin grandes variantes. De las pocas palabras que le sacamos, unas eran de elogio por el escenario del CENTRO ARTESANO, «es muy bonito, y creo que la Generalitat de Catalunya debería apoyarlo para fomentar diversos actos artísticos. Vamos que debería subvencionarlo de alguna manera. Yo ya he actuado aquí en otras ocasiones y me parece algo fuera de serie.

Respecto a sus proyectos nos dijo lo siguiente «el próximo día 24 presento un espectáculo en la Plaza de la Catedral de Barcelona. Y al margen estoy preparando un programa de televisión con TV3 que se titu-

lará «EL VICIO DE CANTAR» a través del cual hablaré de los cantautores en todo el mundo. Pienso tener a BOB DYLAN, LEO FERRER y otros, para amenizar el programa y creo que será muy interesante.

PI DE LA SERRA con respecto a la fiesta de «La Diada» dijo: La verdad tengo mis dudas, acerca de celebrar una fiesta, en el día en que Cataluña recibió la derrota más grande que ha tenido. Cataluña necesita tener su día y éste ha sido propuesto el 11 de septiembre; pero ya te digo, yo tengo mis dudas. No me gusta celebrar una derrota.

Al margen de esto, PI DE LA SERRA se mostró algo contrariado por la escasez de público existente en el CENTRO ARTESANO aduciendo «El público ha estado muy frío quizás debido a que había poco. La verdad es que yo con los focos no me enteré del ambiente, pero por los aplausos sí notas frialdad, que como profesional no me afecta, pero que siempre ayuda.

Y esto fue todo en esta velada organizada por el Ayuntamiento de El Prat, en la que destacó la falta de público, no entraron más de 125 personas, y creemos que a estos actos se les debería dar más publicidad porque mucha gente no se entera y es penoso. Ya sucedió con la UNION y SINIESTRO TOTAL en el mes de AGOSTO y ahora ha ocurrido lo mismo. La verdad es una pena gastarse un presupuesto tan alto para que lo deguste tan poca gente. Las distintas actuaciones, han sido interesantes pero creo que la forma de programarlas y organizarlas, ha sido bastante defectuosa. Que sirva de precedente y que no quede en saco.

Por lo demás ENRIC HERNAEZ y PI DE LA SERRA muy bien.

N.B.B.—J.A.R.

Pi de la Serra y Hernáez actuaron en el Centro Artesano.

Calle Figueras, 32-20
Teléfono 379 37 97

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

menjars

Especialitat en carns a la brasa

Av. 11 de Setembre, 231-233 - Telèfon 379 13 24
EL PRAT

metalco s.a

ALMACENISTA DE HIERROS Y FERRETERIA INDUSTRIAL

Ronda Ponent, s/n.
(frente Terlenka)
Teléfono 379 65 51*
EL PRAT DE LLOBREGAT

HORARIO DE VENTAS
8:30 a 1 y de 3 a 6:45

MUEBLES AUXILIARES Y DE COCINA
PERSIANAS, CORTINAS Y RIELES

muebles

Avda. del Canal, 180 y Eusebio Beltrán y Serra, 9-11
Teléfono 379 18 73
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

BAR-GRANJA

MUSICA
AMBIENTAL

LOCAL
CLIMATIZADO

BONES FESTES

Pau Casals, 29 - Teléf. 370 65 39 - EL PRAT DE LLOBREGAT

PERFUMERIA
COSMETICA

FLAIRE'S

Polvere d'India
COMPACTA

MISSLYN
Created in Italy

ICSA

Avda. del Canal, 142
Tel. 379 18 14
EL PRAT DE LLOBREGAT

GIMNASIO

Virgen Ntra. Sra. del Mar

TAEKWON-DO

- Defensa personal
- Clases de competición
- Clases para niños/ñas a partir de los 5 años

C/. Pau Casals, 42 - Teléf. 379 57 29
Horario visitas: 5,30 a 8 tarde (lunes a viernes)

ELECTRICIDAD - FONTANERIA
TRATAMIENTOS DEL AGUA

ENERGIA SOLAR
PISCINAS

Juan Parera

P.º Martí Piñol, 9 - Teléfonos 379 04 20 y 379 59 92
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Festes de Sant Pere i Sant Pau

Sota el patrocini de l'Ajuntament durant la setmana del 21 de juny al 1 de juliol, s'han celebrat un seguit d'actes en el marc de la festa major cultural, o millor dit festes de Sant Pere i Sant Pau, que dit sigui de passada, incomprendiblement resulta que el dia de la festa dels nostres patrons no és pas festiu i sí en canvi el dilluns dia 1, cosa que com es lògic provocà no pocs embolics.

Enumerar totes i cada una de les activitats d'aquests dies és evident que resultaria força pesat i fins i tot repetitiu, doncs com és ja conegut les A.A.V.V. de tot el poble s'han abocat per celebrar revetlles, jocs per la mainada, activitats esportives, i un llarg etc.

Dues han estat les barriades que durant aquests dies han celebrat la seva festa major particular; la Barceloneta i les cases-jardí, més conegudes com les cases de La Seda. En aquestes festes no hi ha mancat ni sardanes ni havaneres, ni ball ni la monumental paella ni jocs i competicions fins i tot en el cas de la Barceloneta un homenatge als avis del barri després de la celebració d'una missa de campanya.

Pel que fa a actes propis de l'Ajuntament, el més destacable és la inauguració als baixos de la torre Muntades de la pinacoteca municipal, que recull més de seixanta pintures procedents de les diferents exposicions celebrades a la Sala d'Art Josep Bages.

L'acte d'inauguració es celebrà després que el reconegut pintor Joan Pere Viladecans pronunciés des del balcó de la Casa de la Vila el pregó de les festes. Costum poc arrelada al nostre poble i que el consistori vol fomentar.

Com ja s'ha dit el dia 29 de juny, festa de Sant Pere i Sant Pau, patrons d'El Prat, per «reial decret» de l'Ajuntament no ha estat festiu. Malgrat això a les onze del matí es celebrà el tradicional ofici en honor dels patrons, presidit pel senyor rector i amb l'as-

sistència d'alguns regidors i el capità de la Policia Nacional i el Comissari, entre d'altres representacions.

Un any més ha estat l'Escola de Bàsquet la responsable de portar des de la Plaça de Sant Jaume de Barcelona la flama per encendre les fogueres de Sant Joan. Els components de l'Escola de Bàsquet fent relleu arribaren a la Plaça Pau Casals i allí s'encengueren les torxes que portaria la flama del Canigó als diferents barris per prendre les fogueres de la nit més curta de l'any.

Cal destacar també el concert que oferí la Banda de l'Associació Musical d'El Prat a la Plaça Blanes, el concert celebrat a l'església a càrrec de la nostra coral i la coral d'Esparreguera, el concert de jazz celebrat als jardins del Fondo d'en Peixo amb l'actuació de la Vella Dixieland Band, l'actuació del Ballet Alèxia, al mateix escenari, amb l'espectacle «Mercè 2», les actuacions del grup de teatre Kaddish amb el seu espectacle «Dionysos», escenificat a diversos indrets del poble, l'actuació de la companyia de teatre «El Globus» de Terrassa amb l'obra «El casament dels petits burgesos», celebrada al teatre del Centre Artesà, ballades de sardanes i tota mena d'activitats recreatives formiren la programació d'aquestes festes que s'han vist acompanyades d'un temps esplèndid.

Com a novetat d'enguany cal destacar la celebració a la Plaça de la Vila de la Fira de dibuix, organitzada per l'Escola Municipal de Dibuix i Pintura i que si bé enguany la participació ha estat un xic inferior a la d'altres edicions la qualitat dels participants ha estat d'un alt nivell. Sembla que per fi els organitzadors han trobat el marc per la fira, si bé la data no sembla la més adient.

Diguem per acabar que tant la Diputació com el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya han donat suport a la programació d'enguany.

Aplec comarcal

Al parc Torreblanca situat entre els termes municipals de Sant Joan Despí, Sant Just i Sant Feliu de Llobregat, es celebrà el Primer Aplec Comarcal, organitzat per la Coordinadora d'Agrupacions Sardanistes del Baix Llobregat.

Amb aquest aplec, la coordinadora ha celebrat el seu primer acte públic i al mateix temps s'ha celebrat la cloenda dels cursets d'ensenyament a les escoles.

Amics de la Sardana d'El Prat també hi participa juntament amb divuit agrupacions més de tota la comarca i si bé donat l'inoportú de la data no hi prengueren part els nens d'El Prat, val a dir que fou el nostre Ajuntament el primer a donar suport econòmic a l'aplec amb una aportació de 15.000 pts., que és el que es demanava a tots els ajuntaments del Baix. La Generalitat hi aportà també una quantiosa ajuda, i l'Ajuntament de Sant Feliu hi aportà tot el seu suport logístic i de personal. Els actes foren presidits per l'Alcalde de Sant Just, senyor Lluís Segura, i per l'Antoni Anguela en representació de la Generalitat.

Diverses agrupacions muntaren el seu stand i per unànime votació fou el de Vallirana el que s'emportà el premi al millor.

Ja per l'any vinent està previst de celebrar l'aplec durant el mes de maig per evitar la inevitable dispersió que es produeix en començar les vacances.

Festa de la Verge del Carme

Amb gran solemnitat, la confraria de la Setmana Devota, erigida canònicament a la parròquia de Sant Pere i Sant Pau, ha celebrat la festa de la seva patrona la Verge del Carme.

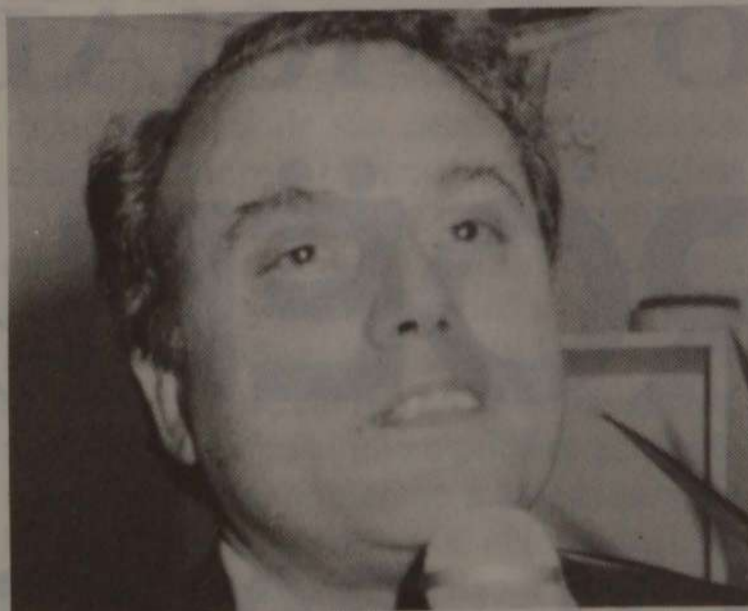
Els actes s'iniciaren amb una missa con-celebrada que presidí el rector de la parròquia Mn. Lluís, que pronuncià l'homilia. En acabar la celebració Eucarística tots els assistents al so de les campanes i amb cants es dirigiren en processó per la plaça de l'església cap a la cripta, on es procedí a la benedicció del nou altar de la Verge del Carme, que com la resta de la cripta ha estat pintat i decorat per en Josep Bages.

Després de la benedicció i el cant de la Salve els nombrosos fidels que hi assistiren passaren a venerar l'escapulari i pogueren admirar l'acurat treball d'aquest artista que ha sabut donar a la cripta un aire especial i particular del que tots els pratencs ens sentim orgullosos.

No cal dir que tant per la junta de la confraria com per tots els feligresos la consecució d'aquest altar era una fita molt esperada que amb l'ajut de tots ha estat una realitat.

Noces de plata sacerdotals

El dia 18 de setembre celebrarà el XXVè aniversari de la seva ordenació sacerdotal Mn. Lluís Portabella i d'Alòs, rector de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau. Amb aquest motiu i per festejar dignament aquesta data, s'ha creat al si de la parròquia un grup de treball en què hi són presents el senyor vicari Mn. Rubén i Mn. Àngel, així com alguns seglars, habituals col.laboradors. L'acte, que era previst celebrar-lo el dissabte dia 21 a les vuit del vespre, es pre-tén que sigui al mateix temps un acte d'amistat i homenatge a Mn. Lluís, un homenatge a tots els sacerdots del nostre poble i a la institució sacerdotal de tot el món. N'in-

formarem més àmpliament al proper número de DELTA.

ESCUELA DE ARTES MARCIALES
W. FARRES

Taekwon-do, Defensa personal,
Gimnasia, Full Contact
Light Contact

Clases especiales para niños y niñas
Clases mixtas para adultos
Horario: Mañanas y tardes

Plaza Pau Casals, 5 (frente Casal Municipal de Cultura)
Teléfono 379 39 08 EL PRAT

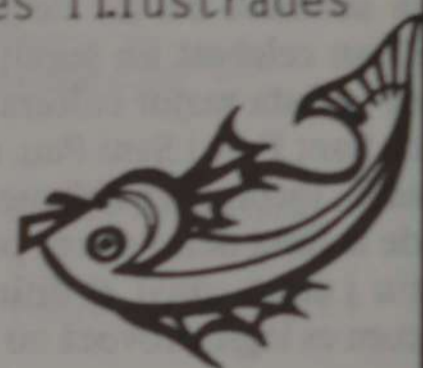

Diccionaris
Novetats del moment
Novel·les clàssiques
Literatura juvenil
Llibres infantils
Contes
Aventures il·lustrades

FESTA DEL LLIBRE

PISCIS

Avinguda Verge Montserrat, 45

FRAMBUESA

PASTELERIA - BOMBONERIA

Feliz Fiesta Mayor

Avda. Virgen Montserrat, 169

Tel. 370 06 02

El Prat de Llobregat

Calçats AURORA

Sempre al seu servei en calçat

En especial: sabates, botes i esportius

Ferran Puig, 57

Telèfon 379 14 32

EL PRAT DE LLOBREGAT

carretera marina, 102

de J. Martí

material eléctrico

COMERCIAL ELECTRICA

agua · gas · electricidad

el prat de llobregat (barna.)

tel. 379 20 15

Asesoría PRAT

Centro, 25, 1.º, 1.ª - Tel. 379 06 59
EL PRAT DE LLOBREGAT

le ofrece los siguientes servicios:

- a) Asesoría jurídica y laboral
- b) Administración de fincas
- c) Seguros
- d) Estudio Fiscal
- e) Departamento de traductor e intérprete jurado

SERVICIO OFICIAL

SERVICIO GRUA PERMANENTE

Teléfonos 379 16 55

379 32 23

370 23 00

CITROËN

TALLERES J. GARCIA

Catalunya, 59-61

EL PRAT

Programa de Festa Major - 85

Dijous, 26

A les 20,30 hores, **Gran Pratifoc** amb la participació dels Diablers de Bellvitge, Cornellà, Sant Feliu i El Prat, amb el següent recorregut: Pl. Catalunya, Avgda. Gallart Monés, Avgda. Montserrat, Frederic Soler, Ferran Puig i Plaça de la Vila.

A les 21 hores, lectura del **Pregó de Festes** per **Enric Lucas** des del balcó de l'Ajuntament. A continuació, a la Sala d'Art Josep Bages, inauguració de la **Novena edició de l'exposició col·lectiva de dibuix i pintura d'artistes pratencs**. Als locals annexes de la Pinacoteca, presentació de la publicació «**Biografies del noms que hi ha als carrers del Prat**» i de l'edició facsímil numerada del cartell de Festa Major del Pintor Grau Sala de l'any 1935. Regat amb «aperitiu amb anxoves».

22,30 hores, **Gran Ball Popular**, amb el conjunt «Nueva Gente», Pl. de Catalunya.

Divendres, 27 Festa Major

A les 11, a l'església de Sant Pere i Sant Pau, **Missa de Festa Major**.

A les 13 hores, **inauguració de les dependències municipals** del c/. Ignasi Iglésias, 20, baixos i de l'edifici del nou Ajuntament, al c/. Major. A continuació, vi d'honor.

A les 22 hores, al camp de futbol de Fondo d'en Peixo, actuació de «**La Trinca**». Entrada: 300 pessetes.

Dissabte, 28

A les 17,30 hores, **Marathon de patinatge**. Sortida i arribada a plaça Catalunya. Organitza Escola Municipal de Patinatge.

A les 19 hores, a l'Escola de Ballet «Olga Socias», el **Taller de Teatre Kaddish** pre-

senta «Concert Kaddish, 10 anys de cançons».

A les 20 hores a la Plaça de la Vila, **Concert homenatge d'obres del mestre Ventura Tort**. Amb la Cobla La Principal de Collblanc.

A les 22 hores, al camp de futbol de Sant Cosme, actuació dels grups «**Chipen**» i «**Los Chichos**». Entrada: 300 pessetes.

A les 22,30, al pati del Centre Artesà, **Gran Ball de Casats i Aparellats** amb Bonet de Sampedro i el seu conjunt dirigit per Lucio Barbosa, i l'Orquestra Cane!a Show.

Diumenge, 29

A les 10 hores, al c/. Vall d'Aran (al costat de la piscina municipal) sortida de la **V Cursa Popular d'El Prat de Llobregat**, amb circuit urbà de 8,800 quilòmetres pels carrers d'El Prat.

A les 11 hores, al circuit urbà de l'Avgda. Verge de Montserrat, **Gran Cursa Ciclista, Trofeu de Festa Major**. Organitza l'Agrupació Ciclista Prat.

A les 13 hores, **inauguració de la residència d'Avis** del c/. Penedès.

A les 14,30, a la plaça Catalunya, **paella gegant per als jubilats**.

A les 19 hores, a l'Escola de Ballet «Olga Socias», el **Taller de Teatre Kaddish** presenta «Concert Kaddish, 10 anys de cançons».

A les 22 hores, al camp de futbol de Fondo d'en Peixo, **Gran Castell de Focs Artificials** i fi de festa.

A les 22,30 hores, a la plaça de la Vila, actuació de **Joaquín Sabina i el grup Viceversa**.

EXPOSICIONS

Deu anys de La Unió de Pagesos 1974-1984

El Sindicalisme pagès a Catalunya. Organitzada per La Unió de Pagesos. Als locals de la Caixa de la plaça de la Vila, 12. Del 21 al 29 de setembre.

Exposició col·lectiva de dibuix i Pintura d'Artistes Pratencs

Organitzada per l'Escola Municipal de Dibuix i Pintura. A la Sala d'art Josep Bages (palauet Torre Muntades). Del 26 de setembre al 6 d'octubre. Horari: de 18 a 20 en dies feiners i de 11 a 14 i de 18 a 20 els festius.

Exposició de fotografies del II Concurs Nacional

Organitzat per l'Agrupació Fotogràfica Prat. Als locals del Banc de Bilbao de l'Avgda. Verge de Montserrat. Horari: de 18,30 a 20,30 els laborables i de 11,30 a 14 i de 18,30 a 20,30 els festius.

Expoart Ferran Puig

Als aparadors de les botigues del carrer Ferran Puig, mostra d'artistes locals.

Exposició Fotogràfica

Organitzada per l'Escola Municipal de Bàsquet. Als locals de la Caixa de Barcelona de l'Avgda. Verge de Montserrat. Del 23 al 28 de setembre. Horari: dies 23, 24, 25 i 26, de 18 a 20 hores. Dies 27 i 28 de 10 a 13.

Exposició «Les Quatre Places

Projecte de regeneració del nucli històric del Prat. Carrer Mayor, 2-4 (nou edifici Ajuntament). Inauguració dia 28. Horari festius matí i tarda. Laborables, fins el dia 5 d'octubre, de 18 a 21 hores.

Miguel Ríos en Cornellà

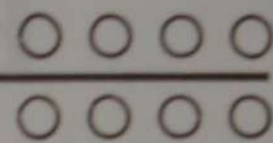
Cinco mil joves del Baix Llobregat, vivieron el pasado 10 en Cornellà una de las noches de «rock» más memorables que se recuerdan, con motivo de la actuación de Miguel Ríos en el campo municipal de la vía férrea, organizado por el Patronato Municipal de Cultura, Esports i Joventut del Ayuntamiento, dentro de las actuaciones de los actos del llamado «Setembre Guai».

Bastaron dos canciones para que todo el público se entregara materialmente al «viejo» rockero, correspondiendo éste con una tremenda garra y profesionalidad. Realmente fue una lástima que no asistiera más público, porque la actuación lo mereció. Después de los éxitos de Barcelona en 1982

y 1983, parecía que el carisma de Miguel había bajado algo este año, pero como él mismo dijo: «es todo un orgullo el poder actuar en las puertas de Barcelona y sobre todo agradezco a quienes dejando la comodidad del sofá de sus casas vienen a escuchar rock sobre el terreno, eso vale mucho».

Con sus hombres de siempre, entre los que destacaron Sergio Castillo a la batería, Manolo Díaz y Paco Palacios a la guitarra, los ritmos de «Sonido de la ciudad», «Niños eléctricos» y «Generación Límite» rápidamente calaron en el joven público asistente. Después en un homenaje a la opresión en Latinoamérica, las notas de «Nos siguen pegando abajo» relajaron, algo el ambiente, que además tomaba una nota de colorido, después de que Miguel «dialogara» con las personas que desde las terrazas de los edifi-

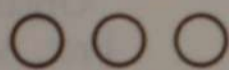
cios vecinos, presenciaban el espectáculo, que respondieron con el encendido y apagado de las luces de las viviendas. Magistralmente el ambiente iba subiendo de tono con canciones nuevas y las de siempre: «Blues del autobús», «A todo pulmón», «Bienvenidos» —una de las piezas que mejor caló en el público— «Rock de una noche de verano», «Un caballo llamado nuerte» y «Año 2000» y el gran alegato contra la carrera de armamento, mientras el mundo se muere de hambre por falta de ayuda, con las duras notas de «La ruleta ruso-americana», co-creada a los gritos de «No, no, no» por los asistentes. Ya en la hora de los «bises», las notas de «Santa Lucía» dieron paso al final con el tradicional «Himno a la Alegría», rodeado del colorido de bengalas y fuegos artificiales.

**RADIO ACTIVA C/. AMPURDAN, 91, PRAT DE LLOBREGAT.
TEL. 370 92 11 (FM 94.3)**

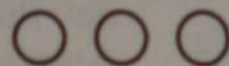
24 horas en tu compañía con tus programas favoritos.

De lunes a viernes, de 24 a 6, música variada, 6 horas de música con el locutor (Roque Chave), de 6 a 10, música romántica con el locutor (Fernando Solera) de 10 a 12, 2 horas de música española, en la compañía como locutora (Toñi Tirado), de 12 a 15, 3 horas de música moderna y de última actualidad con tu amigo (Luis Antonio), de 15 a 18, 3 horas de música extranjera, con el locutor (Miguel Herrera), de 18 a 20, 2 horas en compañía de Bárbara con la música romántica de ayer y de hoy, de 20 a 22, 2 horas de rumbas activa, con la locutora más rumbera de radio activa (Toñi Tirado), de 22 a 24, vuestro amigo Gaspar con las sevillanas y su música variada.

«SABADOS ESPECIALES»

De 24 a 8, tu amigo José Antonio Albersa te ofrece 8 horas de música variada, de 8 a 10, todo un mundo de fantasía con la música infantil, a cargo del joven locutor Teo, de 10 a 12 horas de tertulia flamenca con la compañía de Joaquín Vázquez, de 12 a 15, 3 horas con la compañía de Kiko F. el más romántico de Radio Activa para los enamorados de la buena música, de 15 a 18, música disco con la compañía de tu amigo Fernando, de 18 a 22, Gaspar te ofrece 4 horas de música variada, de 22 a 24, Fernando te ofrece música para la juventud.

DOMINGOS ESPECIALES

De 24 a 8, tu amigo de la madrugada José Antonio Albersa, te ofrece 8 horas de música variada, de 8 a 10, Teo y sus amiguitos, de 10 a 12, el flamenco de ayer y de hoy, un programa que presenta y dirige Arturo de la Vega, 2 horas de flamenco, entrevistas y actuaciones en directo, de 12 a 15, Kiko Fernández te ofrece 3 horas de música romántica, de 15 a 18, Luis Antonio, con música discotequera, de 18 a 20, música española con tu amigo Gaspar, de 20 a 22, información deportiva con entrevistas en directo y concursos desde Radio Activa, presenta y dirige Gabriel Hidalgo, de 22 a 24, Fernando Solera te ofrece 2 horas de música disco y cierre de la emisión.

Todo un servicio técnico a través de nuestra unidad móvil te ofrece Radio Activa, las 24 horas.

Todo esto y mucho más te ofrece cada semana Radio Activa.

Bajo la dirección de José Cabanillas.

El pasado día 8 de septiembre pasó por nuestros estudios de «Radio Activa», SEBASTIAN RENGEL, un jovencísimo novillero, que fue entrevistado por, ARTURO DE LA VEGA, locutor del programa «El flamenco de Ayer y de Hoy», Sebastián Rengel, el futuro matador de toros nos contaba que este año estuvo actuando como sobresaliente en Lloret de Mar, y mató dos novillos en Martos (Jaén) siendo muy aplaudido y dando vuelta al ruedo.

El nos dijo: «Si las cosas siguen como van, que lo podríamos ver en El Prat, ya que sería para él una gran satisfacción torear en el pueblo donde tiene la peña a la que él pertenece». Le pregunté que a cuál de las tres, y me contestó que: ¡A cuál iba a ser! a la más grande para él, a la «Peña Taurina del Prat» de la que actualmente es Presidente don Antonio Romera. Pues bien, Sebastián, le dije: esperemos poder verte este año torear en la plaza de toros que tenemos previsto montar en El Prat con motivo de su Fiesta Mayor.

El jovencísimo torero, Sebastián Rengel

L'últim accident d'aviació «civil» a El Prat.

Una
cámara

anda

suelta

Rescat de les víctimes... Tot una Crida!

Los hay que tienen mucha cara...

Confecciones Leonor

Gran surtido
en lanas

Se dirigen labores

ENRIQUE MORERA, 33 - TELEF. 379 02 94 - EL PRAT DE LLOBREGAT

SSAW,
SERVICIO OFICIAL

SSAW, SE LO OFRECE SIN NECESIDAD DE DESPLAZARSE

EXPOSICION Y VENTAS: Avda. Montserrat, 212 - Tel. 370 44 01

SERVICIO POST-VENTA: Calle Urgel, 18 - Teléf. 379 48 96

RECAMBIOS ORIGINALES: Av. Montserrat, 101 - Tel. 370 15 11

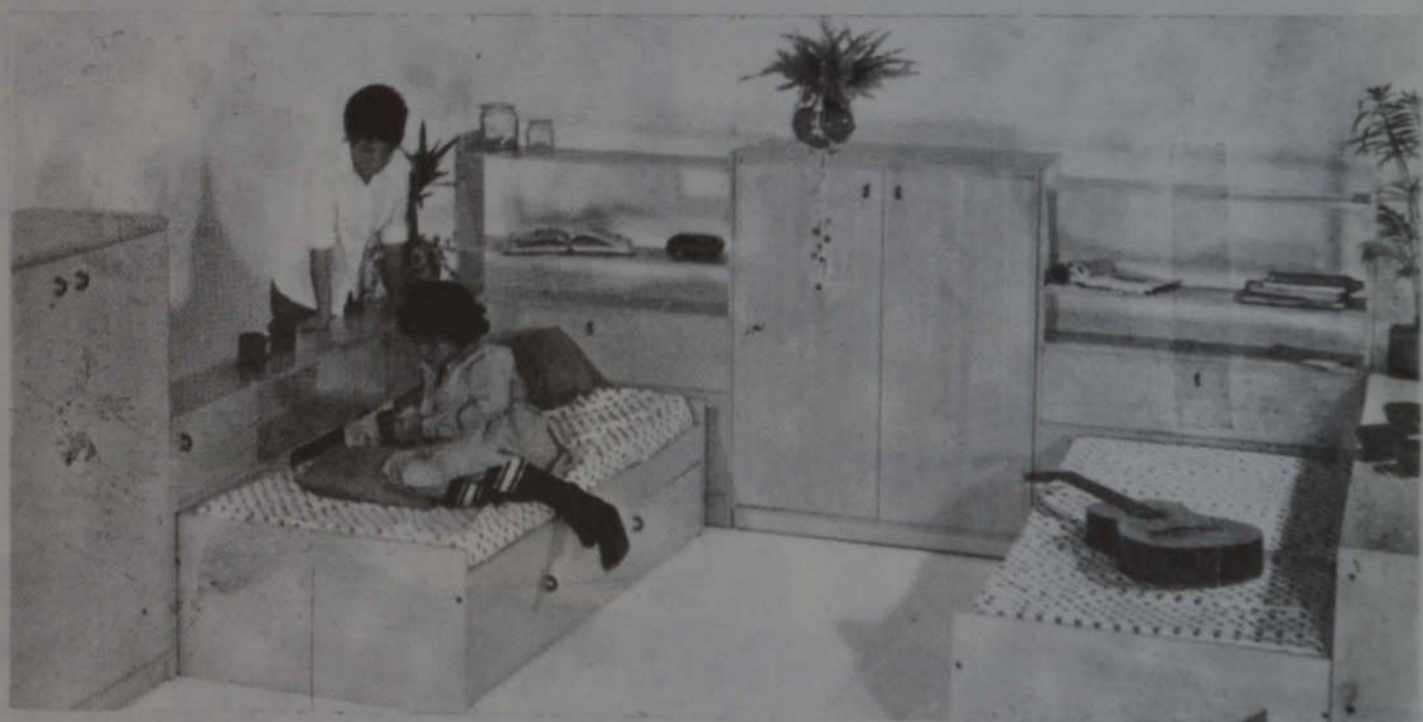
muebles
MARCO

DORMITORIOS
COMEDORES
RECIBIDORES

Mayor, 43 - Teléfono 379 05 67

Marina, 21 - Teléfono 379 31 58

EL PRAT DE LLOBREGAT

Ramón Llull, 4 y 6
Teléfono 370 91 01

Coronel Sanfeliu, 9 y 11
Teléfono 379 14 84

San Joaquín, 76
Teléfono 379 01 84

Droguería y Perfumería

PINTURA Y LIMPIEZA

Tarridas

EL PRAT DE LLOBREGAT

El sommi de Lucas s'ha fet realitat

En el n.º 80 de DELTA, corresponent al mes de juny, a l'entrevista efectuada a l'Enric Lucas amb motiu de la seva anada a l'Everest, ens acomiadàvem d'ell i de l'expedició desitjant-los-hi que la deessa Qomolangma, reina de les neus perpètuas i mare del món, permetés que el seu cim fos trepitjat per llurs peus, i sembla que aquesta bona deessa ens ha escoltat. La 2.ª Expedició Caixa de Barcelona a l'Everest ha aconseguit el seu objectiu: plantar la senyera a 8.848 mts., la cota més alta del món.

Enric Lucas, el primer membre de l'expedició en tornar

El dia 1 de setembre, a les 13,30 hores arribava a l'aeroport pratenc l'Enric. Havia comunicat als seus íntims que no diguessin res del retorn. No volia cap rebuda esclatant. Volia que es guardessin tots els honors per al gros de l'expedició que arribaria quinze dies més tard, però l'home proposa...

Un centenar de persones, entre familiars, amics i periodistes es van aplegar per donar la benvinguda al pratenc Enric. Hi havia periodistes, televisió inclosa, que esperaven des de les 8 del matí, doncs l'arribada era prevista per quarts de nou, però a París va perdre el primer avió i així fou la causa del retard. Els mitjans informatius, com a bons professionals, van saber esperar pacientment.

—Enric, a què es deu la teva arribada tan avançada a la resta dels teus companys d'expedició?

—Avui mateix, u de setembre, m'haig d'incorporar a la meva nova feina, i per tant no he pogut venir amb ells tal i com m'hauria agradat. M'han donat el càrrec de guarda del refugi «La Colomina» sobre de l'estany Gento. A les deu del vespre haig d'estar allà, i per tant sols tinc temps de dinar amb els meus pares i germans i marxar a mitja tarda cap el refugi. Són quatre hores de cotxe i després mitja hora llarga a peu.

—Quin dia vas deixar terres tibetanes?

—Vaig marxar el 28 d'agost. (El mateix dia que es va fer el cim i que l'Enric encara ignorava la gran gesta dels seus companys. Ja ho explicarem més endavant.) Vaig arribar a Xegar i d'allí a Lhasa, la capital tibetana. Lhasa-Pequín; Pequín-París i París-Prat. M'he passat 4 dies volant, i no és pas una frase metafòrica, sinó al contrari, real.

«Vaig tenir les meves tres oportunitats»

—L'objectiu s'ha aconseguit. Què et va succeir que no vas formar part de l'equip d'atac?

—Vaig tenir tres oportunitats, doncs era membre de les tres primeres cordades que van atacar el cim. A la primera, vam arribar a 8.200 mts. i vam desistir a causa de la neu fonda; a la segona, la cota assolida fou d'uns 8.000 mts. amb una terrible tempesta de neu. El nostre seny ens va fer retornar al camp. I la tercera vam arribar als 7.900 mts., on va començar una forta tempesta de neu i vent. Van ser les tres oportunitats meves. En arribar al campament, el metge em va fer un reconeixement i em va trobar símptomes de congelació a dos dits del peu. Em va aconsellar de no tornar a pujar, doncs el perill al meu peu era evident. Com que som tots molt disciplinats el vaig obeir i em vaig dirigir al Camp Base avançat, situat entre els 6.500 i 7.500 mts., estant 20 dies en ell. Allà ajudava a les tasques del campament i vaig fer amistat amb els membres de l'expedició japonesa que esperaven que nosaltres baixéssim per intentar-ho ells. Va ser el jeep-correu japonès qui em va baixar fins a Xegar.

«Em vaig assabentar de l'èxit a Lhasa»

—A Xegar, el 28 d'agost, el dubte de si s'havia fet el cim m'inquietava i estava intranquil. A Lhasa m'ho van confirmar. Vaig tenir una alegria grandiosa. Pensava que el cor em sortia del pit dels batecs tan grossos que em donava. Sempre, però, pensant en la labor d'equip.

—L'Oscar Cardiach, Carles Vallès i Antoni Sors passaran a la història de l'alpinisme català en lletres d'or. El nom de l'expedició també. Què opines

del 28 d'agost del 1985?

—Si l'alpinisme hagués de triar un dia a la seva «diada» i em preguntessin quin dia fóra l'idoni, jo proposaria que per a l'alpinisme català fos aquest: el 28 de d'agost.

Una faceta de l'Enric Lucas amagada

Si l'alpinisme és l'esport que ha fet famós Lucas, no és menys veritat que Lucas va començar per un esport que si bé té lligams amb el pujar muntanyes, és l'esport que podríem dir que és tot el contrari: baixar simes o avencs. Estem parlant de l'espeleologia.

L'Enric, si hagués aconseguit pujar l'Everest, diríem que és l'únic home al món que ha pujat més alt i ha baixat més fons. Volem, però, dir-ho igualment. No creiem que aquest «rècord» hagi estat superat per ningú. La seva cota màxima a l'Everest ha estat la de més de 8.600 mts. a la primera expedició, i en el seu «haver» d'espeleòleg també té «rècords» mundials en baixar a la sima més profunda del món: la cova Jean Bernard. La cova Jean Bernard és considerada la cavitat més profunda del planeta, la número u, i es troba a Samoens a l'Alta Savoia francesa. Té 1.535 mts. de fondària i l'Enric la va explorar durant quatre dies el febrer passat, junt amb els seus companys Xavier Garza i Carles Galan. Quatre dies sota terra sense veure la llum del sol, quatre dies arrastrant-se pel fang i per l'aigua... a l'inrevés d'ara.

Tot un somni d'aquell futurista anomenat Juli Verne.

Merlot.

Enric Lucas, el més jove dels expedicionaris.

Ferran Puig, 49

**MODA
INFANTIL
i JUVENIL**

Hogar del niño

I TAMBÉ PER ELS MÉS PETITS

Miembro N.º 1 222

flores company

madoz, 4 - tel. 379 02 70
dirección telegráfica
COMPANYFLORS
el prat de llobregat

carbó

castilla, 4

cortinas

CUINARE

COCINAS - BAÑOS - GRIFERIA - CERAMICA
ACCESORIOS DE BAÑO

Solicite presupuesto sin compromiso

Exposición y venta:
Castilla, 21
El Prat de Llobregat
Teléf. 379 40 34

**Expertos especialistas
diseñarán su cocina y
cuarto de baño de acuerdo
con sus gustos y necesidades**

Comienza la temporada 85-86

La asamblea de la A.D. Prat de final de temporada 1984/85, no contó con la masiva afluencia de socios de la del año anterior. Por lo visto la gente apoya al equipo solo cuando se asciende. Tan solo 60 socios de los 617 con los que cuenta el club estuvieron presentes en dicha asamblea y entre ellos el Concejal de Deportes, Lluís Mijoler, que lo hizo como un asociado más, aunque en determinadas ocasiones fue increpado por razón de su cargo, en muchas de las duras críticas que recibió el Ayuntamiento por parte de los socios.

Aunque la situación del Club no es óptima a nivel económico, el déficit a final de temporada era de 2.356.709 pesetas, incluyendo las 776.000 arrastradas de la anterior campaña. De nuevo la Junta Directiva de la A.D. Prat con Carles Piñol al frente, dominó la asamblea aunque un socio pidió la dimisión de toda la Junta y al hacer Carles Piñol la acción de irse todo quedó como estaba. Se presentó el presupuesto de la temporada 85/86 en que sólo en concepto de fichas, incluido el preparador se iba a 8.500.000 pesetas, se aprobó dos jornadas económicas en la temporada y pago del 50 % de la entrada en los amistosos para los socios, haciendo hincapié en que debía buscarse nuevos socios y hacer más propaganda, ya que las taquillas habían sido flojas toda la temporada (contra el Sant Andreu, 409.100 ptas.; contra Lloret 57.600 y contra Manlleu 25.400 como ejemplo).

Al tocarse los temas deportivos y respecto a jugadores, Piñol dijo que la baja de Lozano había sido por no contar el preparador con él, dejando fuera de lugar lo de la lesión como causa fundamental y el caso Blanco se había resuelto al pedirle perdón al preparador Muntané. Luis Mijoler, salió en respuestas a unas alusiones diciendo que el Ayuntamiento no podía dar más dinero porque ni tan siquiera la Generalitat había aportado nada. Además pidió que la próxima asamblea se celebrará al saberse el calendario de la temporada 85/86 y que se clarificara el Presupuesto. Respecto a la grada del campo manifestó que se haría cuando hubiera dinero, y que además serían todos los habitantes de El Prat quienes la pagarían, ya que la misma, los accesos y la luz, valdrán sobre 9.000.000 de pesetas y que el campo deberá arreglarse porque es el mejor de la población.

Ante numerosos ataques hacia el Ayuntamiento, la Asamblea finalizó después de tres horas y media de duración. La A.D. Prat, tanto a nivel económico como deportivo no lo tendrá fácil en su segunda temporada en Tercera División, pero la Junta Directiva precisa el apoyo de sus socios, unos socios que sólo dan la cara a la hora de los éxitos, salvo contadas y honrosas excepciones.

LOS NUMEROS DE LA A. D. PRAT AL DETALLE TEMPORADA 84/85

INGRESOS

Taquillas	2.750.000.—
Ayuntamiento	250.000.—
Publicidad	1.934.000.—
Sorteos y Lotería	1.325.000.—
Fondo de Ayuda	13.001.—
Cuotas Socios	3.111.000.—
Traspasos	175.000.—
Federación	63.297.—
Donativos	265.000.—

TOTAL 9.886.798.—

GASTOS

Alquiler Local Club	99.852.—
Material Oficina	12.315.—
Federación	280.820.—
Material Deportivo	349.220.—
Empleados	218.500.—
Desplazamientos	417.400.—
Imprenta	209.550.—
Fichas	8.305.000.—
Primas	986.000.—
Arbitros	577.800.—
Placas equipos	39.000.—
Lavandería	385.200.—
Pintura campo	63.000.—
Médicos	72.300.—
Farmacia	227.500.—

TOTAL 12.243.457.—

DEFICIT ACTUAL 2.356.709 (Incluyendo 776.000 del pasado año)

XUTS AL PAL

Luis Blanco, el popular jugador de fútbol de nuestra población, cambió de colores al finalizar la pasada liga. Del Granollers, de Tercera División subió al Andorra de Segunda B. En principio no pudo jugar por una lesión, pero en la segunda jornada ya puso su firma en el gol que dio la victoria a su equipo ante el Compostela.

* * *

El otro jugador pratense que está actualmente en lo más alto del deporte rey es Antonio Manzanares, que esta temporada parece que le marcha mejor que la anterior. De los dos primeros partidos ha jugado los 90 minutos, siendo el mejor jugador del Barcelona Amateur, que milita en el grupo I de Segunda B.

* * *

Seguimos ahora con Tercera División, ya que nuestro equipo, el A.D. Prat no pudo comenzar mejor la temporada. 0-3 en el campo del recién ascendido Martinenc y líder de la clasificación general. Muntané ha confeccionado un buen equipo y la afición se muestra optimista. Chescu, uno de los nuevos, marcó dos de los goles y Ballesteros consiguió el otro.

* * *

No le fueron tan bien las cosas al Prat en el primer partido en casa. El Granollers se llevó inmerecidamente los dos puntos al vencer por 0-1. El Prat presionó mucho pero no tuvo la suerte de cara y menos al árbitro.

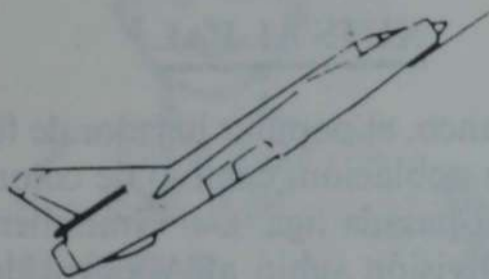

El equipo del A.D. Prat en su segundo año en Tercera División.

Electrónica **ROHOL**

REPARACION RADIO, TV.-COLOR

Plaza Catalunya, 8 - Teléf. 379 07 45 - EL PRAT DE LLOBREGAT

KITS DE MONTAJE

ACCESORIOS PARA
TRENES ELECTRICOS
Y MAQUETAS

- ROCO
- LIMA
- IBERTREN
- AURORA A F X
- SCALEXTRIC
- ARTESANIA ILUMA

PISO TERMINADO

CENTRICO

Calle Industria, 55-57 - El Prat de Llobregat

Viviendas de Protección Oficial - Promoción Privada

3 y 4 Dormitorios, Hall, Cocina, Lavadero,
Terraza, Ascensor, Agua caliente y fria,
Gas natural.

ENTRADA DESDE 150.000 Ptas.

RESTO: 12 AÑOS 11'20 %

CON PLAZAS PARKING Y LOCALES COMERCIALES

VISITAS FINCA PRAT DE LLOBREGAT

Laborables de lunes a sábados: de 10 a 13 y de
16'30 a 19'30 horas. Festivos: concretar visita

 El Prat 3702964 - Barcelona 2354742 y 2565184

Promotores: BEL Y ESPUNY, S. A.

AUTO - REMOLAR

AGENCIA OFICIAL

NISSAN - MOTOR IBERICA

Les invitamos a conocer los nuevos ja-
poneses sin desplazarse de El Prat, en
nuestras nuevas instalaciones de:

Avda. Remolar, 70-72 - Teléf. 370 58 53

Avda. V. Montserrat, 233-235 - EL PRAT

AUTO - REMOLAR

les desea

¡¡ FELIZ FIESTA MAYOR !!

BOUTIQUE

VERO

Av. V. Montserrat, 133 - Tel. 370 12 03 - EL PRAT

El Sr. Hervás Torres fue uno de los protagonistas de que nuestro equipo perdiese. Hasta el entrenador del Granollers, Juan Verdugo, reconoció que: «A estos arbitrajes me apuntaba yo cada domingo que juguemos fuera de casa». Esto lo dice todo.

* * *

No solamente la plantilla del Prat ha causado buena impresión en la liga, sino también en los partidos amistosos de pretemporada, que han sido los siguientes:

13 Agosto: Gramenet-A.D. Prat — 2-3 (Chescu, Paco y Ballesteros).

15 Agosto: Castelldefels-A.D. Prat — 0-3 (Ballesteros, Barrera y Chescu).

17 Agosto: Baronense-A.D. Prat — 1-1 (Paco).

TROFEO A.D. PRAT. Semifinal.

24 Agosto: A.D. Prat-Iberia — 5-2 (Chescu 3, Rubio y Fausto).

Final

25 Agosto: A.D. Prat-Baronense — 3-1 (Ino y Chescu 2, 1 de penalty).

TROFEO DEL IBERIA. Semifinal

31 Agosto: Polvorotense-A.D. Prat «B» — 6-0.

3.º y 4.º puestos

1 Septiembre: Iberia-A.D. Prat — 2-2 (Amador y Barrera).

TROFEO DEL CORNELLA. Semifinal

4 Septiembre: Esplugas-A.D. Prat — 1-1 (Barrera).

3.º y 4.º puestos

5 Septiembre: Cornellá-A.D. Prat — 2-1 (Amador).

* * *

Por último vamos a recordar quiénes han sido los jugadores que ha fichado esta temporada por el equipo que preside Carlos Piñol.

Porteros: Continúan los mismos de la temporada anterior: López y Galdeano.

Defensas: Pérez, que procede del Incesa de Molins de Rey. Así mismo ya ha jugado en Tercera División con el Barcelona en la etapa en que estuvo Luis Blanco en el Amateur azulgrana. Tiene 26 años.

Doménech, que viene del juvenil del San Gabriel. Tiene 19 años. Además de estos dos fichajes, también están del año anterior: Pastor, Bartolo, Rubio y Juanito.

Medios: Paco. Procede del Baronense. Tiene 23 años.

Vicente. Viene del Tragurá, pero sin duda que le conocerán ya que jugó varios años en el Terlenka, del que pasó al Malgrat al terminar su etapa juvenil. El servicio militar le cortó su trayectoria. Tiene 23 años.

Cabanillas. Procede del Avic, un equipo de regional. Tiene 22 años.

El árbitro fue el «protagonista» del encuentro Prat-Granollers.

Antonio. Viene del juvenil del Recreativo de Huelva. Cuenta con 19 años. Además de estos 4 nuevos, continúan del año anterior: Ino y Blanco.

Delanteros: Chescu. Procede del Polvorotense, con el que se proclamó máximo goleador de todas las categorías la temporada anterior con 32 goles en 34 partidos. De momento entre amistosos y liga lleva ya 9 (1 de p.) en 9 p. En abril cumplió 24 años.

Barrera. Viene al igual que Vicente del Tragurá, en el que a pesar de no marcar muchos goles fue un peligro constante para las defensas. Ocupa plaza del Sub-20, aunque por bien poco, ya que fue a finales de julio cuando cumplió dicha edad.

Fausto. Procedente del Barceloneta en el que marcó 14 goles el año anterior. También formó en el Barcelona con Blanco y Pérez el año en que se proclamaron campeones de Aficionados de toda España. Cuenta con 25 años.

Jareño. Procedente del Cambrils, jugó y se proclamó máximo goleador en el II Trofeo Pryca disputado a finales de junio. Tiene 24 años.

Amador. Procede del juvenil de la Montañesa. Cuenta con 19 años. Con estos cinco nuevos delanteros y Ballesteros del año anterior, queda completa la plantilla para la temporada 85-86.

MANOLO GOL

Ases del Delta

Santillana no se rinde

Con motivo de la visita a Barcelona del Real Madrid para jugar frente al Español, aprovechamos la ocasión para dialogar con Carlos Alonso González, «Santillana», el delantero del equipo blanco que esta temporada va a tener que luchar mucho para poder jugar tan solo unos minutos en el reforzado conjunto que preside Mendoza. En primer lugar el ariete habló del equipo:

Hay una buena plantilla y es por eso que espero todo lo mejor para esta temporada. Tendremos la obligación de ir a por todos los torneos que se disputan y espero que no nos quedemos, sobre todo, en las puertas de la liga, que es nuestra máxima aspiración».

A continuación comentó que este año lo tiene difícil para jugar:

«En la delantera la competencia es tremenda, pero confío en que el mister me dé oportunidades como frente al Valencia, y así seguir luchando como en anteriores temporadas, para dar satisfacciones al R. Madrid».

En cuanto al partido que venían a disputar dijo lo siguiente:

«Bueno, es un partido más entre el Español y el Madrid en el que el ambiente va a ser muy bonito y en el que puede ganar cualquiera de los dos como en cada encuen-

Santillana entrevistado por nuestro compañero Manolo Gol a su llegada al Aeropuerto de El Prat.

tro. En estos momentos todavía no sabemos la alineación y casi seguro que hasta que no vaya a empezar el partido no la sabremos».

Santillana confiaba en poder jugar ante los españolistas, teniendo en cuenta que el miércoles anterior había marcado un gol al Valencia y el equipo había respondido muy bien, pero el técnico prefirió al mejicano Hugo Sánchez y Carlos se quedó sin pisar el césped de Sarriá.

MANOLO GOL

ESCUELA DE BALLE

Olga Socías

Passatge Mossèn Martí Piñol, 13

Teléf. 379 02 33

EL PRAT DE LLOBREGAT

ESCUELA con TEATRO propio para
desarrollar todas las actividades

BALLET CLASICO

JAZZ - MODERN

GIMNASIA

BAILES DE SALON

BAILE Y FOLKLORE ESPAÑOL

MUSICA - GUITARRA

ARTE DRAMATICO

Todos los profesores de esta ESCUELA,
están TITULADOS

JOIERIA-RELOTGERIA

La **D**IAMANTINA

¡¡Bones Festes!!

Ferran Puig, 41

Telèfon 379 03 22

EL PRAT

Ciutat de Consuegra, 18

EL PRAT

Congelats
"MAR-BLAU"

Mantegades "Mantecados", Galetes i Fruits secs

**AUTO-TALLER
BERTRAND**

REPARACION DE AUTOMOVILES

Planchistería - Pintura secado al horno - Mecánica

Avgda. 11 de Setembre, 243-245 - Teléf. 370 39 03

El Prat de Llobregat (Barcelona)

VII Torneo del C.F. Safi

El trofeo de campeón se marchó a Sant Boi

PARTIDO FINAL

C.F. SAFI — 0
CIUDAD COOPERATIVA — 2 (Piter y Ramón)

SAFI. — Escribano, Collado, Manolín (Piñota, 55'), Chino, Campos, Abos, Juan Carlos (Diego, 45'), Víctor, Marcos, Lozano y Antonio (Amancio, 60).

Goles

1—0 min. 46. Fallo de la defensa y del meta Escribano, que aprovecha Piter para fusilar un tremendo trallazo por la escuadra.

2—0 min. 65. Falta contra la meta de Escribano, que lanza Ramón por raso. El balón potentemente dirigido dobla las manos de Escribano, sentenciando el VII Torneo SAFI.

Arbitro. — Sr. Arroyo. Mal. Se pasó en las tarjetas (mostró seis), pero expulsó justamente a Chino. No influyó en el resultado.

La SAFI lanzó siete saques de esquina por tres la Ciudad Cooperativa.

NO PUDO SER

Una segunda parte de total dominio del centro del campo del Ciudad Cooperativa bastó para que los santboianos controlaran totalmente a los hombres de Piguillém, que a raíz del primer tanto forastero se hundieron totalmente y naufragaron ante la poderosa zaga visitante que se mostró la mejor línea del equipo. Ya a los tres minutos del primer tiempo los santboianos avisaron a Escribano con un trallazo al larguero que Piter no supo culminar solo ante la meta. El SAFI respondió bien y a los 13 minutos, Chino lanzaba una falta que iba a fuera por poco y a los 27 minutos una combinación perfecta entre Antonio y Víctor es rematada mal por Lozano. Una jugada que pudo cambiar el signo del encuentro.

El gol al minuto de empezar el segundo período descentró al SAFI, y a los cinco, Escribano salvaba con la punta del pie un remate a bocajarro y a los 14' de nuevo Escribano salvaba un tremendo disparo a la escuadra. El segundo tanto visitante, a los veinte minutos, ya sentenciaba el partido, mas cuando en el minuto siguiente, Campos salvaba por dos veces un tanto cantado bajo los palos.

En resumen el Ciudad Cooperativa situó mejor a sus hombres en el campo y cuando logró su ventaja supo controlar bien a los puntas locales. Fue un justo vencedor de esta séptima edición.

De nuevo Piguillén entrena la SAFI.

MARCADOR DEL TORNEO

Primera Jornada

CELLER, 1 (Enrique) — C. Cooperativa, 2

Safi, 3 (Lozano (2) y Marcos — PEÑA REAL JAEN, 1

CONSOLACION

PEÑA REAL JAEN, 3 — CELLER, 0

MAXIMO GOLEADOR: Lozano (SAFI)

JUGADOR LOCAL MAS REGULAR:

Abos

PORTERO MENOS GOLEADO: Luna (C. Cooperativa)

CAMPEON JUVENIL: SAFI

SUB-CAMPEON JUVENIL: Real Jaén

Asistieron a la clausura del Torneo el Alcalde del Prat, Lluís Tejedor y el Concejal de Deportes Lluís Mijoler, con un gran ambiente en las gradas, mucho público y sobre todo destacar el coraje de los hombres de la U.D. CELLER, que siendo de una categoría inferior a sus rivales, realizaron un gran partido ante el Ciudad Cooperativa y después, en la jornada final, pagaron caro su esfuerzo ante el Real Jaén. Lo importante era participar.

J. Margalef

R.

El juvenil de U.D. Sant Cosme campeón

El día siete de junio se disputó la final del primer trofeo Juvenil San Cosme, organizado por la U.D. San Cosme y patrocinado por el Ayuntamiento y algunas entidades bancarias de nuestra población.

El Juvenil de San Cosme ha demostrado a lo largo de este torneo ser sin duda alguna el equipo de mayor nivel de juego, de los seis que han participado, como han sido el juvenil de Terlenka, al juvenil del A.D. Prat, el San Jorgense, el Juvenil del C.D. Safi y el Juvenil U.D. Centro.

El entrenador del Juvenil de San Cosme, Jesús González, en su primera temporada no completa que entrena al equipo, ha sabido imprimir un alto nivel de juego.

Jesús que proviniendo del Terlenka donde después de cuatro temporadas y consiguiendo varios triunfos para Terlenka, está desarrollando una brillante labor tanto en lo deportivo como en lo pedagógico, para los chicos de C.D. San Cosme y San Damián.

El equipo juvenil del Sant Cosme, ganador de su Trofeo.

HEGAR RADIO

THOMSON

TELEVISION COLOR

VIDEOS

VHS

ALTA FIDELIDAD

Distribuidor exclusivo

Av. V. Montserrat, 115 - Tel. 379 08 50 - El Prat de Llobregat

Automóviles EL PILAR

AGENTE OFICIAL
PEUGEOT - TALBOT

VENGA A VER EL NUEVO

PEUGEOT 205 DIESEL

PRUEBELO,

¡NO LE SONARA A NINGUN DIESEL!

Expos. y Ventas: Avda. V. Montserrat, 216 - Tel. 370 44 01

Servicio Post-Venta: c/. Gavá, 21 - Teléf. 379 57 39

EL PRAT DE LLOBREGAT

Automóviles EL PILAR les desea

¡¡ Feliz Fiesta Mayor !!

JARDINERIA

A. RODRIGUEZ

Plaza Ramón Roigé, 4, 4.º, 2.ª - Teléf. 370 24 62

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Les desea que pasen una feliz Fiesta Mayor

Le recordamos que nos tiene a su servicio para los trabajos en su jardín.

- Mantenimiento de jardines y terrazas
- Proyectos de jardines y terrazas
- Decoración de jardineras interiores
- Tratamiento fitosanitario
- Poda en general
- Recebo y abonado de jardines

Pida presupuesto sin compromiso.

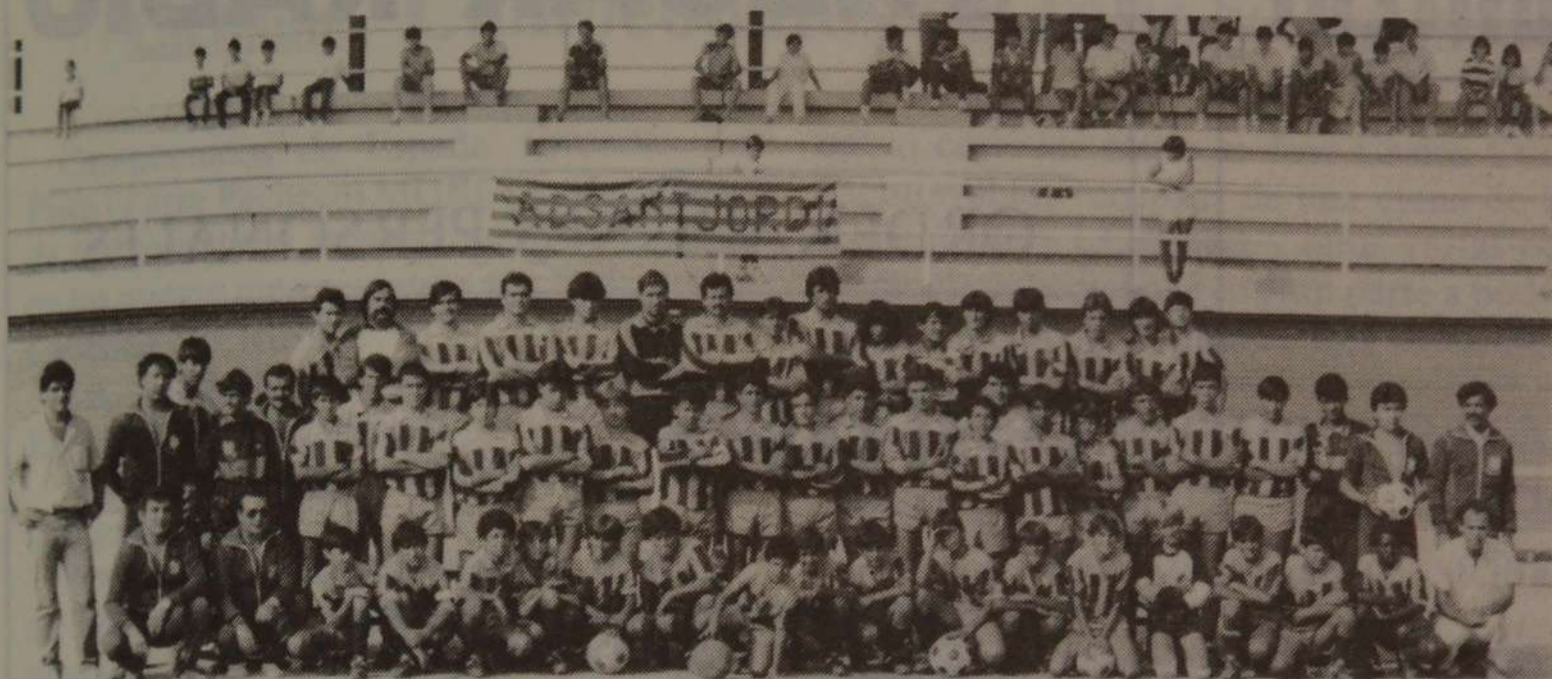
SNACK CAFETERIA

ANTOLIN

Teléfono 379 90 58

El Prat de Llobregat

El conjunto de la A.D. Sant Jordi.

Presentación del C.F. CADI

El pasado día 31 de agosto, en el campo municipal de la Zona Sagnier tuvo lugar el acto de presentación de los equipos del C.F. CADI, englobados dentro de la Agrupación Deportiva Sant Jordi, órgano deportivo de la Asociación de Vecinos del Barrio de Sant Jordi.

Un total de sesenta jugadores englobados en tres equipos de fútbol base y uno de fútbol-sala «amateur», que ya tuvo un destacado papel en la pasada temporada dentro de la Liga del Ayuntamiento, son los conjuntos que la Asociación de Vecinos ha formado en un intento de potenciar el deporte del barrio, lo cual ha sido un caso inédito en nuestra población, ya que según las palabras del presidente de la Asociación, Rafael Hidalgo, los fondos para los equipos se han conseguido mediante préstamos, ya que no se cuenta con ninguna subvención para afrontar las 250.000 pesetas del presupuesto de la temporada.

El hecho de que los equipos jueguen con el nombre de C.F. CADI se debe al hecho de que ya hay inscritos en la Federación equipos con el nombre de Sant Jordi. Al frente de los equipos se encuentra Antonio López con un número reducido de entusiastas colaboradores y en la mente de todos está la formación de una Escuela Deportiva de Fútbol, bajo los auspicios de la Generalitat, con lo que se contaría con técnicos y monitores. Rafael Hidalgo, también señalaba que: «Esperamos que el Ayuntamiento finalice el local social, lo que ayudará mucho a tener una mayor coordinación entre las diferentes ramas de la Asociación».

Ahí están tres nuevos equipos de la población, nacidos del entusiasmo de unos hombres que entre otros muchos proyectos tienen el de la Liga de Fútbol-Sala del Baix Llobregat, que podría empezar este mismo mes y esperan que la final pueda celebrarse en nuestra población. Todo un reto que deberán afrontar. Jugadores y entusiasmo no les falta.

J. MARGALEF

Agrupación Deportiva Sant Jordi (C.F. CADI)

PLANTILLAS TEMPORADA 85/86

ALEVINES. — Juan L. Rey; Manuel Hidalgo; David Morales; Juan González; José M.ª Guerra; Alberto Torres; José M.ª Rodríguez; David Martí; Pascual Agustín; Oscar Alonso; Daniel González; Teodoro Prada; Daniel Guli; Salvador Mullor y Oscar Carrillo.

INFANTILES. — José Luis Gómez; Isidoro Gómez; David Cordobés; Francisco Gulin; Jorge Carrillo; Ramón Batalla; Luis Bersunes; Rafael Hidalgo; Francisco Báez; J. Carlos Sánchez; Luis Vivó; José M.ª Carrillo; Francisco Rosas y José M.ª Caballos.

PREPARADOR. — J. Antonio Durán Vega.

JUVENILES. — Francisco J. Palacios; Alberto Pérez; Francisco Albuquerque; Emilio Macarro; Alberto J. Pérez; Julián Aufemio; J. Antonio Pradas; Miguel Tornero; Antonio Asensio; Fernando Padilla; Joaquín Cívico; Julio Mella; Eduardo Asensio y Alberto Pellicer.

PREPARADOR. — Plácido Carrillo Jerez.

FUTBOL-SALA (AMATEUR). — Carlos Negro (Portero); Antonio Solé; Angel Macia; Juan Rodríguez; Francisco López; J. José Hurtaado; F. Javier Oto; José Peláez; Miguel Chinchilla; Patricio Cáceres; Miguel Paz y Jaume Calvell (P.S.)

PREPARADOR. — Manuel Montaña Montaña.

DELEGADO. — Juan Fernández.

DELEGADO y Preparador físico equipos base. — Antonio Prada Zapata.

XIII Trofeo Terlenka

El día 7 de septiembre se disputó la final del trofeo Terlenka en su XVIII edición, entre los equipos del Blanca Subur de Sitges y F.C. Terlenka, ganando los primeros por un abultado resultado de 8-4. Estos resultados no se deben tener en cuenta antes del comienzo de la temporada liguera.

Por otra parte debemos destacar los cambios de entrenadores que se han producido en Terlenka; Francisco Vázquez, entrenador del Juvenil A después de cuatro temporadas, en Terlenka, ha dejado de entrenar, no hay ninguna razón especial, sencillamente, ha marchado a su casa, por considerar que su labor ha terminado. También lo hizo la temporada pasada, su predecesor en el equipo Jesús González aunque éste está haciendo una brillante labor en el equipo Juvenil del San Cosme.

Mientras Víctor Guerrero hasta ahora entrenador del primer equipo de San Cosme lo ha dejado para volver otra vez a hacerse cargo del Juvenil A de Terlenka.

Como sabrán, Guerrero estuvo, en el club Terlenka durante cinco temporadas a cargo de los cuatro equipos que entonces existían (dos infantiles y dos juveniles), después de cuatro años de ausencia, pero sin abandonar el fútbol, ya que ha estado entrenando al San Jorgense y al San Cosme, vuelve a Terlenka muy ilusionado.

El juvenil de Terlenka, nuevo equipo de Víctor Guerrero.

Personal Especialitzat

Tractaments:

- Retard escolar
- Llenguatge i Parla
- Psicomotricitat
- Lecto-escritura

Horari: Dilluns i Dimecres
de 17 a 20 hores

Mn. Cinto Verdagué, 120, 2.º
Telèfon 379 22 13
EL PRAT DE LLOBREGAT

HEGAR RADIO

ORDENADORES PERSONALES

PHILIPS

 TOSHIBA

SONY

commodore

Amplia gama de software

Av. V. Montserrat, 115 - Tel. 379 08 50 - El Prat de Llobregat

Frankfurt **3** Granja
PUERTAS

ahora:

Restaurante

- Las mejores CAVAS CATALANES
- Importación francés
- Whiskerya
- Reservas
- Heladería

Gallart i Monés, 14-16 - Teléf. 370 43 51
EL PRAT DE LLOBREGAT

AUTO RECAMBIGS

DELCO

*Distribución y venta
de recambios y accesorios
para el automóvil*

Avda Virgen de Montserrat, 101

Teléf. 370 15 11

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Ciclisme **Campeonatos de Julio y Agosto**

Campeonatos de España Juveniles de Pista (Torre Pacheco) MURCIA. Resultado de los corredores locales, que participaron en los mismo representando a la Federación Catalana de Ciclismo.

Km. Salida parada. Medalla de Bronce: Juan Luis Ortega Carrasco.

Velocidad. Medalla de Plata: Juan Luis Ortega Carrasco.

Persecución olímpica. Medalla de Bronce: Federación Catalana de Ciclismo, componían el cuarteto catalán los corredores, José Gordillo (Escola Pratense); José Carlos Cruz (Escola Pratense); Juan Luis Ortega (Escola Pratense); José Antolín (U.D. Sants).

CAMPEON DE ESPAÑA: JUAN LUIS ORTEGA

Campeonatos de España Aficionados de Pista (Torrejón) Madrid. El corredor Juan Luis Ortega de la Escola Pratense fue llamado por el seleccionador catalá para la disputa de dicho campeonato y tras el cambio de la licencia en la cual el corredor pasó de ser Juvenil a la categoría superior o sea Aficionado. Formó parte de dicha selección en calidad de hombre rápido para disputa de la prueba de velocidad de la cual es un especialista como había demostrado en Torre Pacheco, donde había obtenido sendas medallas de plata y bronce, posteriormente y tras la disputa de las series de clasificación pasó a semifinales donde se enfrentó al alicantino Ander-Egg al que venció y ya en la Final se impuso al Campeón de la especialidad el ceutí Francisco J. Quevedo.

CAMPEON DE ESPAÑA, JUAN LUIS ORTEGA; ESCOLA PRATENSE MOBYLETTE G.A.C.

MUNDIALES DE CICLISMO EN MONTELLO (ITALIA)

El corredor Juan L. Ortega de la Escola Pratense MOBYLETTE G.A.C. participó en los Mundiales representando a ESPAÑA en las pruebas de velocidad donde no pudo superar las eliminatorias como así sucedió con el resto de participantes españoles, sin embargo el seleccionador sigue contando con dicho corredor para las siguientes actuaciones de la Selección en distintas pruebas a celebrar durante el presente año.

JOSE GORDILLO, GANADOR EN SANT ANDREU DE LA BARCA

Disputada la carrera de Fiesta Mayor de Sant Andreu de la Barca en un circuito urbano donde los corredores debieron dar (40) vueltas y donde los corredores pertenecientes a la Escola Pratense dieron un recital de buen correr, se impuso José Gordillo que logró unos metros de ventaja del resto de corredores para posteriormente saltar otro

bravo corredor como es José Carlos Cruz Monterrubio, vencedor de una etapa de la Volta al Baix Llobregat y otras varias carreras el cual colaboró en gran parte a poder facilitar el triunfo al final de José Gordillo.

LA CLASIFICACION FINAL FUE LA SIGUIENTE

- 1.º José Gordillo (Pratense MOBYLETTE G.A.C.)
- 2.º José Carlos Cruz (Pratense MOBYLETTE G.A.C.)
- 3.º Francisco Carmona (Gavá U.C.)
- 4.º Juan J. Agüero (Baix Llobregat)
- 7.º José M. Rabal (Pratense MOBYLETTE G.A.C.)

EQUIPOS

- 1.º ESCOLA PRATENSE MOBYLETTE G.A.C.
- 2.º BAIX LLOBREGAT
- 3.º C.C. HOSPITALET

● Breus esportius

VA NÉIXER LA SEGONA FILLA D'EN JORDI LLOPART

El passat 24 d'agost, a les 9 del matí, a Canet, va néixer la segona filla del marxador pratenc Jordi Llopart, que portarà el nom de Georgina. Des de'aquestes ratlles donem la benvinguda al nadó i les felicitacions al seu pare Jordi, la seva mare M.^a del Carme i la seva germana Anna Maria.

JOAN CARLES CASTAÑÉ, HOMENATJAT A VILADECANS

El 7 de setembre i amb motiu de la Festa Major de Viladecans, l'Ajuntament d'aquella població va rendir homenatge als seus esportistes més destacats de l'any. Entre ells, els noms de M.ª Cruz Díaz, M.ª Reyes Sobrino, campiones d'Europa «juniors» de marxa i el Club de Beisbol Viladecans, campió d'Espanya dels últims dos anys. Però el més destacable de tots va ser la presència del nostre nadador Joan Carles Castañé al grup d'esportistes guardonats. Tot un reconeixement de l'Ajuntament d'aquell poble al jove pratenc que tan bona tasca ha realitzat al seu treball com a monitor de la piscina municipal. A tot això cal afegir que en Joan Carles està a l'espera de començar a treballar com a funcionari de la Generalitat, després d'aprovar unes oposicions. Fins a l'hora de la seva incorporació, l'Ajuntament de Viladecans li ha prorrogat el seu contracte, que va finalitzar el passat mes d'agost. Tota una lliçó, de la que hauria d'aprendre molt el nostre Ajuntament.

Taekwondo

Cuatro pratenses en el Mundial

Una vez más han sido llamados nuestros representantes del Taekwondo para la Selección Española, esta vez con el fin de participar en el Campeonato del Mundo que se celebrará en Korea. Jesús Benito, Frank Martín, Juan Caballé y Lucia Martínez han sido los cuatro taekwondistas de nuestra población, que se han desplazado a tierras orientales con el fin de realizar el mejor papel posible. Al parecer han sido muchos los problemas que han tenido para encontrar un lugar de entrenamiento aquí en El Prat. Frank Martín habló en directo en un programa de Radio Odisea explicándonos a la vez para DELTA lo siguiente: «En un principio hicimos todo lo posible para poder entrenar en un gimnasio, pero todos están cerrados en el mes de agosto para hacer reformas y no teníamos otro sitio».

Frank Martín, en representación de sus tres compañeros puso bien a las claras que para preparar un Mundial hay que entrenar mucho y en un lugar adecuado, y más teniendo en cuenta que de los 12 componentes de la Selección Española, 4 son de la población. El propio Frank comentaba: «Ha sido terrible, porque te preparas para un campeonato durante muchos años con tu esfuerzo, y cuando llega la oportunidad te encuentras solo, ya que nadie te da facilidades o simplemente ayuda. Si no nos movemos por nuestra cuenta no hay nadie que venga a preguntarte: ¿Qué necesitáis? ¿En qué podemos colaborar? Además nos ponen pegas cuando vamos nosotros a pedirlo».

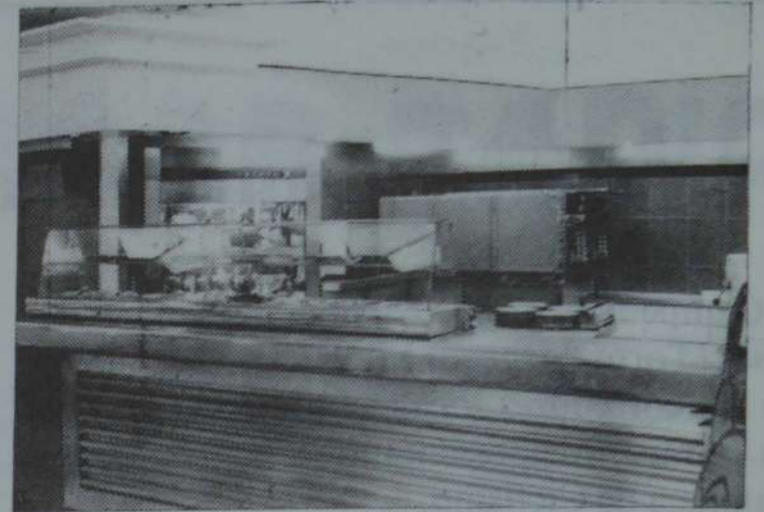

Frank Martín posiblemente abandone el Taekwondo tras el Mundial.

MECAINOX, S. a.

METALISTERIA Y MECANICA
INDUSTRIAL - CONSTRUCCION
MUEBLES INOX PARA
HOSTELERIA Y ALIMENTACION

Penedés, 92

Teléfono 379 06 20

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

HEGAR RADIO

LISTAS DE BODA

EXPOSICION Y VENTA DE OBRAS DE JOSEP MAYOL

Avda. V. Montserrat, 115 - Tel. 379 08 50 - El Prat de Llobregat

SSAW

SERVICIO OFICIAL

SSAW

SE LO OFRECE SIN NECESIDAD DE DESPLAZARSE

EXPOSICION Y VENTAS: Avda. Montserrat, 212 - Tel. 370 44 01

SERVICIO POST-VENTA: Calle Urgel, 18 - Teléf. 379 48 96

RECAMBIOS ORIGINALES: Av. Montserrat, 101 - Tel. 370 15 11

Henninger

LA GRAN CERVEZA ALEMANA

CERVECERAS
ASOCIADAS, S. A.
Licencia Henninger Bräun
EL PRAT DE LLOBREGAT

El Voleibol, un deporte abandonado

Normalmente es el reportero quien sale al encuentro de la noticia, pero a veces es al revés. Siempre hay quien quiere hacer oír su voz a través de los medios de comunicación, y éste ha sido el caso de unos muchachos que llevan en su sangre la afición a un deporte de los llamados minoritarios, de momento, en nuestras latitudes.

Me doy cita con dos avispados mozalbetes, estudiantes del Instituto pratense «Baldiri Guilera», el «Insti» como muchos le llaman. A los chavales les calculó entre 15 y 16 años. Se presentan: Carlos Samuel Martínez y Sergio Roca, capitán y subcapitán del equipo de voleibol del Instituto.

Preguntados sobre el motivo de su llamada y para qué necesitan los servicios de DELTA me responden:

—El voleibol es uno de los deportes más extendidos en el mundo, pero poco difundido a nivel de masas, y queremos contribuir en nuestro pueblo a hacerlo popular, ya que es de los más completos, y estamos abandonados de la mano de Dios y de los estamentos que nos podrían ayudar, pues nuestra situación es precaria y lamentable. Podemos decir que es el primer año que jugamos en la liga, y nuestro equipo ha quedado el segundo del Baix Llobregat, en la categoría «cadete» que es la nuestra, tras una eliminatoria de ocho partidos, y por tanto creemos que no está nada mal, teniendo en cuenta que hemos abatido a equipos mucho más veteranos, e incluso con una solera de ocho años.

El que más habla de los dos es el capitán Carlos Samuel Martínez. Le pregunto:

—¿Qué tipo de ayuda necesitáis y en qué condiciones entrenáis?

—Primero prefiero contestar a la última pregunta. Jugamos y entrenamos en el campo de deportes del Instituto, pero sólo dos horas a la semana, lo cual ya se comprenderá que es insuficiente, pues el campo siempre está solicitado para baloncesto y fútbol, que son los dos deportes mayoritarios. Cuando nos toca el turno, colocamos nuestras redes en los postes y jugamos lo máximo posible, siempre contra reloj, pues los otros jugadores de los mencionados deportes ya están esperando que terminemos para ocupar el campo. Hemos intentado que el Ayuntamiento nos deje hacerlo en el polideportivo «Moisés Llopart» pero no ha habido manera. Luego ampliaré este tema. Paso ahora a la solicitud de ayuda. No tenemos ayuda de ningún tipo. Sólo el Instituto nos ha dejado los equipos y nos paga algunos desplazamientos, pero si no hubiera sido por él, no hubiéramos tenido ni eso. Y queremos dar las gracias públicamente a Emma Monedero, delegada de deportes del «Insti» que es la única que nos comprende y ayuda, dentro, claro, de sus limitaciones. Nuestra gran salvación sería el poder federarnos, pero para esto necesitamos una empresa comercial que nos patrocine y subvencione y un entrenador de segunda.

Voleibol, deporte ignorado.

—¿Quién os entrena actualmente?

—Yo, —contesta Carlos Samuel—. Soy el único jugador con experiencia pues había jugado en la liga balear, en un equipo de un colegio que se llama «Portugal Nou» de Ibiza y habíamos llegado a quedar campeones de Ibiza y subcampeones de Baleares. Sé que no soy el más indicado, pero un entrenador no podríamos pagarlo.

Para federarnos necesitamos también todo el equipaje completo, que los desplazamientos nos resulten gratis, material de voleibol, como balones, redes reglamentarias, un campo de entrenaiento decente, etc., etc. Como se puede ver, cosas que chicos de nuestra edad, en edad de estudiar, no podemos costearnos.

«EL AYUNTAMIENTO NOS IGNORA

—Del principio de la entrevista había quedado pendiente de respuesta una pregunta que habéis postergado. Ya es hora de aclararla, ¿no?

—Hemos intentado contactar con el concejal de Deportes, Sr. Luis Mijoler, pero siempre en vano. Cuatro veces lo hemos hecho y no se ha dignado ni siquiera a recibirnos. O no está, o está reunido, vuelvan otro día... Estas son las frases que nos contestan. También sabemos de muchachos interesados por este deporte que han ido al Ayuntamiento a informarse y han tenido que escuchar que «eso» no existe en El Prat. Creemos que este desprecio e ignorancia no nos lo merecemos. Al fin y al cabo estamos en El Prat y como pratenses tenemos derecho, al menos, a ser escuchados.

—Veo que todo vuestro problema, Ayuntamiento aparte, se resolvería si os pudierais federar.

—Sí. Sin pensarlo dos veces. Si nos pudiéramos federar podríamos seguir jugando en otras categorías, pues ahora al salir de cadetes, ya no podemos jugar: los juveniles, que son los que tienen las edades comprendidas entre 16 y 17 años, los Juniors, entre 18 y 19, y los Seniors de 20 en adelante. Si encontráramos ésta tan necesitada ayuda, nos comprometemos a enseñar a jugar a niños pequeños para que se inicien en este deporte.

Y hasta aquí la voz de los sin voz. Dos muchachos inquietos que aman un deporte y que han dejado impresas en las páginas de DELTA su S.O.S. Un grito de auxilio para con quien han intentado el diálogo y ni tan sólo se ha dignado recibirles, muchachos que quieren fundar «cantera» pratense pero son ignorados olímpicamente

Miquel Doménech

Bowling

Torneos «Sports Urgell»

Como antesala al formidable torneo de Fiesta Mayor, el presente mes ha sido profuso en la celebración de torneos en las instalaciones del «Bowling Prat» y sobre todo los dos últimos celebrados genéricamente llamados «Sports Urgell», en categoría masculina.

El primero, celebrado el pasado día 4, tuvo como aliciente la dura pugna entre Fali García y Pelayo Martínez, con victoria del primero por un margen bastante amplio (36 puntos) y en el segundo, celebrado el día 11, la pugna entre Fali García y Toni López fue sensacional, la victoria se decantó del lado del último por sólo nueve puntos, barriendo ambos jugadores a todos sus rivales, ya que su ventaja respecto al tercero fue de más de cien tantos.

CLASIFICACIONES

Jornada 4/9/85

1.º Fali García, 635 puntos; 2.º Pelayo Martínez, 599; 3.º Santi González, 573; 4.º Emilio, 529; 5.º Francesc, 482; 6.º José, 457; 7.º Joaquín, 396; 8.º J.A. Lara, 387.

Jornada 11/9/85

1.º Toni López, 654 puntos; 2.º Fali García, 645; 3.º Tito, 531; 4.º Roque, 515; 5.º J.A. Lara, 502; 6.º José, 468; 7.º Joaquín, 439; 8.º Pelayo Martínez (Se retiró, lesionado).

GUIA DE SERVEIS

ARTICULOS
DE PIEL

BOLSOS

Delcar

FEDERICO SOLER, 6
EL PRAT DE LLOBREGAT

**Asesoría
Técnica
Laboral**

GABINETE JURIDICO - LABORAL - FISCAL
ADMINISTRACION DE FINCAS

SEGUROS

**MUTUA
NACIONAL**

DEL AUTOMOVIL

Jaime Casanovas, 102-104, bajos, 1.^a
Teléfono 379 59 99

Delta
LLOBREGAT

Cristalería MEDINA

Especialidad en aluminio
Vidrieras emplomadas
Ventanas Gravent
Vidrios en general

Tordera, 6 - San Cosme
Teléf. 379 28 31 - EL PRAT

FOTOCOPIES

FOTOCOPIAS

SERVEI/SECRETARIA

Castilla, 27
Tel. 379 37 49

PIERA

Asesorías y Servicios

Agente de Seguros

Centro, 25. 1.ª, 3.^a
Teléfono 379 57 04
Apartado de Correos 97
EL PRAT DE LLOBREGAT

**flors
company**

SERVEI INTERFLORA

Madoz, 4 - Telèfon 379 02 70
Dir. Teleg COMPANYFLORS.
EL PRAT DE LLOBREGAT

**Tableros y Maderas
del Prat**

Especialidad en puertas
blindadas y cierres de
seguridad

P. Martí Piñol, 5 - Tel. 379 82 52
EL PRAT

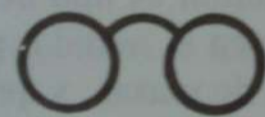
**optica
PRAT**

Sección Lentes de Contacto

Federic Soler, 13-15

Teléfono 379 46 93

EL PRAT

J. Recasens

OPTICO DIPLOMADO

- Lentes de contacto

Avda. V. Montserrat, 130
Tel 379 75 63 - EL PRAT

COLIMAN S
A

LIMPIEZAS INDUSTRIALES

Servicio permanente las 24 horas

CAMIONES CUBA DE SUCCION POR ALTO VACIO
CAMIONES CISTERNA IMPULSORES DE AGUA A
ALTA PRESION - EQUIPOS MIXTOS Y DE MAX. PRES.

DESATASCOS

Tuberías, Alcantarillas, Desagües, Tubos

LIMPIEZAS

Pozos negros, Fosas, Albañales, Tanques

SANEAMIENTOS

Sótanos inundados, desinfección locales,
Depósitos Fuel, Calderas, Piscinas, Balsas

Joaquim Sostres, 39 b.

Tels. 370 93 03

(contestador automático)

370 92 53

EL PRAT DE LLOBREGAT

(Barcelona)

Los mundialistas de El Prat no tienen Polideportivo en el que entrenar

Los mundialistas se pusieron en contacto con el Ayuntamiento para intentar conseguir el Polideportivo para realizar los entrenos y en un principio no se lo concedían si no pagaban. «Efectivamente nos pidieron 42.000 pesetas por entrenar todo el mes. ¡Algo de risa! Finalmente, después de varias gestiones, nos dijeron que podíamos ir durante una hora diaria. Esto es ridículo, ya que yo mismo vengo entrenando unas seis horas por día».

Así pues nuestros representantes en el Mundial de Korea han estado entrenando en lugares pocos usuales, como por ejemplo la terraza de su casa, unos; en el comedor (el propio Martín), etc., etc. Luego les pedirán las medallas a ellos, aunque en un Mundial es difícil: «Si efectivamente en un Campeonato del Mundo es muy difícil. Puede caer alguna, no por mi parte porque yo estoy algo lesionado, pero el que más posibilidades tiene es Benito ya que tiene una experiencia de los otros mundiales. Caballé todavía es joven en el ámbito internacional, y Lucía puede sacar algo, porque en mujeres España es Campeona de Europa».

Nuestro interlocutor se mostraba bastante «quemado» con este deporte y anunció que tras el Mundial se pensaba retirar de la competición: «No hay nada por lo que luchar, porque te vas a sacar una medalla, vas a venir aquí, la vas a colgar en la habitación y ahí se queda. No tiene aliciente ninguno. Es una tontería seguir. Yo a partir de este Mundial ya me retiro, porque no merece la pena».

El púgil taekwondista no se mostraba muy contento con la postura del Ayuntamiento y decía: «Yo creo que cambiando una serie de señores, no importa del partido que sean, y que tengan un poco de psicología de cara a la gente, creo que darían un punto más alto, porque en El Prat en todos los deportes que nos metemos estamos en un nivel muy alto y eso hay que aprovecharlo».

El día 4 de septiembre era la fecha para el inicio de este mundial, por lo que cuando este ejemplar de DELTA esté en sus manos ya habrá terminado. En nuestro próximo número les explicaremos detalladamente lo que allí haya ocurrido con nuestros cuatro protagonistas.

Manolo Gol

El «V Open Sanyo» superó su definitiva reválida europea

No cabe la menor duda al señalar que el V «Open Sanyo» ha superado todas las cotas de acontecimiento deportivo y afluencia de público que se recuerde en un torneo de este tipo celebrado en nuestro país. Las ausencias de Bernhard Langer y Sandy —que se descolgaron con unas exageradas pretensiones económicas, no aceptadas por la organización— no restaron el más mínimo interés al torneo y si cabe dio lugar a una cerrada lucha entre los jugadores españoles con Severiano Ballesteros a la cabeza y los jugadores escoceses e irlandeses, con Torrance, Smyth, O'Connor como máximos aspirantes al triunfo.

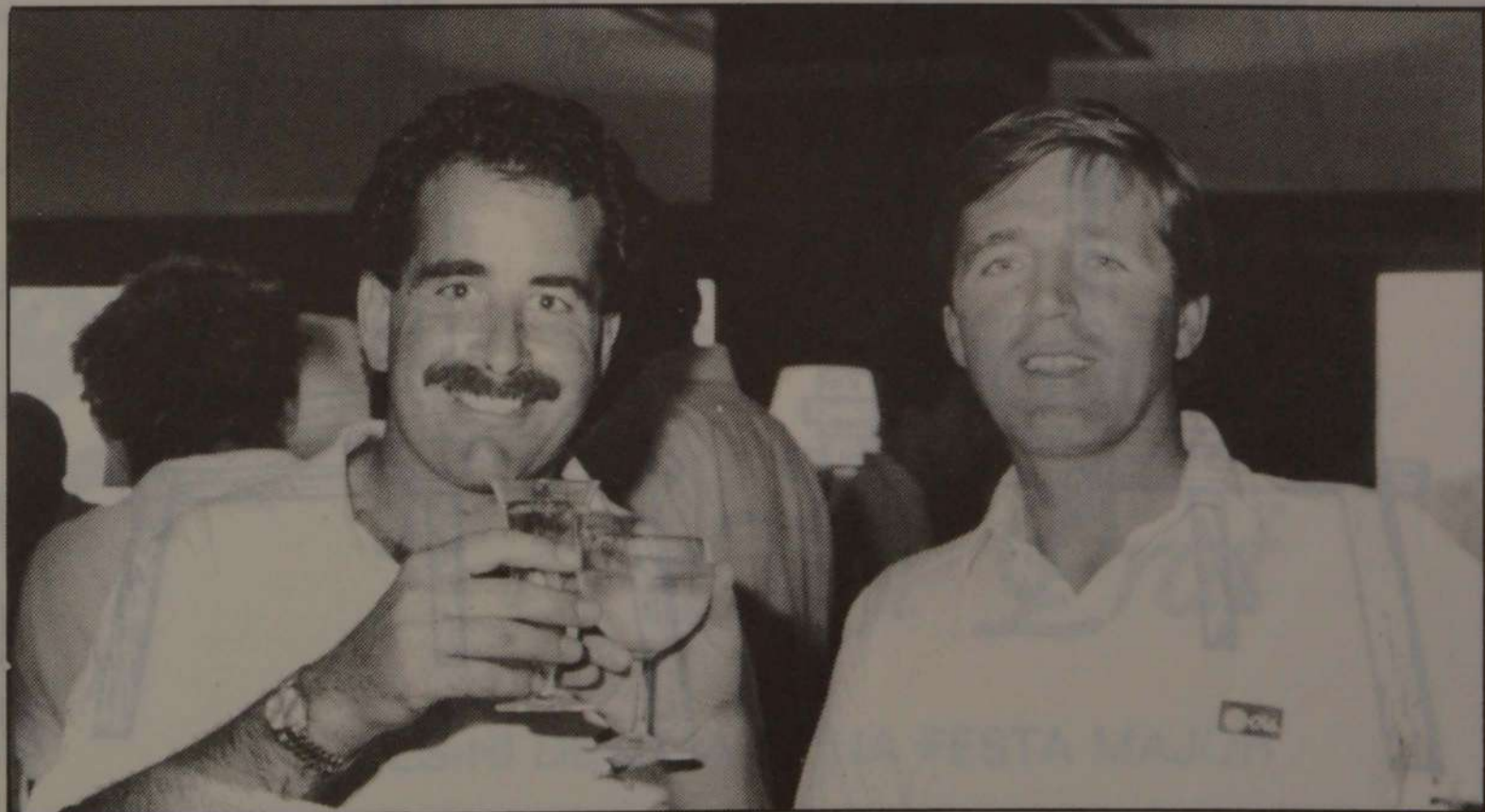
Entre los muchos alicientes que ha tenido este «Open», cabe destacar la gran actuación del «amateur» —era su penúltimo torneo ante su paso a profesional—, José M.ª Olazábal, que en esta ocasión venía precedido de su genial actuación en el «Open Británico», donde además de un excepcional vigesimoquinto lugar, había logrado el triunfo absoluto dentro de la categoría «amateur» y por desgracia la información sobre esta genial actuación quedó bastante diluida.

Pero quizás uno de los datos destacables haya estado en el formidable estado del recorrido del campeonato. En esta ocasión el recorrido «roza», dieciocho hoyos con una distancia total de 6.500 metros, ha presentado un aspecto inmejorable y tal como ya adelantamos, el estrechamiento de algunas calles y la formación de zonas laterales de hierba alta («roughs») dio mayor espectáculo y sobre todo convirtió lo que para algunos es un recorrido fácil en un recorrido de alta competición y dificultad, que fue compensado por el perfecto estado de los «greens», aunque algo blandos. De nuevo los cuatro último hoyos y sobre todo el más largo, el 185, con 500 metros de recorrido y el 18 con sus 350, fueron decisivos en cada jornada y sobre todo en el «corte» que seleccionó a los 65 mejores de los 154 que tomaron la salida en la primera jornada.

El cierre de nuestra edición el día 20, nos impidió el tener los resultados finales, que comentaremos en nuestro próximo número, pero ante todo hay que resaltar el hecho de que la perfecta organización de este «Open Sanyo», le ha dado la reválida definitiva para colocarlo dentro de los cinco primeros del circuito europeo y el primero de nuestro país en afluencia de público. Un público que poco a poco va entrando en el mundo del golf, un mundo que hasta ahora ha estado tremendamente cerrado, pero tal como decía el director del R.C. Golf El Prat, Eduardo de la Riva; «Vamos a presenciar dentro de un par de años, un "boom" absoluto de este deporte». La nueva directiva del R.C. Golf El Prat, con tan sólo seis meses de gestión ha sabido superar con un sobresaliente lo que ha sido la más dura prueba organizativa del año dentro del golf profesional de España.

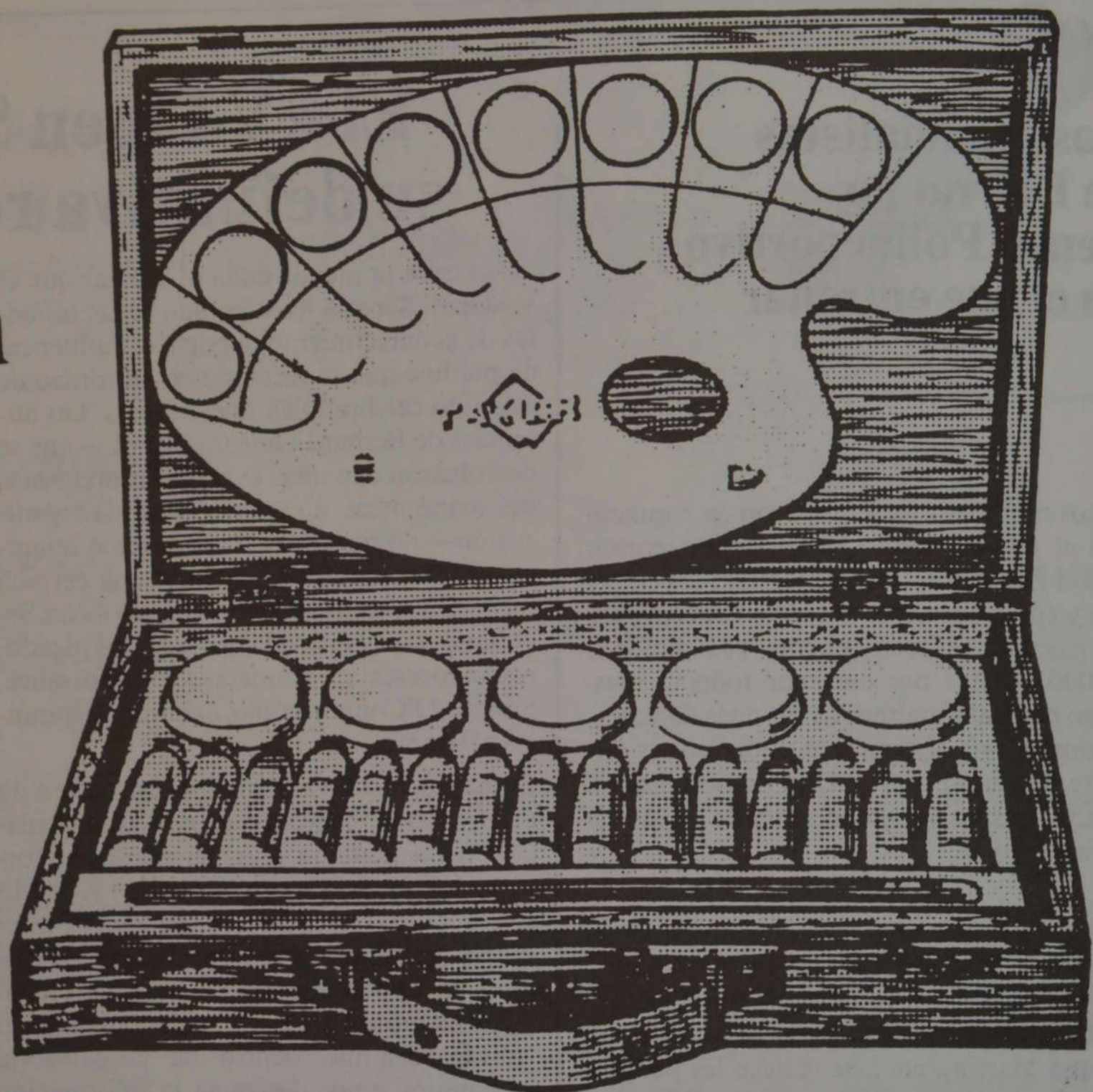
J. MARGALEF

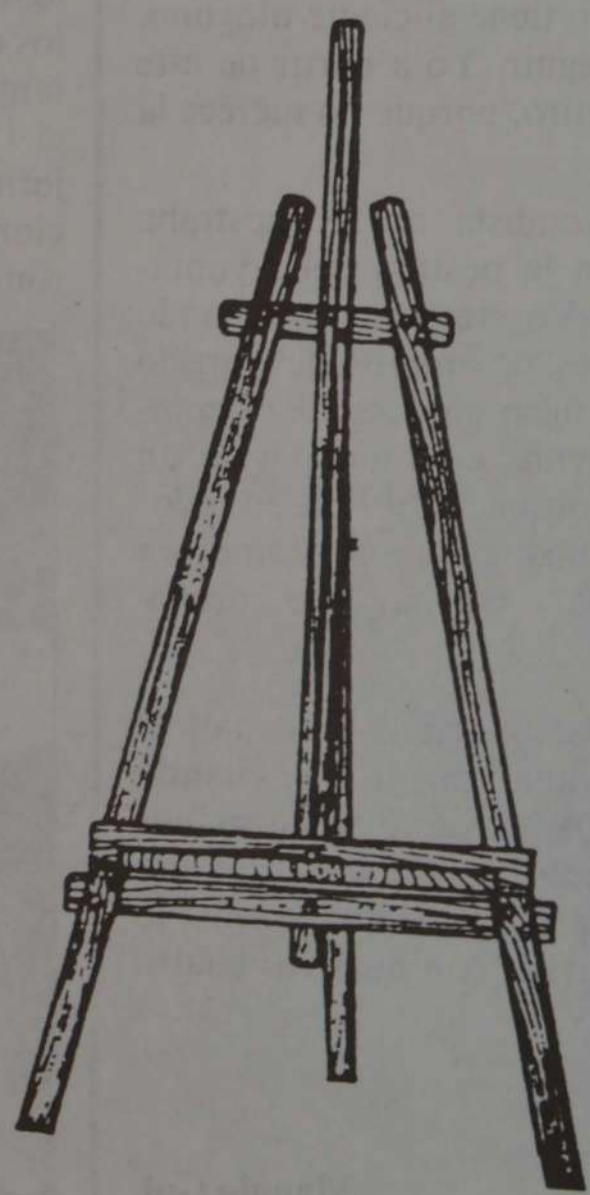
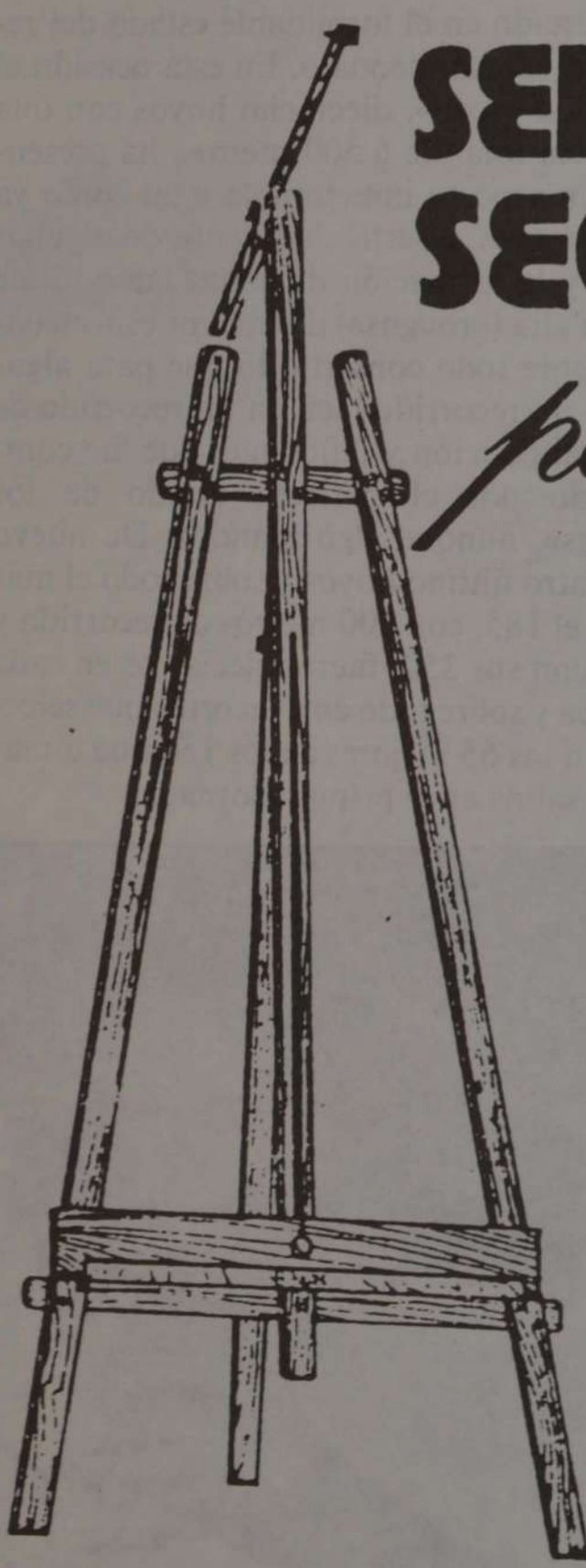
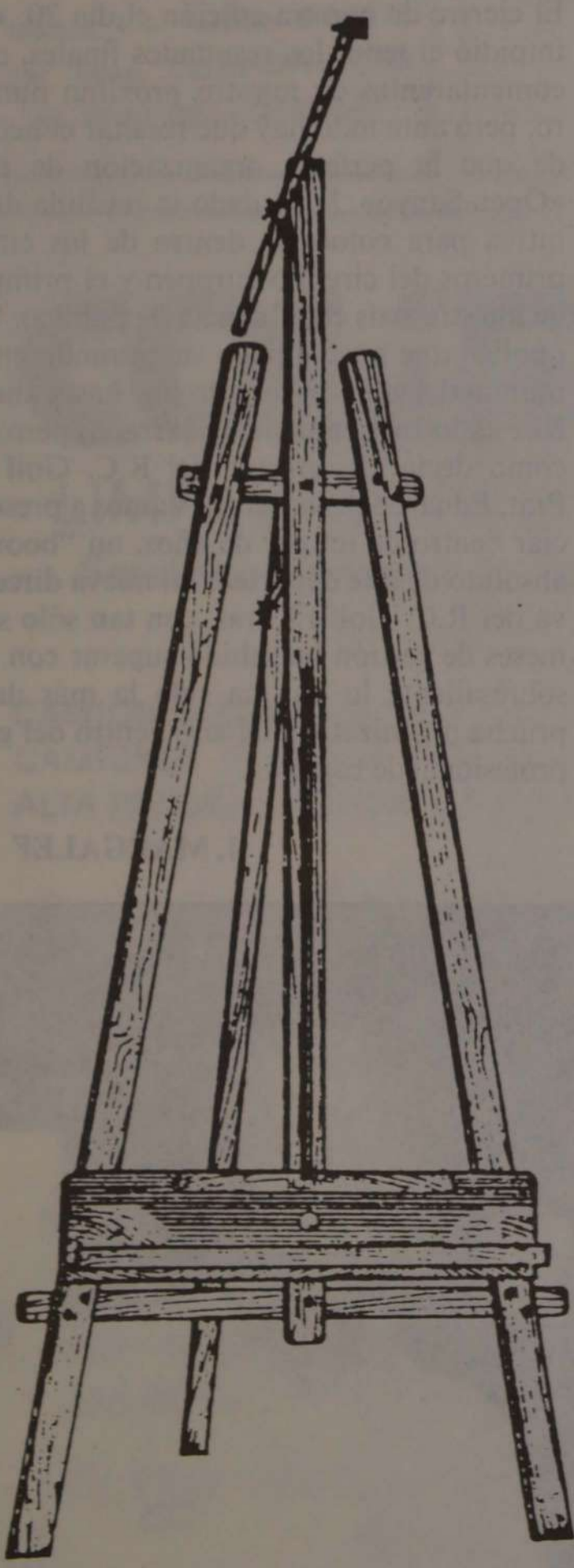
«...»
«...»

Pintura i dibuix

CASTILLA 27
T. 3793749
EL PRAT

a
**SERVEI
SECRETARIA**
podreu triar!

moblidecor

c/. Castilla, 10
EL PRAT DE LLOBREGAT

EXCLUSIVAS

SELECCIONE SU PROPIA DECORACION EN **MOBLIDECOR**

¿DONDE Y QUIEN LE
PUEDE OFRECER LO QUE
LE OFRECE **MOBLIDECOR**?

SOMOS LA PRIMERA FIRMA
EN MUEBLE MODERNO

Castilla, 10

Teléfono 379 57 99

EL PRAT DE LLOBREGAT

AUTO

SERVICIO TECNICO EN EL PRAT

Talleres J. MARTI

Calle Urgel, 18

Teléfono 379 48 96

EL PRAT DE LLOBREGAT

les desea feliz Fiesta Mayor

*El periòdic
d'El Prat*

ELS-HI DESITJA BONA FESTA MAJOR

MULTIUSO

El equipo «MULTIUSO» HITACHI, representa la última innovación en videos.

Su nuevo sistema le permite tener un solo video de múltiples aplicaciones, entre ellas ser un equipo de sobremesa a la vez que portátil.

Con el «MULTIUSO VT-7E, Vd. tendrá un perfecto equipo grabador, reproductor y portátil, siendo práctico, de fácil manejo, ligero de peso y con la más avanzada tecnología.

VIDEO

HITACHI

Sabiduría de futuro.

VT-7E

com

telerradio

para los que saben comprar... y ahorrar

Avda. Virgen de Montserrat, 127 - 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT